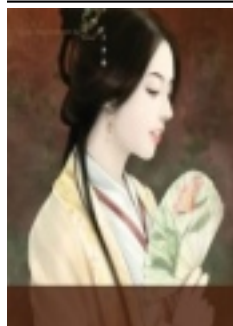

Cự Giả Vương Gia Phu

Contents

Cự Giả Vương Gia Phu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	10
3. Chương 3	18
4. Chương 4	25
5. Chương 5	35
6. Chương 6	44
7. Chương 7	52
8. Chương 8	62
9. Chương 9	72
10. Chương 10	80

Cự Giả Vương Gia Phu

Giới thiệu

Trên ba cái khay màu đỏ có ba quả tú cầu được thêu thành từ bảy sợi tơ rực rỡ. Ba cái ngự sử đại p

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cu-ga-vuong-gia-phu>

1. Chương 1

” Cha, cha ! “

Sớm tinh mơ ở thành đông Cát phủ vang lên một tiếng nói trong trẻo , thoáng chốc gà bay chó sủa kinh sợ chạy trốn, chỉ sợ né tránh không kịp Theo tiếng nói kia đám phần thân ảnh từ hành lang qua viện , đến nơi súc vật vừa biến mất

” Hoa Hoa làm sao vậy ? “

Đạm phần thân ảnh trong phút chốc bột cứng ngắt, ngay sau đó ” a ” một tiếng một đường xuyên thấu tận trời xanh, tiếng hét chói tai lớn như sấm mùa xuân ở đại địa thượng chợt vang lên

” Người còn kêu một tiếng nữa thử xem xem cho dù người là cha ta, ta cũng đánh cho người rằng rơi đầy đất, phân không rõ phương hướng “

Cát ngự sử sợ tới mức lập tức ôm đầu trốn xuống dưới bàn , không khỏi cảm khái, như thế nào đồng dạng sinh nữ nhi, người ta chính là ngôn ngữ ám áp mềm dẻo nhà hắc chính là cộc mẹ ngỗ nghịch bất hiếu ?

Bắt đầu chính là thiên soa địa viễn (trời sai đất xa xôi ?), căn bản chính là thiên đường cùng địa ngục phân biệt

” Nữ nhi a, chuyện gì làm cho người sáng tinh mơ giống như thất tâm điên (ngã mất tim ?) lớn tiếng ồn ào ?” duy nhất làm cho hắc may mắn cũng đáng giá kiêu ngạo là, nữ nhi vĩnh viễn như vậy tinh lực dư thừa, rất giống tiểu lão hồ cái tùy thời chuẩn bị cắn người, phi thường khỏe mạnh.

Phanh một tiếng, một đôi phần quyền dùng sức chẻ bàn, sau đó phát ra tiếng kêu so với lúc trước càng thảm thiết ” nha, đau chết ta !”

” Đứa bé ngoan, cẩn thận một chút, cái tay người không phải là tảng đá, đừng như vậy xúc động ” Cát ngự sử ở dưới bàn lộ ra quan tâm một chút bảo bối nữ nhi

” Vì sao muốn ta ném tú cầu ? ” Cát phi Hoa một bên xoa cái tay nhỏ bé đáng thương đang dần trở nên hồng toàn bộ , một bên nghiêng răng nghiêng lợi rít gào

” Quân mệnh khó làm, cha cũng là không có biện pháp a” căn nguyên thống khổ đến từ ba ngày trước trong cung mang về thánh chỉ vẫn còn

” Biết kháng chỉ ngài không dám “ dừng một chút , Cát phi hoa lập tức giương cao âm lượng ” nhưng vì sao Thái lâu của ta như vậy keo kiệt ? “

Ở dưới lại cơ rúm ” vi phụ đã hao hết tâm tư, bất đắc dĩ vẫn bại lộ , xuất gia lý bị người lãng phí, phòng ngừa vào nhà chồng đi ra túng thiếu (sợ lấy phải chồng không tốt, không có tiền ?) từ phụ làm khó a . Cát ngự sử cảm khái rất nhiều

” Rõ ràng chính là ngài chính mình làm chuyện ngu xuẩn, làm cho ta cong lưng mười mấy năm còn ngại không đủ ? ” chính phụ thân tạo nghiệt, hại nàng gả không ra có thể trách ai , đáng thương nàng rõ ràng bộ dạng so với hoa mềm mại , lại thiếu người hỏi thăm.

“Dưỡng nhi dưỡng già (nuôi con dưỡng già) , nếu không ta làm gì vất vả gánh vác chức trách to lớn của người mẹ, tái giá thú cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp , đã sớm có cháu cả sảnh đường”

“đó là bởi vì trong nhà đói hết nửa nhà, nếu không ngài nghĩ mình sẽ không sao ? “ nàng nửa điểm mặt mũi cũng không lưu cho phụ thân

” cho nên nhi à, Thái Lâu keo kiệt cha cũng không muốn, mà là không thể vậy “ hắc xấu hổ lại lui xuống dưới bàn

” Không bằng nhanh chóng bán ta đi, bán mình làm cho người cưới vợ sinh con” nàng xót xa đề nghị

” Khả hiện tại thánh chỉ muốn người ném tú cầu” hắc không phải luyến tiếc gả nữ nhi, chính là chính mình đem nữ nhi lấy chồng để trông cậy dài cũng thất bại rồi, cho dù bộ dáng khả nhân cũng không tìm thấy người trong sạch để gả. đương nhiên, trọng yếu nhất là nữ nhi cũng không vừa , cho nên , hắc yên tâm thoải mái lưu nữ nhi ở nhà để tiếp tục lo liệu gia vụ, để tránh chính mình bị đói chết

“Người cho là bằng kia tòa cổ tranh nháy mắt có thể biến thành Thái lâu, hơn nữa ta danh chấn tứ phương , có người sẽ đến tiếp cầu sao ? ” Cát phi hoa càng nói lửa càng lớn, cảm xúc phát điên bắn ra người bên cạnh.

Vừa mới nghe nha hoàn bên người báo cáo, nghe nói kinh thành từ mười bốn đến tám mươi tư sinh vật nam tính đều nhiều khai (tránh làm phiền) của nàng Thái Lâu, cũng tính toán tú cầu ném ra không đến phạm vi an toàn, ít nhất trong vòng một tháng nơi ở tốt nhất là nhà lữ hành.

Cát phi hoa cảm thấy chính mình trên thiên linh đem lửa đốt , tùy thời hội bạo

Cát ngự sử lập tức lập tức ở dưới bàn đi ra , vẻ mặt kiên định nhìn nữ nhi ” nếu trong thời gian quy định không có người tiếp cầu, chúng ta không tính là kháng chỉ. Đứa bé ngoan, người không cần ủy khuất chính mình lấy a miêu a cầu “

Cát phi hoa ánh mắt sáng ngời, lập tức lộ ra lúm đồng tiền ” ý kiến hay”

Có lão cha làm gương trước phu thất bại , nàng cảm thấy thận trọng chọn chồng là chuyện quan trọng , nếu không sẽ giống nương nặng nhọc mà chết

” nhi a, hiện tại chúng ta có thể đi ăn điểm tâm sao ?”

” ân “ nàng hiện tại cảm thấy tâm tình khoái trá , thân nhẹ như yến

” Ăn bát bảo lâu phẩm thúy mỳ vằn thắn được không ?” cát ngự sử lập tức đề nghị

” cha! “ mặt mũi mỹ nhân như hoa nhất thời biến thành hung tợn

Cát ngự sử lập tức ôm đầu lần nữa chui xuống dưới cái bàn ” một chén đều không được sao ?”

” ta muốn rời nhà trốn đi!”

Vì thế cát gia đại viện lại vang lên lời thề mọi người quen thuộc phát điên

Ai ! Tiểu thư nhà bọn họ thật đáng thương . Núp ở chỗ tối ,cát phủ hạ nhân hoàn toàn đồng tình nhìn theo tiểu thư một đường tan biến về thêu lâu

Gần nhất ba tòa thái lâu kinh thành dân chúng trà dư tửu hậu thành đề tài đứng đầu, mà ba vị danh chấn kinh sư Ngự sử thiên kim kia , nay lại nhắm mắt phụng chỉ ném tú cầu mà nổi tiếng thiên hạ

Đó là một khu phong cảnh độc đáo, độc đáo đến nỗi mỗi người đều đã ghé mắt, cho dù là người mù cũng sẽ nghe được người bên cạnh thảo luận mà tò mò mong được đi qua liếc mắt một cái

Ba tòa thái lâu làm thành hình chữ khoát lên kinh thành, tụ hợp lại chợ phía đông âm ỉ, nhiều vẻ mặt hồ ửng an ủi , Tuyệt đối không đến mức trước tình huống tuyển người ném tú cầu đến lầu đối phương.

Mà ở giữa ba tòa thái lâu liền kề, kể ra cát gia thiên làm cho nhiều người chú ý nhất

Tuy nói mọi người sớm nghe phong thanh cát tiểu thư trừ bỏ sống phóng túng ngoài ra không đúng tí nào, nhưng là nhìn đến cát đại nhân vì chính mình nữ nhi đáp một tòa thái lâu như vậy , mọi người rất cuộc hiểu được cát gia này bị nữ nhi lãng phí , phá hỏng tới trình độ nào

Hơn nữa nghe nói, trả tiền công thái lâu cũng chỉ thanh toán một nửa

Kỳ thật, càng chuẩn xác mà nói kia căn bản không thể xem như một tòa thái lâu. Thái lâu sở dĩ có thể trở thành thái lâu là vì Minh , Văn hai nhà dùng hoa tươi gấm lớn buộc dây lâu, mà Cát gia lại chỉ dùng cỏ hồng để chữ đen Thái lâu, hai chữ viết đại không chỉ ko có một đoá hoa tươi , ngay cả giấy trát cũng ko có, toàn lâu dùng cỏ khô chuẩn bị, thậm chí ngay cả cát gia tiểu thư đều chỉ có thể ngồi trên cỏ khô trát thành bồ đoàn

Trừ bỏ một thân áo quần gấm dệt vẫn còn có thể miễn cưỡng tỏ vẻ nàng là thân phận quan gia tiểu thư , lại không có lấy một kiện phụ tùng làm bằng chứng là khuê các thiên kim [tôn quý] , liền ngay cả tóc dài của nàng đều là dùng một trúc trăm cổ định – đi, nhìn kỹ có điểm như là trúc ký.

Keo kiệt đến tận đây, nàng còn tại trên đầu đeo hắc sa, dường như bộ dáng rất ám muội, khó trách cát phủ tạo thái lâu chỗ này không thấy được bóng người bán cá , ngay cả chó lưu lạc đều tìm đường vòng mà đi.

” công tử cần thận không thể đi tới phía trước rồi “

Nam tử áo tím bị gã sai vặt nhà mình giữ chặt, bộ dạng tuần tú, cả người lộ ra một nét khí chất quý tộc hơn người , đứng ở trong đám người, tự nhiên trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người.

Hắn hơi hơi khều ột bên mi, ” làm sao vậy ?”

” đi vào phạm vi nguy hiểm tú cầu có thể tạt đến ” bên cạnh có người hảo tâm vì hắn giải thích nghi hoặc.

Hắn vẽ mặt dấu chấm hỏi nhìn người xung quanh, mọi người đều một nhịp hướng hắn dùng lực gạt đầu “ công tử, người chỉ cần đi lại phía trước một bước , còn có khả năng bị cát gia tiểu thư tạt đến “

Phải không ? hắn dù có nhiều hứng thú nhìn thiên hạ trên lầu, vẽ mặt sợ hãi càng có thể hấp dẫn nàng đi.

Hiệp nhân Khanh thừa nhận chính mình hôm nay đến nơi này là vì tò mò muốn thấy kinh thành kỳ cảnh – ba vị ngũ sử thiên kim phụng chỉ ném tú cầu

Đối với ba vị tiểu thư này , hắn sớm đã nghe thấy đại danh. Triều đại nữ tử mười bốn tuổi thủy hôn phối, mười bảy tuổi trước kia hội tưởng hết biện pháp lập gia đình . bởi một khi đã qua mười bảy lại không có vị hôn phu, làm cho cha mẹ hổ thẹn , này ba vị tiểu thư cổ tình đã mười chín tuổi vẫn khuê nữ , trở thành loại khác so với quan gia thiên kim ở kinh thành, tiêu đề dân chúng trà dư tửu hậu để nói

Tận mắt đến nghe thấy danh tiếng xa gần của ba thiên kim, Hiệp nhân Khanh rất có cảm xúc

Ba người, thêu hoa thêu hoa, ăn cái gì, điều con súc sắc , cho dù qua mười ngày, vẫn thích ý tựa như ngày xuân đẹp thanh, hoàn toàn không đem thánh chỉ làm hồi sự.

Liên tận mắt nhìn thấy, căn bản rõ ràng 2 nhà thiên kim rất khó cùng liên tưởng đồn đãi là một, trước mắt vị này cát thiên kim so với lời đồn đãi càng khoa trương không hề có dáng vẻ đoan trang của khuê các thiên kim , giờ tay nhắc chân tùy tâm sở dục, có thể không chút khách khí nói nàng cũng đã nha đầu không có gì khác.

Lúc này cát thiên kim bắt đầu kéo tay áo phải , lộ ra một đoạn cánh tay trắng nõn , chính là cao hứng phần chân cùng nha hoàn của mình gieo con súc sắc , thế giới này chỉ có các nàng chủ tớ ba người.

Nhìn lại nàng thân ở thái lâu, sẽ không khó hiểu vì sao trước lầu của nàng là như vậy lạnh lẽo, bởi vì không ai hội muốn kết hôn cái nữ nhân trừ bỏ phá sản cái gì cũng không trở về.

Người nghèo nuôi không nổi, người giàu có bại dẫy không nổi, tính tình tốt ghim không được, tính tình phá hư khả năng hôm thành thân liền bóp chết nàng, bởi vì hiện tại liền ngay cả nha hoàn của nàng đều muốn đi lên cắn nàng một ngụm

Hiệp nhân Khanh nhin không được lộ ra một chút hứng thú cười, hai chân không tự giác tiến lên phía trước, muốn nghe xem các nàng đến tột cùng tranh chấp cái gì

” Công tử “ gã sai vặt hỗn hển theo đi lên ngăn cản ” không thể đi qua, thật sự “

Hiệp nhân Khanh ngoảnh mặt làm ngơ tiếp tục hướng nhân vật nguy hiểm tới gần (ặc, thiên kim nhà người ta mà nở lòng nào)

” tiểu thư người xấu lắm !” nha hoàn phần nộ chỉ trích

” nguyên do chịu thua “

” kia lúc trước nhiều như vậy, người như thế nào không nói lời này ? “

” bởi vì ta không thắng a.”

Loại này khẩu khí đúng lý hợp tình đến đáng đánh đòn, ngay cả tự nhận hàm dương (được nuôi dưỡng ôn hòa) vô cùng tốt Hiệp Nhân Khanh cũng hiểu được nàng có điểm quá đáng

“ làm sao có thể như vậy ?”

“ vì sao không thể như vậy ?”

” người là tiểu thư a” làm sao có thể bắt nạt nàng này đáng thương hạ nhân

” liền bởi vì ta là tiểu thư nên có thể thôi” Cát phi hoa đào dạt đắc ý vội vàng bắt tay vào làm trung điều cụ (?)

Nha hoàn giận dữ nhưng khóe mắt dư quang quét đến tình huống mà kêu to

” tiểu thư, có nam nhân !” kỳ tích a, rốt cuộc không lâu cũng có nam nhân lại đây chui đầu vô lưới

” đâu có chuyện gì liên quan tới ta”

Nha hoàn dùng sức thu vào mồm không khí đè nén tức giận ” nhớ rõ sao ? Người phụng chỉ ném tú cầu”

” lại như thế nào “

” Hiện tại thật vất vả có cái nam nhân tới cửa xông pha....” người nếu không nắm chắc cơ hội , liền chuẩn bị cả đời làm gái lơ thì đi. Nha hoàn trong lòng nói thầm.

” bốn tiểu thư hiện tại không rảnh “ Cát Phi Hoa hưng phấn phe phẩy con súc sắc ” Đến , Tiểu Diệp, đổi người, thua đưa tiền từ trước cho ta”

Hiệp Nhân Khanh thề chính mình nhìn đến kia hai cái nha hoàn sắc mặt biến thành màu đen

” Là vị công tử thực tuần tú “ Bị gọi nha hoàn Tiểu Diệp ý đồ đánh thức chủ tử

” Bất làm trò hề ta sẽ tìm người họa một cái a”

” Giống như rất có tiền “

” Đại Diệp, người theo chỗ nào nhìn ra ?” nàng vẫn là không có quay đầu liếc mắt một cái

” Chính người quay đầu xem một cái sẽ biết ” Nha hoàn tên là Đại Diệp phát câu trả lời

Cát Phi Hoa thật quay đầu lại nhìn

Bởi vì nàng đeo duy mạo (nón) cho nên Hiệp Nhân Khanh không thể thấy rõ dung mạo của nàng , nhưng là hẳn cảm giác nàng ở sau hắc sa đánh giá mình

” Toan hủ văn nhân” (văn nhân sắp thối- chê anh ý thư sinh ?)

Đại Diệp, Tiểu Diệp trừng mắt nhìn tiểu thư, Lạ lùng, tiểu thư liền đánh giá này bốn chữ ?

” Được rồi, Đại Diệp, nếu người cho rằng ta xấu lắm, chúng ta liền một lần nữa gieo , lần này ta muốn lại thắng , người liền đem tiền trước đó ngoan ngoãn đưa cho ta”

Hiệp Nhân Khanh giật mình, cho dù không ai nói, nhưng hẳn tin tưởng chính mình mấy ngày nay duy nhất đi đến lâu tiền nhân, bằng điều kiện của hẳn , nàng cư nhiên còn chướng mắt !

” Công tử, chúng ta trở về đi ” Gã sai vật chùi mồ hôi, cảm ơn trời đất Cát gia tiểu thư không mở mắt , phóng thiếu gia hẳn một con đường sống

” ta thực toan hủ sao ? “

” Công tử vẫn là trở về đi” gã sai vật đầu đổ mồ hôi lạnh. Đây không phải trọng điểm, vạn nhất làm cho trên đài cái kia nữ sát tinh lấy lại tinh thần, thoát thân liền khó khăn a

Lúc này đồng thời, nha hoàn trên lầu đã khuyên chủ tử nhà mình ” tiểu thư, mau ném tú cầu đi “

” ta dựa vào cái gì lấy cầu giữ nam nhân thoát nhìn rất không đáng tin kia ? “

Hẳn không đáng tin ? Nàng rút cuộc ánh mắt thế nào nhìn ra ? Hiệp Nhân Khanh có chút tức giận

“” Ít nhất hẳn có tiền lại bộ dạng tuần tú lịch sự, đây chính là đốt đèn lông tìm khắp không thấy, hảo vị hôn phu a”

Ân, vẫn là nha hoàn so với nàng thật tinh mắt. Hiệp nhân Khanh gật gật đầu. (ôi chết mất....

” Ta đây đem người ném xuống tốt lắm, Đại Diệp”

Đại Diệp nghe xong hơi đỏ mặt lại thật sự là hảo tâm bị lời thân (?)

Hiệp Nhân Khanh hơi xanh mặt

” Muốn nhưng người có điểm khó khăn, nếu không chính người hướng hẳn nhảy xuống tốt lắm ” Cát Phi Hoa lập tức nghĩ đến vấn đề sức lực, vì thế sửa lại chủ ý

” Tiểu thư !” Đại Diệp thét chói tai

” Cát Phi Hoa ! ” Hiệp Nhân Khanh cắn răng quát

Đang mắt to trừng mắt nhỏ chủ tớ hai người nghe tiếng đồng loạt quay đầu nhìn lại

” Bốn vương làm sao không xứng với ngươi ? “

Cát Phi Hoa nhin không được văn nhĩ xem thường ” Giống ngài như vậy ngọc thụ lâm phong, phong thần tuần tú, kim chi ngọc diệp mới xứng đôi, tiểu nữ tự nhận còn chưa đủ tư cách ” triều đại quan viên ai chẳng biết tâm tư hoàng đế lão nhân a, hần nhưng là phò mã gia tốt nhất chỉ chọn người cung kính nhất, nàng không dám cướp lấy người của công chúa a

Hiệp nhân Khanh như thế nào nghe , đều cảm thấy lời này thật chói tai ” Tiểu thư làm gì tự coi nhẹ mình, nghe nói Cát phu nhân nhưng là nổi danh mỹ nhân, ngươi cho dù không thể hoàn toàn duy trì mỹ mạo của nàng, nói vậy cũng sẽ không xấu đi

“ Diện mạo của tiểu nữ như thế nào so với vương gia dường như không có quan hệ lắm ! “ tóm cái gì mà tóm, một cái Tiêu dao vương, kế tục tước vị ngời hường phú quý, cũng không sinh sự, trừ bỏ đầy bụng văn thơ cùng khuôn mặt kia, có cái gì đáng giá kiêu ngạo ?

” Không thể đúng hạn chọn rể xuất giá, chỉ sợ Cát đại nhân hội lạc tội kháng chỉ “

” Kia ngươi lai quản chuyện gì ? ” có việc cũng là việc Cát gia nàng, không cần hần người ngoài quan tâm

” Bốn vương coi như làm việc tốt, giúp đỡ Cát đại nhân” hần vẻ mặt quạ cho lửa cháy tiêu sái nói .

” Hảo ý tâm linh ” không có việc gì mau cút !

” Chẳng lẽ ngươi còn ảo tưởng lại có thiện tâm nhân sĩ như bốn vương xuất hiện sao ? ” không biết vì sao, vừa nghe đến ngữ khí nói chuyện của nàng, cấp bậc lễ nghĩa lý trí của hần liền biến mất không thấy.

” Thiên hạ lớn như vậy, Vương gia lại như thế nào khẳng định không có người thiện lương đâu ?”

Hiệp Nhân Khanh nắm chặt trong tay ngọc cốt phiến, mu bàn tay thượng gân xanh hiện lên. Nàng quả thực là đang khiêu khích

” Vương gia, cùng nàng chấp nhặt làm gì” gã sai vặt gấp đến độ mau tróc cuống. Gia của ta, ngài bây giờ còn cùng nàng tức giận, nàng đây là phụng chỉ ném tú cầu, nếu thực đem tú cầu tạp lại đây, ngài không tiếp cũng phải nhận

” Tiểu thư, cầu ” Tiểu diệp thực cố gắng đem cầu đưa cho chủ tử

” Lấy ra ” Cát Phi Hoa vẻ mặt chán ghét

” Tiểu thư, tạp đi, coi như là trả thù hần’ Đại Diệp ở một bên giựt giây

Hiệp Nhân Khanh tức giận đến khóe mắt run rẩy.

” Vương gia, đi mau ! ” nếu không đi cũng đã muộn

” Ta làm chi lấy chính mình đi trả thù hần, ta lại không ngốc”

Đại Diệp, Tiểu Diệp vẻ mặt hắc tuyến , các nàng như thế nào lại khẳng định tiểu thư thật là ngốc tử

” Là bốn vương ngốc, giống ngươi loại này thô lỗ nữ tử, gã không ra là trời phạt, căn bản cùng người không quan hệ.”

Dám nói nàng là trời phạt ? Cát Phi Hoa nắm chặt điều đồng, đã nghĩ hướng cái kia nam nhân quay đầu đi ném tới

” Tiểu thư, đó là điều cụ” Tiểu Diệp kinh hô

Đúng rồi, đây là điều cụ, tạp hần ngày kế tiếp nàng phải như thế nào ? Ánh mắt ở ban công thượng đi tuần tra một vòng, bi ai không có gì có thể làm ‘ hung khi’

” Tiểu thư, cầu” Tiểu Diệp lại đệ thượng tú cầu

Ăn nha, này khóa cầu phân lượng cũng không nhẹ, cho dù tạp không choáng váng hẳn, cũng có thể làm cho hẳn nhớ thật lâu, lần sau gặp nàng, nhớ rõ tránh xa một chút ! Vì thế, nàng không chút do dự trao quả cầu liền hướng bóng dáng người nào đó tạp đi qua

” Nha !” Hiệp Nhân Khanh hô to một tiếng

” Vương gia” gã sai vặt cũng là quá sợ hãi

” Tiểu thư, tạp trúng” Bọn nha hoàn lớn tiếng hoan hô

” tạp trúng ? ” Cát Phi Hoa thất thanh hét chói tai ” Hiệp Nhân Khanh đem cầu đưa ta ” đó là tú cầu a, Hoàng thượng làm cho nàng lấy đến trạch phu tú cầua, nàng không cần sống

Bị ý nghĩ ném trúng choáng váng Hiệp Nhân Khanh làm sao nghe được thanh âm của nàng, chỉ cảm thấy trong lỗ tai một trận âm thanh ong ong

” Chúc mừng vương gia “

Gã sai vặt theo sườn bên cạnh chạy tới thân ảnh ám hoàng (vàng sẫm) , trong lòng kêu thầm thiết, xong rồi, hết thấy đã thành kết cục đã định

” Tiểu Diệp, ta muốn giết ngươi ! “

Chỉ thấy trên lầu Cát Phi Hoa phát điên, dữ tợn đuổi giết nha hoàn của nàng

Trong bài có một chỗ bị bôi đậm, chữ từ phụ á. Ngày từ phụ là ngày mà con cái nhớ tới công lao của cha mẹ, bày tỏ tình yêu và sự biết ơn của mình đối với cha mẹ. Cát ngự sử nói rằng: từ phụ làm khó a, theo bị nó có ý là ông ấy rất thương con, tự nhận làm mọi việc đều vì lo lắng cho con nhưng Phi Hoa không biết điều này.

” Cái gì ? Ném trúng Tiêu dao vương ? ” Hoàng đế khiếp sợ từ trên ghế rồng đứng lên

” Đúng vậy “

” Làm sao có thể ?”

”.....” thái giám đến báo cáo không biết nên nói cái gì mới tốt, sự tình thật sự rất mờ lung, Cát gia tiểu thư ném trúng Tiêu dao vương tựa hồ một chút cũng không cao hứng.

” Là Cát gia thiên kim ? ” Hoàng đế không thể tin được hỏi lại

” là”

” Tại sao có thể như vậy ? ” hẳn ngàn tính vạn tính cũng không tính đến sẽ là kết quả này a, cố tình là cái kia không đúng tí nào, hết ăn lại nằm Cát gia tiểu thư

” Khởi bẩm hoàng thượng, Minh tiểu thư tú cầu tạp trúng Ân tướng quân “

Hoàng đế bị cái tin thứ hai chấn trở về trên long ỷ , ngơ ngác lặp lại ” Ân tướng quân ? “ không, lòng dạ hẳn đang chảy máu

” Tướng quân hôm nay về kinh, theo chợ phía đông đi qua Thêu lâu của Minh tiểu thư, bị Minh tiểu thư một cầu ném trúng” xác thực tình huống là tiếng hí của con ngựa quấy nhiễu minh tiểu thư đang chuyên tâm thêu, làm cho nàng cầu mà lấy cầu tạp người.

” khởi bẩm hoàng thượng –”

” Đợi chút “ Hoàng đế thở sâu, ” nói đi”

Thái giám thứ ba phục mệnh mới chạy tới tiếp tục nói: ” khởi bẩm hàng thượng, Văn tiểu thư tạp trúng tân khoa Trạng nguyên phụng chỉ cười ngựa dạo phố “

Hoàng đế hơi ngậy người một chút

Một cái vương gia, một cái tướng quân, một cái trạng nguyên, thiên a, hẳn đây là tạo nghiệt cái gì a, trong vòng một ngày liền đem ba cái rể hiền bị người chọn đi mất (=)))

Ba thái giám toàn bộ im lặng quỳ trên mặt đất, không dám phát ra một chút tiếng vang đến quấy rầy hoàng đế, chỉ sợ vạ nhất, trở thành vật hy sinh dưới cơn thịnh nộ của vạ tuế

” Vương gia ! Vương gia !” gã sai vặt một đường vọt vào , tiếp thu sự lạnh lẽo của chủ tử, vội vàng thu lại kích động, trung quy trung củ qua đi, ” khởi bẩm vương gia, Cát tiểu thư quá phủ thăm bệnh”

Nằm nghiêng ở nhuyển tháp đọc sách Hiệp Nhân Khanh nhú mày ” thăm bệnh ? ” hần có sinh bệnh sao ?

” Vương gia, ngài không phải phân phó chúng ta trả lời bên ngoài nói bị tú cầu tạp đến độ bị thương....” càng nói càng nhỏ giọng, rốt cuộc nhìn chăm chăm chủ tử thôi không nói nữa.

” Các người nói như vậy thật ? “ hần chính là nhất thời nói không nghĩ , bọn họ còn tưởng thật sao ?

” là”

Hiệp Nhân Khanh đau đầu nhu nhu thái dương huyết, hần khẳng định trở thành trò cười cho quan gia quý nhân toàn kinh thành, bị một cái tú cầu ném đến nằm trên giường không dậy nổi, quả thực là đúng với danh hiệu “ yếu đuối”

” Vương gia nghe nói Trọng nguyên gia bị tạp chặt đứt hai căn (gót chân) xương sườn”

Nhu thái dương huyết ngưng lại, biểu tình khó nén kinh ngạc ‘ xương sườn ? “

” đúng vậy “

” Vương gia , ngài có gặp Cát tiểu thư hay không ? “

” Nàng vì sao đến thăm bệnh ? “

” Nói là phụng chỉ thăm bệnh “

” phụng chỉ ? “ Hiệp Nhân Khanh hiện tại đối với thánh chỉ rất là căm tức, bắt đầu hoài nghi hoàng thượng có phải hay không vì quốc gia mưa thuận gió hòa, dân chúng an cư lạc nghiệp, nhân nhân không có chuyện gì, cho nên làm nguyệt lão, chuyên môn sinh sự từ việc không đâu (hoàng thượng mà ca cũng chửi tề

Gã sai vặt không dám tiếp lời, đồng tình lén liếc mắt một cái nhìn chủ tử

” Thỉnh nàng vào đi ” bắt đắ dĩ thở dài, dời về phía giường

Hơi do dự, gã sai vặt mới xoay người đi ra ngoài. Tuy nói nam nữ có khác , nhưng tú cầu tạp trúng Vương gia, bọn họ xem như phận đã định, lại là phụng chỉ thăm bệnh nghĩ đến sẽ không khỏi có người dị nghị

Không khỏi chọc người phải chê cười sao ?

Chờ tiểu thư vào phòng, gã sai vặt bị chủ tử đuổi ra ngoài cửa, hần hoài nghi, nhịn không được ở ngoài phòng dựng thẳng lỗ tai muốn nhận chút bất quá

Phòng trong chỉ còn lại Cát phi Hoa đến thăm bệnh cùng Hiệp nhân Khanh nằm ở trên giường bệnh

Đến tốt cùng ở dưới cái kia là cái dạng gì dung nhan, Hiệp nhân Khanh rất ngạc nhiên. Bất quá, hần càng muốn biết nàng kế tiếp muốn làm cái gì

” Vương gia tỉnh dưỡng, Phi Hoa cáo lui” không nghĩ tới, nàng vén váy thi lễ, quay đầu bước đi

Khi nàng một chân sắp chạm đến khung cửa, hần mới ra tiếng ” Cát tiểu thư xin dừng bước”

” Vương gia có gì phân phó ? “

” Người là đến thăm bệnh”

“ đúng “

” Hiện tại người muốn đi ? ” Mới liếc mắt nhìn một cái, này cũng quá tệ đi

” Phi Hoa đã thăm bệnh xong ” nàng không nghĩ mình có làm sai

Hiệp nhân Khanh nhin không được ngằm hít vào một hơi, bình phục cổ não ý (ý nghĩ buồn phiền) nảy lên trong lòng, sau đó mở miệng ” cái gọi là thăm bệnh không phải là chính miệng nói ra tiếng bảo trọng liền đủ”

Cát Phi Hoa thần nhiên đón nhận ánh mắt thăm dò của hắn ” Trên thực tế Phi Hoa cho rằng đối với Vương gia ngay cả tiếng bảo trọng đều có thể giảm đi “ chính là bị tú cầu tạp một chút, lực của nàng hơi nặng, nhưng lại làm cho hắn thương đến nằm trên giường không dậy nổi, thật sự rất bỏ đi.

“ An hữu, bốn vương được bao lâu sắc hảo ? ” Hiệp nhân Khanh lớn tiếng chất vấn

Ngoài cửa gã sai vặt an hữu ngậy người ra, lập tức ngằm hiểu đáp lại ” Tiểu nhân đi hỏi “

Nghe được bên ngoài trả lời, Hiệp nhân Khanh hơi định thần nhìn nàng ” lưu lại hầu hạ bốn vương dùng được”

Cát phi Hoa trừng lớn mắt, thiếu chút nữa thân thủ đi ngoáy lỗ tai, hoài nghi là chính mình nghe lầm. Hắn bảo nàng lưu lại hầu hạ hắn uống được ? Có làm hay không ? Nàng là tới thăm bệnh không phải đảm đương nha hoàn.

” Vương gia”

” Làm sao vậy ? Cát tiểu thư “ hắn tâm tình tốt lắm hỏi

” Chính cái gọi là nam nữ hữu biệt, cô nam quả nữ cùng một chỗ, hội chọc người ta chê cười”

” Nếu bốn vương nhớ không lầm, tựa hồ là tú cầu của Cát tiểu thư đánh trúng ta”

Cát phi Hoa ma hạ nha, trong lòng lại thăm rửa nha hoàn tiểu Diệp ” gia phụ Phi Hoa sẽ tấu lên Hoàng thượng thuyết minh vấn đề này, tú cầu là tạp lắm” nàng nghĩ Hoàng thượng sẽ rất thích ý nhận lời.

” tạp lắm ?” hắn che giấu hứng thú, nhíu mày

Nàng vô cùng thành khẩn nhìn hắn ” tin tưởng ta, nếu lúc ấy bên người có ghế dựa, tảng đá, đao kiếm linh tinh gì đó, ta sẽ phi thường dùng chúng tiếp đón vương gia cao quý ngài “

Ý thích trên mặt biến mất, Hiệp nhân Khanh sắc mặt dần xanh lại. Hắn khiến người ta chán ghét ?

” Người cho rằng hoàng thượng sẽ nhận lời này sao ? “

” Phi Hoa cho rằng sẽ nhận”

” Phải không ? Bốn vương cho rằng sẽ không”

” Vương gia ngại gì mỗi mắt trông chờ “

” Có gì không thể ? “ Hắn quyết định cùng nàng cân não. Nữ nhân này , thực làm cho hắn cảm tức mà, mà hắn tin tưởng cho dù thánh nhân cũng sẽ bị nàng khí đến giận sôi lên.

” Phi Hoa cáo từ “ thăm bệnh gì thôi, ầm ĩ hai người cũng không khoái trá, Hoàng thượng thật nhiều sự

” Người tới “

” Vương gia có gì phân phó ? ” đột nhiên một đám hộ vệ đẩy cửa mà vào

Cát phi Hoa kinh hoàng ôm ngực né qua một bên. Hừ chết nàng, những người này như thế nào đến ?

” Không có mệnh lệnh của bốn vương , bất luận kẻ nào cũng không cho phép Cát tiểu thư rời đi cửa phòng nửa bước’

” là”

Cát phi Hoa nháy mắt, lại nháy mắt, chậm rãi xoay người lại ” người thật muốn lưu ta uy (đút ?) được ? “

” Người nói đi “

” ta ngày đó nếu dùng lực một chút, có phải có thể trực tiếp đem ngươi tạp thành ngu ngốc hay không ?”

Hiệp nhân Khanh chỉ cảm thấy một cỗ hỏa thăng hướng bốc lên trên, hận ánh mắt không thể hóa ra đao kiếm vô hình giết người , Cát phi Hoa quả thực là tức chết hần

Nàng là loại dám mình mục tương đảm nói hần là ngu ngốc

2. Chương 2

y được, không phải là cái cần kỹ xảo nhiều lắm , huống chi Cát Phi hoa tự nhận kĩ xảo uy được cũng không tệ lắm, ít nhất lão đầu heo mẹ nhà nàng bội phục sát đất. Đầu năm, heo mẹ sắp có thể bán lấy tiền đột nhiên không ăn không uống, đầu bếp nữ gấp đến độ găm lên, nàng trực tiếp làm cho người ta đem heo mẹ trói bốn cái vó chống lên trời , sau đó tự mình ra trận, cho nó uống hết phương thuốc tiêu thực tiêu đàm, sau heo mẹ lại bắt đầu vui vẻ

Nhìn xem được nóng hôi hổi trên tay, nhìn lại Tiêu dao vương dựa vào trên nhuyễn điểm, Cát phi Hoa thừa nhận hần so với trư dễ nhìn hơn.

” Vương gia, uống được”

Nàng an vị ở trước giường, cách hần rất gần, gần đến có thể ngửi được hương son phấn , điều này làm cho hần có chút kinh ngạc, quan gia tiểu thư trên người phần lớn có nhiều loại hương thơm, nhưng hương vị tuyệt không giống nàng hơi hơi như có như không .

Hần há mồm nuốt được, sau đó nhanh chóng phun ra, thiếu chút nữa phun đến trên người Cát phi Hoa.

” Nóng quá !”

” Thực nóng sao ? ” nàng giả vờ vô tội

” người trước uống được không biết nếm một chút sao ? “

” Sinh bệnh là vương gia, muốn nếm cũng là vương gia chính mình nếm mới đúng”

Hiệp nhân Khanh nghe xong chán nản

” Lần trước uy tiểu Bạch, nó không hé răng”

” Tiểu Bạch ? “

” phòng bếp nhà ta nuôi một con heo mẹ “

Hiệp nhân Khanh nhất thời hỏi hận mở miệng hỏi, quả muốn lấy đầu đi gặp trở ngại

” Cát, Phi, Hoa !” hần không nên nhất thời hành động theo cảm tình lưu nàng ở lại, quả thực là tự ngược

” Vương gia , uống được ” nàng nhanh nhẹn đưa cao cái thìa

Thu lại khẩu khí Hiệp nhân Khanh chính mình thối hai cái, lại một mồm nuốt được vào . Ân, trà vị nhân sâm, An hữu tiểu tử này quả nhiên thông minh

Một người phụ trách uy, một người phụ trách uống, hai người thoạt nhìn đều rất tự đắc, hình ảnh rất hài hòa, tựa như một đôi vợ chồng bình thường tương cứu trong lúc hoạn nạn.

Hiệp nhân Khanh bất động thanh sắc chậm rãi tọa thẳng thân mình, sau đó tại thời điểm nuốt vào một ngụm được cuối cùng , đột nhiên thân thủ nhắc lên mạo sa của nàng.

Bất ngờ không kịp đề phòng Cát phi Hoa nhất thời ngẩn ra, hoàn toàn không thể né tránh.

Mặt phù dung, mi giống như liễu, đậm tảo Nga mi, bạc thi phấn (dát một lớp phấn mỏng) , mặt mày trong lúc đó dưới mắt mềm mại lại nhiều anh khí (khí chất như ngọc) tuần tú có thừa, kiều mỵ không đủ, lại có phong tình. *

” Vương gia đi quá giới hạn” nàng buông chén thuốc, cách xa giường

Hiệp nhân Khanh thần thái thản thơi, khoe miệng lặng yên choáng váng mở ra một tia nếp nhăn trên mặt khi cười ” ta vẫn nghĩ Cát tiểu thư hoàn toàn không dễ nhìn, hôm nay xem ra , đồn đãi không thể tin hoàn toàn “

” được đã uống xong, Phi Hoa có thể ly khai” mặt lạnh như băng, bỏ qua không tính sổ với hân

” đó là tự nhiên, phủ Tiêu dao vương ta không phải đầm rồng hang hổ, cũng không là phòng vệ chặt chẽ chốn lao tù, Cát tiểu thư muốn đi muốn ở tự nhiên là muốn làm gì cũng được

” vương gia rộng lượng thật sự là làm phi hoa đại khai sát giới” lời này không phải là không có châm chọc

” đâu có, Cát tiểu thư cũng cho ta rất có thu hoạch” hân không nghĩ đến trái lại thản nhiên cười ” người nói trải qua hôm nay, người bên ngoài thấy người sẽ như thế nào ? “

Hân có chút ác ý nhìn nàng, cứ việc một lần nữa hạ xuống mạo sa làm cho hân không thể thấy rõ biểu tình của nàng , nhưng ít ra nàng xem được vẻ mặt của hân

Cát phi Hoa cười cười ” một cái đạo tặc đã có tiếng xấu sẽ không để ý nhiều đến một cái tội trạng”

Này thật sự là hảo đáp án ! Hảo đến Hiệp nhân Khanh nhất thời không hiểu được nên nói cái gì phản bác nàng

” Vương gia nếu thân mình rất hảo, Phi hoa sẽ không quấy rầy vương gia nghỉ ngơi, như vậy cáo từ”

Lúc này đây hân không lại lưu nàng, bởi vì hân không thật sự muốn giữ chân nàng, . Nếu nói muốn nàng ở lại vương phủ ngủ một đêm, chỉ sợ lại vô vàn cứu vãn đường sống, cái điểm mấu chốt kia hân biết rõ ở nơi nào.

Ở Cát phủ, Cát ngự sử tức giận cũng không làm người ta sợ hãi, nhưng thật Cát gia thiên kim tức giận hậu quả mới nghiêm trọng, mà hiện tại Cát Phi Hoa rất tức giận.

Lắc lắc thái đao vẫn còn đánh chiến ở mặt bàn, thanh âm của nàng cũng bởi vì tức giận mà thay đổi ” người là cha của ta, cha ruột của ta a, như thế nào có thể giả truyền thánh chỉ, làm cho ta đi gặp Tiêu dao vương đâu ?” hại nàng làm nô tỳ không công đi hầu hạ chén thuốc cho người khác nửa ngày .

” nhi a, đừng nói như vậy, Tiêu dao vương nhưng là giao tế chạm tay có thể bùng, cái gọi là tiên hạ thủ vi cường, người đã đánh tú câu trúng hân , lại nên tiến thêm một bước làm thật, miễn cho hoàng thượng thay đổi chủ ý” hân đây là vì ai vất vả vì ai làm việc này a, nha đầu này không biết phân biệt.

” làm thật cái rắm ” nàng tức đến nói mà không nghĩ

” đứa bé ngoan” Cát ngự sử vẻ mặt ai oán cùng tự trách ” ta biết ta không thể hoàn toàn gánh vác chức trách to lớn của người mẹ, nhưng hôm nay cử chỉ thô lỗ của người, thật sự là vượt quá sự chống đỡ của cha.”

Cát phi Hoa nhin không được, ngửa mặt lên trời bật hơi, lại tới nữa.

” Nương tử, ta thật xin lỗi người a, bảo bối nữ nhi của chúng ta hiện tại rõ ràng bị ta hủy thành cái dạng này, làm cho ta sau trăm tuổi như thế nào có thể đi gặp mặt người a ! “

Vì sao nam nhân lúc nào cũng chỉ uống cùng một câu, khóc đến tự tử là cha nàng ? Cát phi Hoa thật sự rất muốn lấy thái đao trên bàn đi chấm dứt.

” nhi a, người như vậy muốn đi ? ” hân mới mở đầu, như thế nào thu công ?

Thái đao trong tay hướng không trung vung vài cái, nhin tức giận xuống, nàng oán hận nói : ” ta mệt mỏi, trở về ngủ”

Êm đẹp bị người lừa đưa lên cửa làm nô tỳ cho người ta, nàng thật sự là ngu ngốc. Hoàng thượng cái lão nhân kia làm sao có thể cấp nàng ” cơ hội ” đi tiếp cận hân chuẩn phò mã, cố tình nhất thời bị ánh mắt cấp tử thị hổ đến, ngơ ngác trúng kế lão cha.

Cát ngự sử vừa mới yên lòng, chuẩn bị viết tấu chương, cửa thư phòng lại bị người phá.

” Cha, người đây là giả truyền thánh chỉ, sau Hoàng thượng biết người làm sao bây giờ ? “

” cho nên ta muốn thưởng tập tử thỉnh tội a, vì người, cha bắt chấp giá nào”

Cát phi Hoa môi run rẩy hất lên, gian nan nhìn xuống không phát hỏa. Vì nàng ? thật sự là thiên hạ đại chê cười

” Nếu ngài muốn lên tập tử, không ngại liến đối hoàng thượng nói, ta cùng Tiêu dao vương bát tự không hợp, không nên đón dâu, nếu không nhẹ thì bỏ mệnh, nặng thì diệt gia “

Cát ngự sử ngây người ra, sau đó rất nghi hoặc nhìn nữ nhi, lời nói thắm thía nói: ” Phi Hoa, người bao lâu đi học ý thuật, vi phụ như thế nào không biết ? “

” Vừa học, đang định thời điểm không cơm ăn đến chùa miếu cửa bãi xem chữ, gạt người tiền tài”

” Người nói là lừa, kia khẳng định không cho phép, không cho phép ta đối với hoàng thượng nói, là tội lớn khi quân , họa cửu tộc a”

” Ngài thật sự tập tử không hơn ? “

” Cha là trung thần”

” Vậy được rồi” Cát phi Hoa hiểu được gạt đầu, vẻ mặt kiên nghị nhìn phụ thân ” ta lần này thật sự muốn rời nhà trốn đi, ngài sau trăm tuổi ta sẽ nhớ rõ trở về giúp ngài chôn cất “

” Phi Hoa” . Cát ngự sử vội vàng cầm trụ nữ nhi ” Người nói thật sự ?”

” ta giống hay nói giỡn hay sao ? “

Chính là không giống hần mới khẩn trương a.

” Người không thích Tiêu dao vương ? “, tài tuần a, hoàng đế cũng rất nhiều năm nhắm hần làm con rể .

Cát phi Hoa thật sự nói : ” hần kế tục tước vị, văn thái đầy bụng, mạo so với Phan An...”

” Đúng rồi, đúng rồi, nam nhân tốt như vậy làm sao tìm ? ” hần vội vàng xen mồm

” Nhưng là hần trừ bỏ không thể chọn, lấy không thể giữ, ăn mặc từ xưa tới nay dùng không chỗ nào không phải là tốt nhất, hơn nữa không giỏi quản lý tài sản, nghe nói vương phủ có chuyện đều từ lão quản gia lo liệu. Trên cơ bản hần cùng ngài không có gì bất đồng, duy nhất khác biệt ở chỗ, nhà của hần về sau, có thể cho hần nhiều năm ăn cơm, nhưng mà một ngày nào đó miệng ăn núi lở, mà nữ nhi ta không nghĩ từ một cái hố lửa nhảy vào một cái hố lửa khác”

Cát ngự sử bả vai hoàn toàn sụp xuống, bởi vì nữ nhi nói tất cả đều là sự thật.

Tiêu dao vương là mới có, nhưng hần nhàn rỗi ở nhà, đúng với cái tên ” Nhàn Khanh” . Không vào trong chốn quan không có gì là không tốt, mỗi người một hữu chí, nhưng cả ngày lại ngâm thi đối nghịch, hô bằng dẫn bạn không ốm mà rên, điều này làm Cát phi Hoa thực sự khinh thường.

” Đứa bé ngoan” . Cát ngự sử thở dài. ” Là cha tấm gương này quá kém có phải không ? “

Cát phi Hoa giật mình, sau đó lắc đầu ” Không, là ta không giống nương hiền tuệ.”

Nhìn bóng dáng nàng xoay người rời đi, Cát ngự sử cảm thấy một cổ thâm trầm đau thương. Nguyên lai nữ nhi luôn luôn oán hần.

Canh giữ ở ngoài phòng Đại Diệp, tiểu Diệp vừa thấy tiểu thư đi ra, vội vàng tiến lên.

” Tiểu thư, người không cần xúc động như vậy “

” Chính là, hần tốt xấu là vương gia a, bỏ qua người sẽ hối hận, hơn nữa làm như vậy lão gia thực khó xử”

” Sẽ không, Hiệp nhân Khanh là Hoàng thượng thay chính mình nữ nhi giữ giai tể chi nhất (con rể được quý trọng nhất), cha ta lúc này thượng tập tử, hần nhất định sẽ vui”

Nghe được lời này của nữ nhi Cát ngự sử trong lòng lại thở dài. Đúng vậy, đây là chuyện bên ngoài đều đã biết , làm cho hần tìm lý do thuyết phục nữ nhi đều không có

Nhìn tấu chương mở ra trên bàn, hần thở dài. Quên đi, trước cứ thỉnh tội đi, có lẽ là nữ nhi duyên phận còn chưa tới.

Cùng thời gian, Tiêu dao vương phủ

An hữu nơm nớp lo sợ đứng ở một bên, thỉnh thoảng trộm dò nét mặt chủ tử.

Không quá tài tình nha, từ sau khi Cát gia thiên kim rời đi, Vương gia một câu cũng chưa giảng, ngây ngốc nhìn lão hộc thụ ngoài cửa sổ đến xuất thần, còn khi không mặt nhăn mày hạ, giống như là bị cái gì vây khốn.

Wương gia rất ít khi lộ ra vẻ mặt này, phần lớn thời điểm là hần bình tĩnh, tao nhã mê người.

” An hữu”

” Có nô tài”

” Chúng ta trước kia gặp qua Cát gia tiểu thư sao ? “

” Hồi vương gia, hần là không có” thiên kim tiểu thư được nuôi dưỡng ở khuê phòng không phải ngoại nhân có thể dễ dàng nhìn thấy.

” Người không biết là hôm qua ở trước Thái Lâu nàng phản ứng rất kỳ quái sao ? “

Có sao ? An hữu thật cố gắng hồi tưởng

” Ta muốn nhìn đến tận cùng cái trò này có phương diện gì “. hiệp nhân Khanh đối với không khí tự nói

Hần vừa mới từ đầu tới đuôi hồi tưởng một lần, bỗng nhiên nhận thấy Cát gia thiên kim đã sớm nhận biết mình, mà hần đối nàng lại không hề ấn tượng.

Mặt khác, hần nghĩ không ra, nàng không phải bộ dạng xấu xí không chịu nổi, vì sao muốn mang hắc sa duy mạo ? Giống sợ người nào nhận ra

Hơn nữa theo lý thuyết, gặp đến người giống hần quả thực là chuyện ông trời có mắt, nàng cũng không hiếm lạ, còn một bộ trốn ôn dịch, thực làm hần hỏa đại.

Nhược quán không thiếu người muốn vì hần làm mai, hần biết nguyên nhân, lại bắt lực, dù sao Hoàng thượng lớn nhất, không ai dám cùng Hoàng thượng tranh con rể.

Lấy bĩ chi mâu (lấy binh khí của đối phương) công bĩ chi thuẫn (để tấn công đối phương), tuy rằng ba vị Ngự sử thiên kim ác danh bên ngoài, nhưng hần muốn thừa dịp các nàng phụng chỉ phao tú cầu nhìn một chút, kết quả thực sự bị người nào đó không thể át giận tạp trúng.

Đến nay, nhớ tới tình hình lúc đó, hần đều rất muốn cười.

Nàng là cái dạng nữ tử như vậy , tính tình quái đản, khí thế bức người.

Nhưng không thể không nói, nàng khiến hần hứng thú thật lớn, một khi đã như vậy, liền không có lý do buông tha cơ hội này.

Hần quyết định thừa nhận hôn sự này, cũng hoàn toàn kết thúc ý nghĩ chiêu hần làm phò mã trong đầu Hoàng Thượng.

Cho dù không nguyện ý tiến cung, nhưng là Hoàng thượng triệu kiến, hần vẫn là nên vào.

Chính là hôm nay về mặt Hoàng thượng tựa hồ thật cao hứng, mà không phải hờn giận như hần đoán trước, điều này làm cho Hiệp nhân Khanh nổi lên cảnh giác.

” thần tham kiến hoàng thượng”

” Ái khanh miễn lễ”

” Không biết hoàng thượng triệu kiến vi thần vì chuyện gì ?”

Hoàng đế cười ha ha vuốt chòm râu ” hôm nay Cát ái khanh thỉnh tội tập tử, cái kia Cát gia tiểu thư tính tình xác thực táo bạo, có tâm đánh tú cầu trúng người. Hơn nữa dù sao quan hệ đến hạnh phúc cả đời nàng, co nên trầm chuẩn Cát ái khanh tấu chương, cho phép hần thay ái nữ thu hồi tú cầu, tùy ý ném lại.”

Nàng thế nhưng chương mắt hần ? Nhận biết này làm cho Hiệp nhân Khanh cảm tức, âm thầm nắm chặt tay phải trong ống tay áo rộng thùng thình, trước bất động thanh sắc, cười nói : ” Kia thần muốn cảm ơn Cát đại nhân ý tốt “

” nên cảm ơn hần “. hoàng đế rất đồng cảm, hần cũng muốn công vương lập gia đình, mà trước mắt là con rể tốt nhất mà hần nhiều năm để lại.

” Cát gia tiểu thư dù sao cũng là phụng chỉ ném tú cầu, thần lại ở trước mắt bao người bị tú cầu tạt trúng, nếu hoàng thượng ân chuẩn nàng thu hồi tú cầu, chẳng phải là thất tín với dân ? “

Hoàng đế sững sốt, đứng rồi, hần là một lời ký ra, tứ mã nan truy

” nhưng sự tình chung thân hạnh phúc của quan gia nữ nhi, trầm.....”

” Hoàng thượng, Cát gia tiểu thư nếu có thể giả ra ngoài, sẽ không đợi phụng chỉ ném tú cầu.”

Nói cũng đúng , nếu không phải hần hạ chỉ cho các nàng ném tú cầu chọn rể, lập tức liền cùng kết thúc lấy đi ba cái nam nhân tuần tú ? Hoàng đế âm thầm ảo não không thôi, mắt thấy tướng quân, trạng nguyên đều mất khả văn hồi, hần nhất định phải bảo trụ Tiêu dao vương, người phò mã không thể chọn này

” hơn nữa, hoàng thượng không tiếp thu vi thần là trượng phu tốt sao ?”

” Đương nhiên không phải”, nếu không, hần làm gì ám chỉ quan viên lớn nhỏ không cho phép đánh chủ ý với tiêu dao vương, làm cho hần gần hai mươi lăm cũng chưa có một phòng con dâu.

” Kia thần lại làm sao có thể làm lỡ cả đời Cát tiểu thư ?”

Hoàng đế không còn lời nào để nói

Hần rốt cuộc hiểu được, ba cái tuần hần một cái cũng không giữ được.

Ra cửa cung, nhìn đến cỗ kiệu vương phủ canh giữ ở ngoài cửa cung, Hiệp nhân Khanh chỉ nói một câu ” Đông thành Cát phủ”.

An hữu rõ ràng sững sốt một chút, cũng may phản ứng đúng lúc ,phân phó kiệu phu ” Đông thành Cát phủ”.

” là” bốn kiệu phu trăm miệng một lời ứng phó

Vì thế, đỉnh đầu bốn người khiêng kiệu liền lão đảo dời về phía đông thành phủ.

Có thể nghĩ, Cát gia môn phòng* nhìn đến Tiêu dao vương đại giá quang lâm, tình hình lúc ấy như thế nào kinh ngạc.

” Thỉnh thông tri Ngự sử đại nhân, Tiêu dao vương gia đăng môn bái phỏng.”

Hiệp nhân Khanh hảo tâm tình ngồi trong kiệu chờ

” Vương gia đại giá quang lâm, lão thần đến nghênh đón chậm, vọng xin thứ tội” được tin Cát ngự sử liền chạy vội ra.

” Cát đại nhân nói quá lời, mấy ngày nữa ngài là bốn vương nhạc phụ, người một nhà không cần như thế câu nệ”

Cát ngự sử lập tức trừng lớn mắt, mở lớn miệng lại không phát ra nửa tiếng thanh âm. Tại sao có thể như vậy ? Hoàng thượng không phải chuẩn tấu chương của hần sao ?

“Cát đại nhân” Hiệp nhân Khanh tâm tình tốt gọi hần

” Vương gia” Cát ngự sử phục hồi tinh thần lại ” Thỉnh vào trong”

Đợi cho hai người rót cuộc ở phòng khách tọa ổn, Cát ngự sử lại không biết nên nói cái gì mới tốt, rõ ràng vuốt bát trà giả bộ hồ đồ.

Hiệp nhân Khanh hưng trí vô cùng, bên nhấp trà bên đánh giá phòng khách Cát gia

Ngoại truyện Cát phủ bị người nào đó tiêu xài đến nghèo rớt mồng tơi ?

Nhìn bốn vách tường giắt điếu đồ sơn bột nước, mắt hiện lên nghiễm ngẫm. Hẳn nếu không nhìn nhầm, đó tất cả đều là danh họa trên phẩm, tùy tiện một bức xuất đi bán, giá trị đều ngàn lượng vàng.

” Bốn vương muốn gặp Cát tiểu thư” nếu chủ nhân không mở miệng, hẳn mở miệng cũng vô phương.

Cát ngự sử sửng sốt một chút

” Có cái gì không tiện sao ? “

” Vương gia, hoàng thượng hẳn là có đối ngài giảng...” Cát ngự sử có điểm nghĩ không được.

” Ta cự tuyệt ” Hiệp nhân Khanh thản nhiên nói

Cát ngự sử nghe xong bắt đầu cao hứng không đứng dậy. Hẳn rất hiểu tính nữ nhi, nàng biết sau chỉ sợ gây ra nhiều loạn. ” kỳ thật vương gia, tiểu nữ tài sơ học thiển, tướng mạo không tốt, thật không xứng với vương gia...”

” Ta không ngại” hẳn đánh gãy lời này

Cát ngự sử thật không biết còn có thể nói cái gì, chỉ có thể cười khổ ” Vương gia thật sự là rộng lượng”

” Đâu có, hiện tại có thể thỉnh tiểu thư ra gặp mặt ? “

” Các người danh phận trước, gặp mặt vô phương”. Cát ngự sử âm thầm kinh hãi, hẳn lẫn lộn quan trường vài thập niên cũng không phải uống công, trước mắt này ôn nhuận như ngọc nam tử nhìn như vô hại, kì thực chỉ là lão hồ ly.

” Cũng là vô phương, làm phiền đại nhân” hẳn cười khẽ, không chút để ý nhẹ gập quạt.

” Người tới, đi thỉnh tiểu thư”

Người ngoài không kịp lên tiếng trả lời, thỉnh ngoại liền vang lên một đạo thanh thúy tiếng nói.

” Cha, người theo phòng sổ sách chi năm trăm lượng bạc đi làm cái gì ? “

Cát ngự sử thầm kêu ” hồng” , ” Phi Hoa, vương gia đến thăm, không thể làm càn”

Nguyên bản Cát Phi Hoa nộ khí đằng đằng theo trưởng phòng (phòng sổ sách) vọt tới, mới bước vào đại sảnh, chợt nghe đến phụ thân lên tiếng nhắc nhở, bất đắc dĩ đã muện

” Cha — ” Cát Phi Hoa cắn tức, nếu không bởi vì phát hiện sổ sách thiếu mất bạc, nhất thời khí giận công tâm, nàng sẽ không hề phòng bị tiến sát phòng khách, nghĩ đến trên đường Đại Diệp cản lại chính là nói cho nàng chuyện này.

” Đứa bé ngoan” Cát ngự sử chỉ có thể cười trừ. Cái này phiền toái a !

Hiệp nhân Khanh nghiễm ngẫm ánh mắt cha con cát gia gian dao động, cái này Cát phủ do ai chủ sự, vừa xem hiểu ngay.

” Hạ quan gia giáo không nghiêm, làm cho vương gia chê cười”

Quay về phía sau, hiện tại có người ngoài ở đây, , nàng muốn bảo trì mặt mũi lão cha. Nghĩ đến đây, Cát phi Hoa lập tức thu lại tức giận, vén váy thi lễ, ” Phi hoa không biết vương gia đại giá quang lâm, thất lễ, mong vương gia bao dung”

” Vô phương” hẳn vẫn một đường thản nhiên nhàn tản

Hẳn có ý tứ gì ?

Cát phi Hoa phi thường chán ghét cái loại này, thần thái ” ta có thể bao dung hết thảy” này, hẳn nghĩ đến hẳn là ai ?

Mắt thấy nữ nhi lửa giận lại sắp bùng nổ. Cát ngự sử giành lên tiếng trước ” Vương gia ngài không phải muốn gặp tiểu nữ sao ? Hiện tại nàng đến đây, có cái gì nói cứ nói đi.”

” Gặp ta ?” nàng cảm thấy kinh ngạc

” là nha, ta đến theo theo tử tử tương lai thảo luận một chút hôn kỳ “

” Hôn kỳ ?” thanh âm bỗng dưng cất cao

Cát ngự sử vội vàng chen vào nói ” Vương gia, cái này hạ quan có thể nói” còn không có kịp tới xin phép trước, cái này thắm !

” Cha—” Cát phi Hoa một phen bỏ ra cái tay phụ thân đang liêu minh áp chế, ” này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra ? Không phải nói hoàng thượng chuẩn người tập tử sao ?”

” Nữ nhi a” phụ thân khó làm a.Cát ngự sử tựa như miệng đầy hoàng liên, khổ không nói nổi.

” Chuyện này không thương lượng, ta ,không, gả !”

Cát ngự sử buồn rầu vò đầu, hẳn sớm hay muộn đều bạc đầy đầu

Hiệp nhân Khanh lấy quạt vuốt ve cằm, tựa tiểu phi tiêu hé mắt nhìn thịnh nộ giữa thiên hạ ” chuyện này, người không có quyền cự tuyệt “

” ai nói, phải lập gia đình là ta nha” xem vẻ mặt chế giễu của hẳn, nàng liền sống lại khí

” Hoàng thượng tứ hôn, không phải là nhỏ, trừ phi người muốn kháng chỉ” một cổ áp lực vô hình ở giữa miệng hẳn không chút để ý tán ra

Cát ngự sử đúng lúc thân thủ che miệng nữ nhi. tổ tông phù hộ, trăm ngàn lần không để nữ nhi ở dưới cơn thịnh nộ phun ra lời đại nghịch bất đạo

” Ngô....” cha buông tay

Người nói chuyện không loạn ta mới thả

Ta sẽ không

Người cam đoan

Ta cam đoan

Cha và con gái hai người dùng ánh mắt tiến hành trao đổi một phen, Cát ngự sử mới yên tâm buông tay ra

” Hoàng thượng rõ ràng chuẩn gia phụ tập tử” nàng nói ra điểm nghi vấn

” Bởi vì ta cự tuyệt ” hảo ý” của hoàng thượng

” Người vì sao chuyên tìm ta phiền toái?” chỉ cần hoàng thượng ân chuẩn, nàng có thể tiếp tục đi đến tòa thái lâu đó , chờ hết một tháng, không người đến tiếp cầu, hoàng đế lão tử chỉ có phóng nàng một con ngựa, sau đó nàng có thể tiêu điều tự tại tiếp tục sống.

Hắn môi giữ ý cười sâu sắc, lấy tay phải chống má nhìn nàng ” Nếu người trước không dùng tú cầu tạp đến ta, ta như thế nào đến tìm người phiền toái”

Người này ! người này.....Cát phi Hoa âm thầm thu khí, cương chế lửa giận hừng hực trong lòng, ” người nhân nhân không có chuyện gì chạy đến Thái lâu làm cho ta tạp, người nghĩ rằng ta và người hội sai sao ?”

” Nhưng là, người phụng chỉ ném tú cầu, nên cho phép người ta đi đến trước lầu xem không phải sao ? “

” người—” Cát phi Hoa bị tức đến nghẹn. Nói tới, đều do hoàng thượng ăn no, không thông trị tốt quốc gia đại sự, quan tâm hậu sự, dạy nữ tử, thể thuật dân chúng, làm chi quản hôn sự của nàng

” nữ nhi, nữ nhi, tức giận không có lợi cho dưỡng nhan, hơn nữa người cần phải dưỡng nhan ” Cát ngự sử một bên cẩn thận vuốt lưng nữ nhi giúp thuận khí, một bên nhỏ giọng khuyên nhủ.

Hiệp nhân Khanh có chút ý giống như vô tình liếc mắt qua một cái, trong mắt ý cười như tràn đầy.

”trong lòng ta đều biết” nàng cũng nhỏ giọng trả lời phụ thân , làm cho hắn an tâm.

” Cát đại nhân, không biết có thể để bổn vương cùng thiên kim một mình ở chung? “

” này...vương gia”

” Đại nhân vừa rồi cũng nói qua, ta cùng với thiên kim danh phận trước, một mình ở chung nên vô phương “

Cát phi Hoa lập tức quay đầu cấp phụ thân một cái ánh sáng lạnh. Người nói như vậy thật ?

Ta là oan uổng. Cát ngự sử trên trán không tự giác toát ra một tầng mồ hôi.

‘ ta không tiếp thu chính mình cùng vương gia có cái gì hảo đàm”

” hoặc là” hắn ái muội liếc nhìn nàng một cái, cười khê ra tiếng, dùng một loại tư thế thập phần bất chính tựa vào y trung, ” người rất muốn ngày mai thu sinh lễ, ngày kia liền tiến gả Tiều dao vương phủ”

Cát ngự sử rất kinh nghiệm lập tức lui về phía sau

” cha, các người toàn bộ ra ngoài, đóng cửa phòng vương tì, ta quyết định cùng vương gia hảo hảo mà nói chuyện”

Thật sự là biểu tình nghiêng răng nghiêng lợi, thanh âm đều là ở trong hàm răng bài trừ đến, có thể thấy được nàng phi thường muốn đi lên cắn hắn một ngụm. Hiệp nhân Khanh thích ý nở nụ cười.

Nhưng là thời điểm hắn nhìn đến Vương tì, liền cười không nổi

Wương tì là một cái khổng lồ phiêu hân (nhanh nhẹn + dữ tợn) sói khuyển , làm người ta nhìn thấy mà sợ, hơn nữa nó ngồi xổm bên chân Cát phi Hoa , nghiêm nhiên là một pho tượng thần phủ hộ , làm cho thần nhiên nhân tân Hiệp nhân Khanh rất cuộc có điều thu liễm, hơi hơi ngồi thẳng người.

Phiêu nhiên nhập tòa, bưng trà tuyết ẩm, cùng lúc trước kiều nhan tức giận thần thái hắn bất đồng, điều này làm cho hắn mâu quang không tự giác sâu sắc, khóe miệng ý cười cũng đứng lên.

Xem ra, hắn hẳn là đi thăm dò ngự sử thiên kim không hề Khuê dự, chỉ bằng định lực thu phóng cảm xúc , nàng tuyệt nhiên không hề đơn giản.

Trầm mặc, cửa sổ đóng chặt trong đại sảnh, hai người bảo trì trầm mặc.

Bên ngoài dừng thẳng lỗ tai nghe lén muốn được nhân diện tướng mạo, không hiểu được bên trong hai người đến tột cùng đang làm cái gì.

Tiếng Trà đựng chạm chén trà phá lệ vang lên trong không gian yên tĩnh có vẻ thanh thúy.

Hiệp nhân Khanh con người có chút dăm chiêu, không yên lòng đem quạt trong tay gấp lại.

Ánh sáng bên trong dần dần tối lại, đến thời điểm đốt đèn, rốt cuộc có người nhìn không được mở miệng đánh vỡ trầm mặc.

” người tựa hồ không nói”

” Nếu ta nhớ không lầm, hình như vương gia có chuyện muốn cùng ta giảng”

” ha” hắn tùy tay bỏ quạt ra ” ta không nhớ rõ vốn mình muốn nói gì”

” người tới, tiễn khách, nghe không”

Đơn giản sáu từ, nhưng nghe vào trong tai Hiệp nhân Khanh , thực đã kích hắn một chút. Không thể tưởng được chính mình cũng sẽ có một ngày như vậy, cảm giác này, rất mới mẻ mang theo buồn bực, nhưng không quá lâu, hắn chờ mong lại cùng nàng giao thủ.

3. Chương 3

Một năm chi kể ở chỗ xuân, một ngày chi kể ở chỗ thần. Nắng vẩy quanh, khuê phòng người làm Cát phủ bắt đầu có động tĩnh

” trời đã sáng, mau rời giường”

” ô...”

” mau rời giường” thanh âm rất cao

” a !” kêu thảm thiết ” tiểu thư, người nhẹ tay , lỗ tai của ta nha “

” tỉnh không?”

” tỉnh tỉnh” Đại diệp xoa xoa cái tai đáng thương của mình, hé mắt nhìn xem bên ngoài sắc trời còn hơi tối, buồn bực hỏi:

” tiểu thư hôm nay dậy sớm như vậy muốn làm cái gì ?”

” trốn nhà”

” Cái gì ? ” mí mắt nhất thời trợn to

” trốn, nhà”

” vì sao ?”

” không trốn chẳng lẽ còn chờ kiểu hoa vương phủ tới đón dâu sao ?”

Có lý. Nhưng làĐại Diệp gãi gãi đầu ” người nếu chạy thoát, lão gia không phải hội cái tội danh kháng chỉ ?”

” Ngốc” Cát phi Hoa không chút khách khí day nha hoàn một cái ngón tay ” ta này chạy đi, hoàng đế lão tử nói không chừng vui vẻ đến chết, nhiều lắm làm bộ làm dáng, đe dọa một chút cái kia làm cha không ra gì , an toàn, tánh mạng cha ta không có nguy hiểm”

” tiểu thư, nhĩ hảo “

” cảm ơn khách lệ”

” chúng ta đây vì sao muốn mới sáng sớm chạy ?” nguyệt hắc phong tài cao không thích hợp sao ? Đại Diệp không hiểu cho nên hướng chủ tử thỉnh giáo

” cái này kêu là xuất kỳ bất ý (bất thành linh, thừa lúc người ta không ngờ, làm cho không kịp đối phó), người ta muốn thừa dịp đêm chạy, ta liền ban ngày ban mặt chạy lấy người”

” ân....Kỳ thật trời còn chưa sáng”

Đại Diệp lập tức đã trúng một cái vang đầu

” Rời giường nhanh một chút, sau đó đi gọi Tiểu Diệp, chúng ta mau chóng ra khỏi thành”

” đã biết, tiểu thư, người đừng lại gõ a”

” hừ”

Không bao lâu, chủ tớ ba người liền mang theo gánh nặng đi tới vách cửa Cát phủ.

Nhìn tiểu thư nhà mình ở trong tay áo lấy ra cái chìa khóa, Đại Diệp, Tiểu Diệp liếc mắt nhìn nhau, mấy ngày nay tiểu thư vẫn không nhúc nhích tĩnh, còn tưởng rằng nàng nhận mệnh, lại không đoán được nàng đang âm thầm kế hoạch hết thảy, ngay cả 7, 8 năm không ra quá cửa nhỏ cái chìa khóa cũng tới tay.

Mở ra cái khóa cửa loang lỗ, nhân nôn nóng mở cửa mà phát ra âm thanh , sáng sớm yên tĩnh nghe tới hết sức vang dội.

Cát Phi Hoa mới bước ra một cước, liền sững sờ ở tại chỗ, hai mắt trừng trừng nhìn hai thị vệ vương phủ ở ngoài cửa

” tiểu thư, người như thế nào không đi ?”

” bọn họ là ai?”

” thỉnh tiểu thư hồi phủ” thị vệ cung kính mở miệng.

Cát phi Hoa mày liễu một điều, khẩu khí vi thấu (?) không hờn giận ” các người đây là đang làm cái gì? “

” Vương gia có lệnh, trước ngày thành thân không được để tiểu thư rời phủ”

Cát phi Hoa lập tức cau mày. Không nghĩ tới hần thế nhưng sớm có phòng bị, đáng giận Hiệp Nhân Khanh, thế nhân đều nói người thông minh, nhưng người có tất yếu phải đem thông minh dùng đến cấp này không ?”

” các người ở trong này vài ngày ?” nàng đi thẳng vào vấn đề hỏi

” hồi tiểu thư, đã năm ngày”

Tốt lắm, nguyên lai hần từ ngày ấy tới chơi, sau liền an bài

” Có bao nhiêu người?”

” Chúng ta chỉ phụ trách không cho tiểu thư xuất phủ, chuyện khác sẽ không nhúng tay vào”

Thật sự tốt, thế nhưng nàng cố tả hữu mà nói hần . Cát phi Hoa tay phải rất nhanh dùng sức

” Mời vương gia các người tới gặp ta” chân lùi về, dùng dực đóng cửa lại, nàng bộ pháp cường đại bỏ về phòng.

Đại Diệp, Tiểu Diệp yên lặng theo ở phía sau, không dám ra tiếng, chỉ sợ sắp có bão lớn.

Tiểu thư cùng cô gia tương lai đấu pháp, các nàng vẫn là bo giữ mình, không nói sẽ không hội sai.

” nghe nói tiểu thư muốn gặp bốn vương, thật sự là làm bốn vương mừng rỡ a”

Thanh nhã tuần dật, chất như ôn ngọc Hiệp nhân Khanh giống tợc thế chỉ có giai công tử, quần áo cẩm bạch, tay cầm gấp phiến, phong độ nhanh nhẹn đi vào cát phủ phòng khách, một đường đi tới, rước lấy vô số ánh mắt sợ hãi.

Phía chân vừa bước vào cửa, một cái bát trà liền nghênh diện tạt đến (chị ý ném cái chén trà a)

” vương gia rất giỏi sao, ta tình nguyện canh gác cửa cũng không cần gả người” trong cơn giận dữ Cát phi Hoa đang cố gắng đứng dậy cầm lên siêu đại bình hoa ở bên để hành hung.

” tiểu thư, bình tử này năm mươi hai bạc ” Đại Diệp ở một bên làm hết phận sự nhắc nhở

Nàng phút chốc quay đầu hung tợn nói : ” nếu năm mươi hai bạc có thể tạt chết hần, ta không ngại”

Nhìn bát trà, Hiệp nhân Khanh vẻ mặt nghiền ngẫm vào đến ” nhưng là bốn vương để ý, một vương gia chỉ trị giá năm mươi hai bạc, sẽ là sỉ nhục triều đình”

” ta quần người sĩ nhục, trơ trên, ta đời trước rốt cuộc tạo cái nghiệp gì đời này ném tú cầu mới có thể trúng đến người.” Cát phi Hoa buông tha cho cái bình hoa, ánh mắt ở đại sảnh ngấm tới ngấm lui.

” tiểu thư, vừa rồi người đã ném xuống mười hai bạc” khi tay nàng lại nắm lên một cái bát trà, Tiểu Diệp bình tĩnh trấn thuật sự thật.

” cha ta vì sao muốn mua loại này mười hai bạc một cái đồ sứ thanh hoa a!” nàng rốt cuộc kiềm chế không được rống lên. Này phá sản lão cha a

” lão gia nói như vậy mới có thể hiện ra chủ nhân thưởng thức không tầm thường” Đại Diệp chi tiết đáp lời

” Gặp quỷ không tầm thường” nàng muốn nguyên rửa, thưởng thức không tầm thường nhưng là lấy bạc trắng ném ra, mà bạc này là nàng tân tân khổ khổ kiếm về

Hiệp nhân Khanh tự bản thân tìm trượng ghé dựa ngòai xuống, khóa miệng cầm vài tia ý cười nhìn kia đóa hồng , không chút để ý nói: ” không biết tiểu thư tìm bốn vương tới là vì chuyện gì?”

” người dựa vào cái gì phái người canh giữ ở ngoài cát phủ?” bất quá là mượn cơ hội muốn cho Hoàng Thượng đối hấn chết tâm mà thôi, làm gì kéo nàng xuống nước? Không hiểu, lòng có chút ủy khuất, có chút mất mát, cũng là nhiều phần nộ.

Hắn sờ sờ cằm, cười khẽ , ” bốn vương chính là lo lắng ngày thành thân sẽ thiếu tân nương, Tiêu dao vương phủ không nghĩ bỏ loại này đại ô long”

” Vương gia quả nhiên không phụ tên Nhân Khanh, thật đúng là ” nhân” , làm ơn, vị này đại tài tử không phải luôn luôn mưu cầu danh lợi cho hô bằng dẫn bạn ngâm thi đối nghịch, như thế nào bị tú cầu tạp một chút liên thất thường đâu?

Hiệp nhân Khanh bất vi sở động, cười nói: ” ta không cho là nhân sự, hôn nhân không phải là trò đùa, bực này nhân sinh đại sự nếu là xưng nhân, sợ là không ổn”

” Bớt sàm ngôn đi, người rút cuộc như thế nào mới bằng lòng đem thị vệ trở về ?” nàng lười cùng hắn đấu võ mồm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Hiệp nhân Khanh nhẹ lay động gập phiến, tựa tiểu phi tiểu liếc nhìn nàng một cái, đột nhiên, hạ giọng hướng nàng nghiêng thân qua ” vậy muốn xem thành ý của tiểu thư “

” thành ý ?”

” đúng “

Hít vào một hơi, nàng mang điểm nhận mệnh mở miệng ” người muốn cái dạng gì thành ý ? “

” ta sao –” hắn cánh tay nâng má, vẻ mặt mỉa mai, tiếng nói khàn khàn làm ột bên hai cái nha hoàn không hèn mà cùng tê rần một chút ” đơn giản, chỉ cần người thành thành thật thật đợi làm tân nương”

” không thể thương lượng lại ? ” tim bắt đầu đập không xong

Oa a, này Tiêu Dao vương quả thực chính là yêu nghiệt, khó trách cho dù Hoàng Thượng đại hung thần, vẫn là đều biết vô phương giữ tâm trên người hắn. Giờ khắc này lòng của nàng đang chạy loạn, ngay cả đầu đều nhanh chết

” người nói xem ? “ hắn lại nghiêng tới gần, gần đến cơ hồ hai người mau dán lại cùng nhau

Cát phi Hoa bị hắn tiếp cận quá độ hoảng sợ, không ngừng ngửa ra sau, trên mặt hiện lên vài tia không được tự nhiên, lại ra vẻ dường như không có việc gì nhìn chung quanh.

Một bên tùy thị hạ nhân cũng phi thường phối hợp xem phòng , lo pha trà xem bàn..... Chính là không xem bọn hắn

Đợi nửa ngày hai tầm mắt nóng rực vẫn dính ở trên người mình, không có chút tính tránh lui, điều này làm cho Cát phi Hoa chỉ có thể kiên trì đối mặt hắn

” được rồi, chúng ta nói trắng ra, người tính khi nào thì thành thân? “ nam nhân này rất ác liệt, thế nhưng bức nàng mở miệng trước

” sáng khoái” hắn cười đóng cây quạt lại, ngòai thẳng thân mình

” thời gian ? “

Hắn bí hiểm xem xét nàng, khẩu khí pha lẫn ý vị sâu xa ” xin hỏi người phải biết xác thực thời gian là muốn làm cái gì ? “

Nàng trong sáng cười ” tự nhiên là muốn xem thời gian đủ hay không đủ chuẩn bị đồ dùng này nọ cho thỏa đáng” trốn chạy cũng cần mưu họa, ngu ngốc

” chuyện này người sẽ không lao tâm, ta đã cùng Cát đại nhân thương lượng qua, mọi việc vương phủ phụ trách, người chỉ cần đến lúc đó làm cái mỹ mỹ tân gả nương là tốt rồi”

Cát Phi Hoa nắm chặt tay vịn ghế dựa, môi vài cái khả sát run lên đầu. Dĩ nhiên là lão cha ở phía sau viện cấp nàng phóng hỏa!

Không dấu vết đánh giá của nàng về mặt biến hóa. Hiệp nhân Khanh trong mắt ý cười tràn đầy, hần càng ngày càng thấy thú nàng vào cửa là chuyện thực đáng giá chờ mong.

Tựa như hiện tại, chỉ nhìn một cách đơn thuần biểu tình nàng rõ ràng tức giận nhưng không cách nào phát tiết, tâm tình của hần liền không hiểu bay lên.

Ai nha nha, này thật đúng không phải là hiện tượng tốt đâu

Hiệp nhân Khanh có chút dăm chiêu vuốt ve cầm, đối nàng tức giận mỗi nhân cước bộ càng ngày càng tiếp cận mà kiều thái bồng bồng phần chấn tỏ vẻ hứng thú thật lớn.

”lão thần không biết vương gia giá lâm, không ra nghênh đón, thỉnh vương gia thứ tội”

”Cát đại nhân miễn lễ“

”Cha—” một tiếng bao hàm mùi thuốc súng nồng đậm, làm cho phó dịch cát phủ không hẹn mà cùng bí mật lui bước về phía sau.

”nữ nhi a, Thiên can vật tảo, cẩn thận thượng hỏa a, cha vừa mới thấy khát nước, không bằng chúng ta cha và con gái hai người cùng nhau uống chén trà tốt lắm“

Hiệp nhân Khanh thiếu chút nữa cười to. Cát ngự sử cho tới nay làm người ta ấn tượng là hà khắc nghiêm túc, không nghĩ tới ở dưới cũng là e ngại nữ nhân như vậy

”người cùng Vương gia định hôn kỳ là bao lâu?“

Không dự đoán được nữ nhi sẽ trực tiếp hỏi như vậy, Cát ngự sử giật mình, cũng may lập tức phản ứng” có hay không, người không cần loạn tưởng, chuyện lớn như vậy cha làm sao có thể không thông tri người đâu”

”hy vọng như thế” ngữ khí tràn ngập ý tứ hàm xúc đe dọa

”đương nhiên, người là bảo bối nữ nhi của ta a” vì người có thể có tốt quy túc, lừa gạt người một chút cũng là làm cha phải làm, cho dù hậu quả nghiêm trọng cũng không sợ.

”kia nữ nhi không quấy rầy cha cùng Vương gia nói chuyện, đi về phòng trước”

”di, đứa bé ngoan, người phải về phòng?“ chẳng lẽ hần nhìn lầm rồi. Bọn họ rõ ràng thoát nhìn ở chung cũng không tệ lắm a

”ân”

”Đại Diệp, Tiểu Diệp, tiểu thư có ăn qua điểm tâm không?“

”hồi lão gia, còn không có“

Cát ngự sử bưng tỉnh đại ngộ” khó trách tính tình nàng như vậy”

Hiệp nhân Khanh hơi hơi nhú mày. Là như thế này sao? Chưa ăn điểm tâm tính tình nàng sẽ không tốt?

”Còn không mau kêu phòng bếp làm điểm tâm cho tiểu thư“

”nô tỳ đi“

”nhanh đi, nhanh đi, thuận tiện đen phần của ta chuẩn bị tốt”

”là”

Âm thanh ho nhẹ, sau khi thành công khiến Cát ngự sử chú ý, Hiệp nhân Khanh chậm rãi mở miệng” kỳ thật mới sáng sớm đã bị Cát tiểu thư mời đến, bốn vương cũng chưa dùng điểm tâm”

”nếu Vương gia cũng chưa ăn, không bằng để cho cùng nhau dùng tốt lắm”

”kia tiểu thư”

” nàng đương nhiên cũng cùng nhau dùng” mặc dù già, nhưng mắt chưa hoa, Tiêu dao vương rõ ràng là đối nữ nhi có hảo cảm, đợi sau này ở chung lâu, nhất định có thể phát hiện ưu điểm của nữ nhi, một khi hảo cảm tăng, chuyển thành tình yêu, hạnh phúc nữ nhi sau này mới dài lâu.

Một ngụm cháo muốn nuốt không xuống, muốn phun không ra, Cát phi Hoa trừng mắt, nhìn cái kia không nên xuất hiện lại cổ tình xuất hiện ở nhà ăn nhà mình.

” phi Hoa”

Phốc ! Cháo trong miệng rốt cục không kiềm chế được phun ra, sau đó Cát gia thiên kim kịch liệt ho khan.

” tiểu thư, tiểu thư, nước”

Đại Diệp, Tiểu Diệp cơ hồ đồng thời đưa chén nước đi qua

Có đôi khi, có hai cái nha hoàn bên người cũng thực phiền toái, tỷ như hiện tại.

Cát phi Hoa tập mãi thành thói quen, vươn hai tay, không phải chủ tử nào cũng làm như vậy, mỗi cái chén uống một ngụm, sau đó buông.

Hiệp nhân Khanh nguyên tưởng rằng nàng cùng chính mình nói chuyện, nhưng hấn thất vọng rồi.

” Hoa Hoa”

” Cha , ta rất thích ý bán mình chôn cha”. Cát phi Hoa khẩu khí âm trầm tà nghệ liếc mắt phụ thân vừa muốn vào cửa một cái.

Nhìn thấy bộ dạng này của nữ nhi, Cát ngự sử ngừng động tác muốn tiến nhà ăn, chân phải ngừng ở không trung một chút, sau đó thu hồi, nhanh chóng xoay người chạy trốn.

” Cha..” đây là cái ý tứ gì ?

” Đứa bé ngoan, cha ra bên ngoài ăn, còn có, hôm nay nha môn có việc, sẽ không trở lại” thanh âm theo Cát phụ tử xa truyền đến

Cát phi Hoa cơn tức không có chỗ phát, cảm giận không thôi ngồi xuống, tính hóa bi phần vì thèm ăn.

Hiệp nhân Khanh tâm tình sung sướng.phương thức cha con Cát thị ở chung làm hấn nhạc nhiên rất nhiều, là một loại cực kỳ hâm mộ.

” Vương gia, mời ngài ngồi” Đại Diệp lịch sự mời khách ngồi lên ghế trên.

”hôm nay thời tiết rất tốt, không bằng chúng ta đi dạo quanh hồ đi ?” Hiệp nhân Khanh đối với chỗ ngồi Đại Diệp mời làm như không thấy, công khai ngồi vào bên người Cát gia tiểu thư, hơn nữa lấy một loại tư thế vô cùng thân thiết đối nàng nói chuyện.

Cát phi Hoa chuyên tâm ăn cháo.Hiệp nhân Khanh bình thản ung dung cầm lấy một đôi đũa gấp giúp nàng đồ ăn sáng

Hạ nhân hầu hạ trong nhà ăn đều trừng lớn mắt nhìn , nàng ngẩng đầu nhìn hấn, ánh mắt hung tợn ” vương gia, ta có tay”

” trước tiên luyện tập một chút ngày sau vợ chồng ở chung chỉ đạo cũng là chuyện không sai ” hấn thông dong mà chống đỡ

Cát phi Hoa thôi uống cháo, dùng chiếc đũa chỉ vào hấn, cắn răng nói: “ vương gia , thỉnh chú ý ta đang ăn cơm, tuy rằng ghê tởm muốn chết, luật pháp mặc kệ, nhưng là thỉnh nghĩ đến tâm lý đối tượng được lo lắng”

Hiệp nhân Khanh cười không tiếng động, nữ nhi thú vị như nàng , Cát ngự sử đến tột cùng là như thế nào dạy dỗ ? Nếu tương lai hấn có nữ nhi nhất định cũng muốn dạy như vậy (ặc, chưa chi mà.....)

Đợi chút, hấn vừa nghĩ cái gì ? Nữ nhi ?

Cổ quái nhìn thoáng qua giai nhân bên người , khóe miệng tươi cười mở rộng. Xem ra trước đó đem nương của nữ nhi thu phục mới được.

Ánh mắt hần vì sao quỷ dị như vậy ?

T rong phút chốc nàng có loại ảo giác này, nam nhân này tựa hồ đem nàng thành điểm tâm trên bàn, cân nhắc theo chỗ nào xuống tay.

Nàng đột nhiên cảm thấy một trận ác hàn, cả người run lên !

Cát phủ hoa viên

Cỏ cây phồn thịnh, nụ hoa vừa mới nở ra, ở sau giữa trưa nắng dương quang chiếu rọi, có vẻ không đơn lẻ, cảnh đẹp ý vui.

Cát phi Hoa lười biếng , mệt mỏi ghé vào trên lan can nhuỷễn điểm , tóc đen phủ áo, mí mắt giống như mở như đóng, cả người đắm chìm trong ánh nắng ấm áp, tựa như một tinh linh lạc đường rơi xuống nhân gian.

Hiệp nhân Khanh bước vào vườn nhìn đến tình hình bên trong, màu mắt buồn bã, một chút ý cười yên lặng từ khóe miệng giờ lên.

” không thể tưởng tượng được tiểu thư có bộ dạng tao nhã này , đáng tiếc vườn này xuân sắc không kịp một phần mười tú sắc của tiểu thư”

Vốn có chút buồn ngủ, giai nhân nghe đến âm thanh này, lập tức bừng tỉnh, mở to mắt

” Người vào bằng cách nào ? ” nơi này là sau hoa viên, là nàng tùy tâm sở dục chuyển qua, hần ngay cả một nơi sạch sẽ cuối cùng này cũng phải nhúng chìm ?

” tự nhiên vào đến “

Nàng hít sâu một hơi ” ta chưa bao giờ hoài nghi chuyện vương gia ngài có chân “

Hiệp nhân Khanh cười nói ” ai nha, cũng không biết vì sao, mỗi lần nghe được âm thanh tiểu thư nghiêng rắng nghiêng lợi như vậy, luôn làm cho bốn vương tâm hỉ muốn điên “

Bởi vì ngươi là người điên ! Cát phi Hoa không khỏi đối với trạng thái tinh thần của hần kết luận.

” ngươi tới làm cái gì ? “

” tới làm cái gì ?” hần hơi hơi nghiêng đầu, làm dáng suy tư ” nếu ta nhớ không lầm có nói , ba ngày sau sẽ có kiệu hoa đến nâng ngươi nhập Tiêu dao vương phủ “

” cái gì ?” nàng sợ tới mức nhảy dựng lên, thiếu chút ở trên lan can ngã xuống , may mắn Hiệp nhân Khanh nhanh tay lẹ mắt một phen nâng nàng.

” vì sao ta không biết ? ” lập gia đình là nàng, vì sao không có người đến thông báo nàng một tiếng ?

” không phải bốn vương nay đến nói cho ngươi việc này ?” hần như trước đảo thần khắp nơi

” ta không lấy chồng !”

” ngươi xác định có thể ?”

Nàng phi thường xác định không thể, mà điều này làm cho nàng cực kỳ buồn bực . nàng muốn gả là trượng phu nàng yêu, không phải lấy nàng làm tấm gỗ trên sông để bám vào

” tuy rằng sau giữa trưa ánh nắng mặt trời thực ấm áp, nhưng là ở vườn nghỉ ngơi cần phải thêm kiện chăn mền, nếu là trước khi thành thân bệnh nhẹ, không tốt”

” ai cần ngươi lo, đem tay ngươi tránh ra” biểu hiện chân thành như vậy, tất cả đều là hư tình giả ý, chỉ cần nghĩ đến hần vì không nghĩ cưới công chúa nên mới thú mình, khiến cho nàng tức giận lồng lộn tràn đầy buồn bã.

Hần mí mắt sụp xuống, cười khê ” nhất thời quên còn đang giúp đỡ tiểu thư, bốn vương cũng là chân tay hơi quá”

Tayhần vừa ly khai, Cát phi Hoa tâm tình kích động thoáng bình phục, có lẽ bàn tay kia vẫn truyền đến độ ấm làm nàng mau đứng lên.

Thấy nàng kiều nhan nhân dưới ánh mặt trời chiếu xạ mà nhiễm thượng một tầng hoa hồng hồng, hấn không khỏi tâm thần rung động. Ngày tốt cảnh đẹp như thế , thích hợp nhuộm ngọc ôn hương ôn đầy cõi lòng nhất.

Chỉ tiếc tương vương có mộng, thần nữ vô tâm , nàng một bộ vẻ mặt ước gì cách xa hấn thật là làm cho người ta cảm thấy thất bại.

” người ta ngày cười vui sướng, vì sao trên mặt tiểu thư không hề có loại tình cảm này ?” hấn biết rõ còn cố hỏi

Quả nhiên, nàng mảy liễu vi chọn, môi anh đào khinh mân, hừ lạnh một tiếng, biểu đạt nàng đầy bụng bất mãn cùng phần hận.

” bốn vương hiểu được” hấn vẽ mặt bưng tỉnh đại ngộ ” nguyên lai, tiểu thư là ngại bốn vương làm việc quá chậm, thế cho nên không thể mau chóng đoàn tụ sum vầy, là lỗi bốn vương, thỉnh tiểu thư tha thứ”

Cát phi Hoa cảm thấy chính mình mau tức đến hộc máu

” di, chẳng lẽ là ta lý giải sai lầm ?”

” nói, đúng” một chữ rõ ràng người nói chuyện khôn cùng tự lấn áp

” khả ngươi hôn sự gần là sự thật a”

Hấn làm nàng tức chết. Cát phi Hoa theo bản năng nắm chặt quạt tròn trong tay , cuối cùng không khống chế được, đem cây quạt ném về phía khuôn mặt đắc ý dào dạt tuần tú

Không ngờ, hấn vừa thủ vừa nhấc lên, dễ dàng tiếp được quạt tròn, tiến đến chóp mũi người, vẽ mặt còn thật sự nói ” ân, trên mặt quạt có cổ nhẹ hương hoa sen, cùng tiểu thư khí chất rất xứng”

Cát phi Hoa vô lực cúi đầu

” ngươi làm ơn, trước khi thành thân đừng làm cho ta thấy mặt ngươi ” không nên làm nàng sinh khí xúc động giết người

” cũng đúng, tiểu biệt thắng tân hôn *” hấn gật đầu đồng ý

(Vợ chồng xa nhau ít ngày khi gặp nhau còn mạnh mẽ và say đắm hơn đêm tân hôn.)

Nàng muốn nổi nóng , ai dám ngăn cản người đó chịu

” tiểu thư, giá y của người đưa tới” thanh âm Đại Diệp hợp thời xuất hiện, ngăn trở khả năng chính mình chủ tử không không khống chế được

” vứt đi” rõ ràng âm ngoan ba chữ

Đại Diệp khó xử Hiệp nhân Khanh vẽ mặt sâu xa khó hiểu ” này không tốt lắm đâu ?” ít nhất cũng nên chờ Tiêu dao vương đi a

” vậy ngươi nhận lấy “

Đại Diệp nhất thời khổ mặt, ” tiểu thư” không cần khó xử nàng được không

” thay tiểu thư nhà ngươi cầm lại phòng”

” dạ, vương gia”

Hấn nhìn giai nhân vẫn còn tức giận, vân đạm phong khinh nói : ” nếu tiểu thư không nghĩ trở về phòng, không bằng liền làm bốn phận chủ nhà, bồi bốn vương đến viên trung đình uống chén trà tốt lắm”

Còn không để yên ? hấn rút cuộc hoàn toàn không để yên ?

Phẩm trà, chơi cờ, đi hồ, ngắm trăng ngắm hoa thưởng tranh chữ, làm kim tiểu thư bận danh môn công tử hội làm, thường làm hoặc duy nhất có thể làm, đều bị hấn lấy ra chọc ghẹo nàng.

Cái đó cùng ác danh nàng sống phóng túng bản chất không có gì bất đồng, khác biệt chỉ tại cho chúng nó khoác lên cái áo khoác cao nhã.

Cát phi Hoa không tích tao nhã, bởi vì tiêu phí rất cao. Mấy chục bạc một hai lá trà, quân cờ bằng ngọc, tranh chữ lỗi thời.....Nhìn đến mỗi dạng dùng để đãi khách gì đó, chỉ làm cho nàng tưởng vọt đến trước mặt phụ thân rít gào một phen, thẳng đến khăn cả giọng.

Phá sản ! Phá sản ! Phá sản lão cha ! Thế nhưng lấy bạc vụng trộm mua rất nhiều có hoa không quả gì đó, càng quá đáng là, lấy đến trước mặt làm cho nàng nôn.

Cổ tình, còn có người luôn luôn trước mặt nàng khen ngợi ” Đại nhân thật sự là ánh mắt độc đáo, thưởng thức tao nhã ” dường như làm nàng tức giận còn chưa đủ, giống như lửa cháy đổ thêm dầu.

” mặt của người sắc thật kém, nhưng đừng thật sự ở trước ngày thành thân liền dậy không nổi ” hấn về mặt lo lắng tay đặt lên trán nàng.

Cát phi Hoa như điện giật hất cái tay không ngay ra, dùng sức lau trán, trong lòng loạn thành một đoàn

Cũng không cần ôn nhu như vậy với nàng ? việc này sẽ làm lòng nàng luân hãm nhanh hơn, càng sâu, thăm đến độ vô lực thoát thân, mà đối mặt trước chính mình yêu thương lại vô tâm, chính là bị ai lớn nhất của nàng.

Tâm, càng ngày càng không khống chế được, cảm xúc của nàng cũng lại càng táo bạo, cảm giác vô lực này, chính mình không thể nắm giữ cục diện làm cho nàng vô cùng bối rối, không biết tiền đồ làm cho nàng ngày càng lùi bước.

Nhất cử nhất động của nàng hoàn toàn ở trong mắt hấn, tuấn nhan hiện lên một tia nghiền ngẫm

” Đừng nhúc nhích ”

Nàng bị hấn thành linh ra tiếng dọa đến, sững sờ ở tại chỗ

Hiệp nhân Khanh đáy lòng cười thầm, ở ngoài mặt lại nghiêm trang lau nhẹ trên mặt nàng vài cái ” tốt lắm, nếu không chân tướng liền hoa một cái tiểu miêu.

Mặt ô uế sao ?

Cát Phi hoa hồ nghi thân thủ sờ sờ mặt mình, trong lòng không khỏi nói thầm, làm sao có thể, lan can phía trên dĩ thường sạch sẽ, nàng từ nơi này dính vào vết bẩn ?

” xem, lại dơ ” hấn cầm lấy tay nàng, lại thay nàng chà lau, sắc mặt nhân tay hạ xuống mà lần nữa thâm sâu.

Thời gian tay hấn lưu lại quá lâu, Cát phi Hoa rút cuộc phục hồi tinh thần lại, thân thủ rời xa móng vuốt sói của hấn, hỗn hển quát: ” Hiệp nhân Khanh, người không biết xấu hổ ! ”

Đối mặt nàng thẹn quá thành giận, hấn lại nhất phái nhân nhã tự tại ” lời ấy sai rồi, bản công chính là đối với da thịt của tiểu thư có hảo cảm, nhất thời khó kìm lòng nổi mới thất thố ”

” ta đây bởi vì người nào đó thất thố mà không khống chế được lời nói, cũng không có gì đáng trách ”

Hấn về mặt nghi hoặc

Trả lời hấn là Cát phi Hoa ngoan cố nhanh chóng bỏ đi

Ở nàng giận mà xoay người rời đi, một đạo trong trẻo mà sung sướng tiếng cười ở trong hoa viên vang lên, thật lâu không tiêu tan.

4. Chương 4

Vào đêm, một bóng đen nhẹ nhàng như khói mờ lướt đi chuyển vào thành đông cát phủ

Không giống với cát phủ yên tĩnh bình thản trước đây

Nhìn đến Phi Hoa ở trước khóa viện đột nhiên hiện thân vài cái thị vệ, người tới mâu trung hiện lên một tia hồ nghi, về sau mông lung là lo lắng cùng hiểu rõ.

Khó trách, với cá tính của nàng, sao có thể gần đến hôn kỳ không hề có động tĩnh, nguyên lai là bị người giam lỏng.

Ở người tới thân hình chớp lên nháy mắt, thị vệ cũng có động tác.

Người tới tiến hướng trong viện, bọn thị vệ lại mọi cách cản trở

Nhưng song phương cũng không muốn kinh động đến người trong thâm lâu, tuy rằng tình hình chiến đấu kịch liệt lại im lặng không tiếng động.

Thị vệ vương phủ tuy rằng người người thân thủ bất phạm, nhưng hiển nhiên người tới võ công lại càng tốt hơn, đối mặt phần đông cao thủ như trước ứng phó tự nhiên, nhưng ra chiêu lại càng ngày càng vội vàng.

Thời gian kéo dài càng lâu, đối với hần không hề có ích, đối với nàng Khuê dự *cũng cực bất lợi.

Ngay tại bắt đầu có thị vệ bị địch hạ thương, một cái khinh đạm tiếng nói cho trong gió đêm vang lên

” lui ra “

Huấn luyện có tổ thị vệ lập tức thu tay lại lui về phía sau, , một lần nữa ẩn thân trong bóng đêm, giống như bọn họ cho tới bây giờ chưa từng tồn tại quá bình thường.

” bằng hữu đêm khuya đến đây, là muốn thừa dịp hái hoa đêm sao ?” ngữ mang ánh mắt mỉm cười, ánh mắt lại rét lạnh thấu xương

” các hạ là gây nên sao ?” người tới đối diện nam tử áo trắng tâm sinh cảnh giới. Người nọ là cao thủ, không thể tưởng được Tiêu dao vương lại được người này giúp đỡ.

Như ánh trăng dưới nước, chiếu ra nam tử áo trắng tướng mạo tuấn mỹ tú nhã, cũng tinh tường hiển lộ trong ánh mắt che dấu tinh nhuệ cùng trầm ổn.

Kỳ thật nam tử áo trắng đúng là Tiêu Dao vương

Hần quan sát người tới, bên ngoài tuấn mỹ , lại đằng hoàng có khí chất của người giang hồ độc hữu cùng cuồng ngạo

Nàng thế nhưng cùng người giang hồ có điều lui tới? Quả nhiên là thực không đơn giản đâu, đáy lòng nổi lên nhè nhẹ nỗi ý.

” ta vì nàng mà đến ” người tới đi thẳng vào vấn đề, không chút giấu diếm

Hần mỉm cười, nhẹ gật đầu ” ta cũng vì nàng mà đến”

” như thế đối với nàng không công bằng “

” ngươi không phải nàng, làm sao biết việc này đối với nàng không công bằng ?” hần ‘không nhanh không chậm hỏi lại một câu.

” nếu công bằng, các hạ làm sao phái người canh giữ ở chỗ này ?”

Cụp mí mắt xuống để che thần sắc trong mắt, nói với người tới: “ vương gia chính là lo lắng có bọn đạo chích nhắm vương phi gây bất lợi, tới nay không phải chứng thực ?”

Bị người đem quân đánh lại, người tới trên mặt nhanh chóng hiện lên một chút tức giận, nhưng bị hần cường chế đi

” ngươi sẽ không tránh ra?”

” nếu như bằng hữu cố ý đi vào “

Kịch liệt đối chiến hết sức căng thẳng.

Trong không khí tĩnh lặng nổi lên tiếng bước chân làm cho thân ảnh đối lập đồng thời cả kinh, không hẹn mà cùng lập tức biến mất.

” di, kỳ quái, vừa mới nhìn thấy bóng người a “ Đại Diệp đầy bụng hoài nghi nói thầm “quên đi, thời điểm không còn sớm, ta đi kêu tiểu thư trở về nghỉ ngơi”

Âm thanh nỉ non của nàng toàn bộ rơi vào trong tai Hiệp nhân Khanh

Nàng thế nhưng còn không có nghĩ ngợi !

Hơn nữa thị vệ giám thị ở dưới, nàng như thế nào từ trong khuê phòng rời đi lại chưa từng kinh động bất luận kẻ dưới ? Có lẽ khuê phòng của nàng có gì khác ?

Hai người lại hiện thân tiếp tục giằng co, trầm mặc một lát sau, rốt cục người mở miệng trước

” thỉnh nói cho chủ tử của ngươi, tại hạ sẽ không buông tha như vậy”

” ta sẽ chuyển cáo ” hần mỉm cười mà chống đỡ ” nhưng là dâng tặng bằng hữu một câu, Vương gia chi tâm cùng bằng hữu bình thường, tuyệt không sẽ khách khí “

” cáo từ “

” không tiễn “

thanh bần nguyệt hoa hạ thân lập hình cung, tâm tình Hiệp nhân Khanh cũng như ánh trăng bình thường trong trẻo nhưng lạnh lùng.

” gia...” thị vệ hiện thân

” lui”

Thị vệ lại ẩn thân. Gia đang tức giận, bọn họ vẫn là tránh xa một chút, lấy sách an toàn.

Buồn phiền đi về phía thêu lâu đi mấy bước rồi im bất , cuối cùng xoay người biến mất trong bóng đêm mờ mịt.

Một khắc tú cầu tạp trùng hấn, vận mệnh của hần cùng nàng đã bắt đầu chặt chẽ dây dưa cùng một chỗ , nàng tốt nhất sớm giác ngộ. mặc dù trong lòng nàng có người , cũng đừng mơ tưởng hần sẽ buông tay !

” ai”

Một tiếng nhọt nhọt u thán tự trong phòng phiêu ra

Đại Diệp, Tiểu Diệp liếc nhau, Đại Diệp nhún vai ” một trăm tám mươi ba tiếng “

Tiểu Diệp đồng tình hướng nội thất nhìn thoáng qua, ” tiểu thư mau phiền chết “

” ngày mai chính là ngày lấy chồng”

Hai cái nha hoàn lại đối xem liếc mắt một cái, không tiếng động nở nụ cười

Các nàng thực xem trọng cửa này việc hôn nhân, Tiêu Dao vương tuổi trẻ anh tuấn, tài danh lan xa. Luận môn đăng hộ đối, hai nhà đều tính xứng đôi.

Cũng chỉ có tiểu thư các nàng, đến bây giờ còn đang suy nghĩ như thế nào đem Tiêu Dao vương cấp đá điếu.

Phòng trong, ghé vào trên giường nhìn kia chói mắt giá y, Cát phi Hoa vẽ mặt buồn bực, hai tay vô thức dặt dưới thân, mày đánh thành bết tắc.

Trên đời này chuyện buồn bực cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, nàng thế nhưng muốn mặc ” gấm phượng” giá y lấy chồng.

Càng nghĩ càng giận, nàng chân trần đi xuống giường vọt tới trang trước đài, nắm giá y lên, đẩy ra cửa sổ muốn văng ra...

” ngươi quả thực là có lòng linh tê, ta vừa đến ngoài cửa sổ, tiểu thư liền mở cửa sổ hoan nghênh ta “

Là Hiệp nhân Khanh ! Quá độ giật mình Cát phi Hoa chỉ có thể ngo ngác nhìn hần ngoài từ cửa sổ nhảy vào.

Nơi này là thêu các cửa nàng, hơn nữa là lầu hai nha !

” như thế nào, hiện tại đã muốn mặc vào giá y nha ” hần vẽ mặt trêu chọc nhìn nàng.

Nàng rút cuộc phục hồi tinh thần lại ” người làm sao có thể ở ngoài cửa sổ ? “

” hảo vấn đề ” Hiệp nhân Khanh thật sự gạt đầu phụ họa ” bốn vương chính là tò mò thôi “

” tò mò ? “

” một cái quan phủ thiên kim thêu lâu, làm sao có thể làm ột ít giang hồ nhân sĩ nhọc lòng tưởng tiến vào đầu ?” nhìn chăm chăm nàng, hần không có sai quả nàng mâu trung kinh ngạc chợt lóe rồi biến mất.

Theo bản năng nắm chặt trong tay giá y, còh chợt dạ không dám nhìn ánh mắt hần ” người đang nói cái gì ? Hiện tại sờ vào người là người, không phải sao ? “ chẳng lẽ ” hần” phải người tới đây ?

” giá y vừa lòng sao ? “

Nghe nói như thế, hận để trong bụng, nàng đương tay đem giá y văng ra, không ngờ một cái bàn tay to rất nhanh đề lại tay nàng.

” cho dù không hài lòng nhưng cũng không cần ” lấy giá y trong tay nàng, nhìn nhìn, ” gắm phường giá y hướng đến thiên kim khó cầu, người đến tột cùng làm sao không hài lòng ?”

Liên bởi vì là gắm phường nàng mới hận , vì sao cố tình là gắm phường gì đó?

” giá y này từ cắt đến may đều tự tay lão bản làm, cứ nghe phường chủ một năm chỉ làm hai kiện gả y, khăn phủ đầu cô nương xuất giá này do nhiều thứ làm thành”

Cát phi Hoa mặt băng bó, chậm rãi trong lòng làm một cái quyết định

” tân nương của bốn vương tựa hồ thực mất hứng nha ” hần giống như mới phát hiện việc lớn này, miệng lộ ra một bộ giệt mình.

” người biết rõ tú cầu là muốn đánh người, không phải cấp cho người ” rõ ràng là hung khí, lại thành vật đính tình , càng nghĩ càng muốn nôn.

” quan trọng là nó làm cho ta thú người ” hần vô tình nở nụ cười

” kỳ thật người chưa chắc thiết tình muốn kết hôn ta, người chẳng qua là muốn nhân cơ đồ Hoàng Thượng khải thôi ” nàng chỉ thẳng chỗ máu chốt.

Hiệp nhân Khanh khê nhếch mi ” người muốn nói cái gì ? “

” người chính là cần một cái thê tử, mà thê tử này không nhất định thế nào cũng phải là ta ” tâm hơi hơi giần giụa đau thương, sự thật luôn tàn khốc, đã thương người như vậy

” nga? Ý của người là? ” hần lộ ra biểu tình cảm thấy hứng thú

” người thú sẽ là cát phủ thiên kim, nhưng không nhất định là ta ” nàng thẳng tắp nhìn trong mắt hần, chờ mong đáp án của hần

Hiệp Nhân Khanh vuốt ve cằm, có chút dăm chiêu trên dưới đánh giá nàng, thực rõ ràng, nàng không nghĩ gả hần. Hôm nay càng trực tiếp làm rõ ngày mai phải gả sẽ không là nàng, đủ thẳng thắn, chính là nàng thẳng thắn càng làm trong lòng hần đốt lửa một phen , hơn nữa càng thiêu càng vượng.

” người muốn giải thoát, ta cho người giải thoát. Mà ta muốn tự do, người có thể cho ta ? “ tâm nếu đã mất tự do, nàng liền muốn thân thể tự do

” tự do ? ” hần tinh tế nuốt hai chữ này

” lập gia đình quan hệ nữ nhân cả đời hạnh phúc, đối nam nhân lại chưa chắc như thế ” cùng với làm khuê phòng oán phụ, nàng thà rằng mang theo lòng tràn đầy tưởng niệm dạo chơi tứ hải.

” có lẽ thế gian nam tử phần lớn như thế, nhưng...” hần cúi người áp hướng nàng, nàng chỉ có thể bị động lui về phía sau, lưng thẳng đến nơi để đồ trang điểm, không đường thối lui.

hơi thở của hần phả vào trên mặt nàng, kích thích lòng của nàng, làm cho nàng nhất thời không thể nhìn thẳng ánh mắt hần, chỉ có thể vô thức dời đi.

” trên đời cuồng dại nam tử cũng cũng không hiếm thấy “

Nghe vậy, Cát Phi Hoa đùa cợt nở nụ cười ” người với ta là yêu nhau mà thành thân sao ? “

Hắn nhún vai của nàng mà nheo lại mắt, nàng như vậy kháng cự gả hắn, là vì lòng có tương ứng sao? ? Cùng đã nhiều ngày ý đồ đem tham thêu các nhân có liên quan sao?

” người đã có ý trung nhân ? ” hắn lên tiếng, tâm cũng lập tức treo cao

Một chút đỏ bừng trên gò má như ngọc của nàng, không được tự nhiên mở mắt ” người quản chuyện gì ? “

” không có người nào nam nhân hội hy vọng thê tử của chính mình trong lòng có một cái khác nam nhân ” trong thanh âm lộ ra thấy lạnh cả người.

” nếu yêu lẫn nhau sẽ không có vấn đề này không phải sao ? ” nàng dừng cảm đối mặt hắn khiêu khích

Hắn thân thủ xoa mi của nàng, ” ta thật sự rất ngạc nhiên, Cát đại nhân đến tốt cùng là như thế nào dạy ra người như vậy, làm cho ta không đành lòng buông tay, nếu bỏ lỡ người, chỉ sợ ta sẽ tiếc nuối cả đời”

Chính là nghĩ đến trong lòng nàng có người yêu khác, khiến cho cảm xúc của hắn không khống chế được, nếu tú cầu tạp trúng hắn, là sai cũng thế, trúng mục tiêu nhất định cũng thế, nàng chỉ có thể là của hắn.

” cười ta, nói không chừng người sẽ hối hận cả đời.” nàng trốn không ra, tránh không được, tuyệt không một mình, là thương, là đau, liền mọi người cùng nhau đau, đây là cá tính Cát Phi Hoa nàng.

” ngại gì thử một lần ” hắn ôm lưng áo nàng, đem nàng nhập trong lòng

Nàng muốn tránh thoát, lại phát hiện vô ích, sóng nhiệt phô thiên địa thối mà quét đến, nàng biết vậy nên chân tay luống cuống đứng lên.

” buông tay... ” cho dù bọn họ ngày mai sắp thành thân, hắn như vậy hành vi vẫn như cũ đùa giỡn.

Hắn tựa đầu tiến đến bên tai nàng, thấp giọng cười hỏi: ” người nói cái gì? Ta không có nghe rõ ràng đâu? ” bộ dáng vô cùng ngượng ngùng của nàng, thực làm sung sướng hắn, làm cho nguyên bản âm u tâm tình bắt đầu ánh mặt trời chiếu khắp lên

” buông tay ” không hề nhát gan

Quả nhiên, nàng vẫn là thích hợp với biểu tình tức giận bưng bưng . Hiệp Nhân Khanh có ý đồ xấu làm cho nàng càng thêm gần sát chính mình, xuyên thấu qua vật liệu may mặc mỏng manh cảm nhận mạnh mẽ nhiệt độ cơ thể nàng

” tiểu thư, có việc sao? ” Đại Diệp thanh âm đứng ngoài truyền đến

Cát Phi Hoa nhất thời quá sợ hãi. Hồng ! Nàng thế nhưng quên hai cái nha hoàn còn canh giữ ở gian ngoài.

Lúc này móng vuốt sói rất cực buông tay. Nàng thu khẩu khí ” không có việc gì”

” tiểu thư muốn tắm rửa sao ? “đây là thanh âm Tiểu Diệp

” tắm rửa? “

” tiểu thư, cho dù người đã quên chuyện ngày mai lấy chồng, chúng ta cũng không dám quên a”

” các người hai cái nha đầu chết tiệt kia, chê ta còn chưa đủ phiền có phải hay không? “

” chúng ta đây đi ra ngoài “

Nghe được hai cái nha hoàn cúi đầu cười trộm cùng cước bộ rời đi , làm cho Cát Phi Hoa vừa tức lại bất đắc dĩ, các nàng quả nhiên là nghe được bọn họ đối thoại .

” mau buông tay “

” khẩu khí không thể ôn nhu một chút sao?”

” không thể “

” bất quá...” hắn cười đến có chút quỷ dị.

” cái gì?”

” thất lưng của người rất nhỏ, phát dục cũng tốt lắm “

Cát Phi Hoa mặt nhất thời biến thành đỏ thắm, cầm lấy trang sức trên bàn, , đồ trang sức hoa diềm liền hướng hẳn ném qua.

” ta thực chờ mong một khắp động phòng kia đến nha.” cổ tình có người còn ngại hỏa thiêu không đủ vượng, hướng lên trên khiêu khích.

” đi chết đi !”

Ở một buổi chiều trước ngày thành thân, khuê phòng cát phủ thiên kim loạn thất bát tao

Trời chưa sáng, đã bị người kéo xuống giường, ép buộc đến Đông Phương rõ ràng, Cát Phi Hoa trong lòng bất mãn tích lũy đến lâm bạo điểm.

” hô, rốt cục đại công cáo thành “

Hai cái nha hoàn thêm bà mối ,người săn sóc dâu, rốt cục cảm thấy mỹ mãn buông tha Cát Phi Hoa ăn mặc chỉnh tề.

Nhìn gương đồng thấy chính mình, đầu đầy châu ngọc, trang điểm dày đặc làm cho nàng thực không thể thích ứng

Tối làm nàng không thích là, nguyên bản bà mối thấy tiền sáng mắt nói cái gì cũng không chịu dàn xếp một chút, kiên trì cùng người săn sóc dâu cho rằng đi cùng toàn bộ hành trình mặc nàng quần áo, hại nàng không có cơ hội tách ra.

” tiểu thư, không thể xoa ” vừa thấy hành động xoa mặt của chủ tử, Đại Diệp thân thủ trực tiếp ngăn cản
” hôm nay người là tân nương, trang điểm nhất định phải đậm “

” thực không thoải mái ” nàng thật sự rất muốn lau, đổi thành đồ trang sức trang nhã.

” một ngày mà thôi, tiểu thư, người nhất định có thể chịu đi qua “

” đối với người không nghĩ nhẫn! ” bị buộc lập gia đình đã muốn thực ủy khuất , nàng vì sao còn muốn chịu được đãi ngộ này không thuộc mình?

“ tiểu thư, cười một cái, người hôm nay xuất giá, là việc vui, không cần mặt co mày cau như vậy , điềm xấu “

” cười không nổi ” nàng hé ra mặt khổ

” giờ lành đến, mau lấy khăn voan che kín tiểu thư ” bà mối tra hô

Cát Phi Hoa còn không kịp oán giận, khăn voan tứ phương đã chụp xuống đầu

Chiêng trống vang trời, pháo tề minh.

Tân gả nương tâm tình lại bất ổn, hồng.

” nữ nhi a, đến nhà chồng nhất định phải cẩn thủ nữ tặc, đừng cho vi phụ lo lắng ” Cát ngự sử thanh âm hơi nghẹn ngào. bảo bối nữ nhi của hắn từ hôm nay trở đi sẽ thuộc về một nam nhân khác, lòng chua xót a.

” cha, ta không cần gả ! ” tình chân ý thiết, Cát Phi Hoa nhanh bắt lấy tay phụ thân, ” ta không cần gả! “

” nữ nhi a...”

Cha con Cát gia nhất thời khốc thành một đoàn

” Cát đại nhân, tốt lắm tốt lắm, nhưng đừng canh giờ lắm, Cát tiểu thư cũng không phải gả đến xa xa, vương phủ cách nơi này rất gần “

” nữ nhi, lên kiệu đi ” Cát ngự sử lập tức buông tay, thúc giục nữ nhi.

” cha...” Mang theo thanh âm khốc nước nở thoáng chói rất cao

Cẩn thận mỗi bước đi Cát Phi Hoa đúng là vẫn còn bị người nâng ra cửa lớn cát phủ , ngồi vào kiệu hoa.

Dọc theo đường đi hỉ nhạc không ngừng, làm nàng ngồi ở trong kiệu tâm càng thêm loạn, khăn gắm trong tay cơ hồ bị nàng vịn đứt.

Khẩn trương, bối rối, vô thố, Cát Phi Hoa căn bản không hiểu được chính mình là như thế nào hạ kiệu hoa, như thế nào bái đường, đợi cho bị đưa vào động phòng, tất cả mọi người lui ra sau, nàng mới dần dần tỉnh táo lại.

Xong rồi! Hết thầy đã thành kết cục đã định.

Phiền chán đứng lên, thân thủ xốc lên khăn voan chướng mắt trên đầu,lại nghe đến một cái âm thanh trêu chọc trên đầu.

” nương tử, việc này tựa hồ là việc vi phu nên làm.”

Không phải tất cả mọi người đi rồi sao ? Hắn vào bao lâu ?

Một đôi chân xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng theo bản năng lui về phía sau, không xong, một lần nữa ngồi trở lại trên giường.

Còn không kịp phản ứng, trước mắt bỗng dưng sáng ngời.

Trang phục chú rể màu đỏ trên người làm hắn thần thái càng thêm cao, cặp kia tinh mâu tựa tiểu phi tiểu, như hải bàn biển, như dạ màn đêm người.

Bất ngờ không kịp phòng bị , bốn mắt nhìn nhau, làm cho nàng một chút cơ hội lắng đọng lại tâm tình đều không có, cảm xúc đều khắc ở đôi mắt, rơi vào trong mắt hắn .

” người không cần bồi rượu sao? ” bộ dạng phục tùng liêm mực, che dấu tâm tư chính mình.

” ai nha, nương tử, người hy vọng vi phu say đến rỉ ra sao ?”

Nàng chỉ cười gượng. Say cái gì đều làm không được mới tốt.

” ta chỉ là lo lắng nương tử chờ lâu lắm, cho nên tiên tiến đến giúp nương tử bỏ một thân gánh nặng, miễn cho người ở đêm tân hôn lòng sinh oán hận với “

Gỡ xuống mũ phượng, Cát phi Hoa nhất thời cảm thấy gáy nhẹ hẳn đi , nhẹ nhàng thở ra.

Tân nương nguyên lai cũng cần thể lực a.

” hiện tại cảm giác nhẹ đi “

” ân ” thân thủ xoa bóp men lên cổ, nàng thuận miệng ứng thanh.

Nhìn tân nương trước mắt mình, nguyên bản xinh đẹp dung nhan trải qua trang điểm khéo léo, tóc xõa ra ngoài như họa trung mỹ nhân, làm cho người ta không tự giác trầm mê, thất hồn.

Đem trâm cài tóc trên đầu nàng lấy đi, làm cho tóc đen tự do rơi xuống, rối tung trên giá y đỏ, phá lệ gọi cảm.

” người thật sự không đi ra kính rượu? ” nàng chưa từ bỏ ý định lại hỏi một lần.

Nhìn nàng ánh mắt hồ nghi lại chờ mong, hắn cười nhưng không nói, đem một lọn tóc đen của nàng chộp vào trong tay thưởng thức .

” như vậy giống như đối khách nhân có chút thất lễ đi. “

Hắn trả lời cũng là trực tiếp ở bên người nàng ngồi xuống.

Nàng sợ tới mức lập tức đứng lên, lại bị hắn một phen nắm trong lòng

” người hiện tại là thê tử của ta, vô luận ta đối với người làm cái gì, cũng không hội chọc người chê cười “

” người muốn làm cái gì ? ” nàng bối rối nhìn mặt hắn càng ngày càng gần, động phòng không phải buổi tối mới tiến hành sao? Hiện tại rõ ràng còn rất sớm, tại sao có thể như vậy?

Khuê dự ở trên, bi dịch ra là danh dự của phụ nữ.

Hắn cơ hồ là dán môi của nàng nói: ” không làm cái gì, chính là muốn nhìn bộ dáng người kinh hoàng thất thổ mà thôi “

Nàng phút chốc trừng lớn mắt.

Hắn cười ha ha, ngồi thẳng thân mình.

” người” mắt phượng phun hỏa

Thân thủ hắn khơi mào cảm của nàng, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm cánh môi nàng hồng nhuận , nhẹ giọng nói nhỏ ” người thật sự là rất ngon miệng , đáng tiếc ta hiện tại cũng không có thể chạm vào người, thừa dịp trong khoảng thời gian trước khi trời tối này, người hảo hảo nghỉ ngơi đi.”

Cát Phi Hoa hoang mang nhìn hắn ngậm trong miệng một chút tà cười đứng dậy rời đi tân phòng. Hắn có ý tứ gì?

Móng giò màu mỡ, dẫn người thêm nhỏ dãi

Cát phi Hoa bị câu dẫn, ngón trở đại động, ngay tại nàng há mồm muốn cắn hết sức, một đôi bàn tay to đột nhiên mãnh liệt lay động nàng.

” tiểu thư, không tốt , mau tỉnh lại “

” tiểu thư, cô gia bị đâm “

” như thế nào còn ngủ a, tiểu thư, tỉnh tỉnh a “

” cô gia bị thương, tỉnh lại a, tiểu thư “

ở Đại Diệp cùng Tiểu Diệp bám riết không tha lay động cùng kêu. Cát phi Hoa rốt cuộc cùng bóng giò màu mỡ nói lời từ biệt, theo chu nhà nước mơ hồ tỉnh.

” trời mưa sét đánh ?” hảo hảo mộng đẹp cũng quấy rầy nàng, thật sự là nha đầu tri kỉ.

” tiểu thư, người còn có tâm tình nói giỡn, cô gia bị thương a! “

Nháy nháy lông mi dài, Cát phi Hoa sắc mặt lộ kinh ngạc ” bị thương ? ” chẳng lẽ hắn không phải đi kính rượu mà là đi đánh nhau?

” là nha, cô gia vừa mới ở hỉ đường kính rượu, đột nhiên không biết từ nơi nào toát ra một đám hắc y sát thủ, đối với cô gia chính là một trận chém lung tung giết lung tung “

Cái này Cát Phi Hoa rốt cục hoàn toàn tỉnh táo lại, thân thủ túm lấy tay Đại Diệp , vội la lên: ” hắn có bị thương nặng sao ? “

” hoàn hảo, bất quá, cánh tay phải trong khoảng thời gian ngắn sợ là không động đậy “

” người đâu ? ” biết rõ tính mạng hắn không nguy cấp, nàng mới yên tâm

” ở thư phòng “

” thư phòng ? ” nàng sửng sốt, vì sao ở thư phòng ?

” ân, cô gia nói không nghĩ kinh động người.”

Cát Phi Hoa nhìn hai cái nha hoàn bên người ” vậy các người đây là đang làm cái gì ?”

Tiểu Diệp đương nhiên nói : “chúng ta cho rằng chuyện lớn như vậy, tiểu thư đương nhiên phải biết, cho nên mới chạy tới nói cho tiểu thư “

” nói cho ta biết làm cái gì ? “

” tiểu thư, vương gia là trưởng phu của người, là chú rể mới cưới của Cát phủ chúng ta, cho nên người hắn là nhìn một chút mới đúng đi” Đại Diệp nhin không được mắt trợn trắng

” hần không phải nói không nghĩ kinh động ta, hiền tuệ như ta, tự nhiên hần là thuận theo trượng phu tâm ý, làm bộ như không biết mới tốt” tuy nói hần bị thương làm cho người ta có chút lo lắng, nhưng đáng ăn mừng là, nàng tạm thời không cần đối mặt đêm đông phòng hoa chúc.

Đại Diệp, Tiểu Diệp đối xem liếc mắt một cái. Tiểu thư các nàng thật đúng là hiền tuệ a.

” thư phòng ở đâu, lĩnh ta đi qua đi “

Sá? Hai cái nha hoàn hai mặt nhìn nhau. Các nàng không có nghe sai đi?

” còn không đi? ” khẩu khí lộ ra không kiên nhẫn

” cái này đi “

Đi theo phía sau nha hoàn hướng thư phòng vương phủ đi đến, Cát Phi Hoa tâm tình ngay cả chính nàng cũng không rõ, rõ ràng biết lúc này hần là trốn tránh hần, lại nhịn không được muốn đi xem hần.

Nhìn thấy bán ý trên tháp ở thư phòng, sắc mặt nhàn mất máu quá nhiều có chút tái nhợt nghiêng người, nàng nguyên bản buông tâm nhất thời lại thu thanh.

Chiếc trà kỷ làm ra về hần vừa mới thay cái áo màu trắng bằng màu huyết đỏ , đại phiến đỏ tươi làm cho người ta nhìn thấy ghê người.

Vừa thấy Cát phi Hoa đến, mọi người trong phòng thức thời mượn cớ cổ rời đi, rất nhanh trong thư phòng chỉ còn lại đôi vợ chồng vừa mới tân hôn.

Hai người không mở miệng nói chuyện một hồi lâu.

Nàng nhú mi nhìn hần buông xuống cánh tay phải

Hần có chút dăm chiêu đánh giá về mặt biến hóa của nàng. Trận ám sát này tới quá mức ngạc nhiên, mặc danh cũng quá kỳ diệu, thực rõ ý sát thủ không muốn mạng, chỉ làm hần bị thương, tựa hồ chỉ làm cho hần không thể động phòng.

” xem ra đêm đẹp sợ là muốn không công lãng phí” nhìn nàng từ cửa vào không dân ra quá mảy, hần cố ý trêu chọc.

Nàng không để ý hần trêu tức, vẫn theo dõi cánh tay phải ” có bị thương nặng sao ? “

” người có vẻ thực quan tâm ta “

Cát phi Hoa ánh mắt lóe, mạnh miệng trả lời : ” ta không nghĩ có người nữ nhân nào thích ở hôm thành thân thành quả phụ đi ? “

” ta nhớ rõ có người nói qua, tình nguyện canh gác cửa cũng không muốn gả ta làm vợ ” hần giống như không để ý nhắc nhở nàng từng nói qua

” ta cho rằng góa chồng trước khi cưới cùng thành thân hôm đó làm quả phụ là có khác nhau” lo lắng bị hần nói đến tức giận

” thật vậy chẳng ? ” hần cho là lo lắng hần thật. Trên mặt nét cười mở rộng, lúc trước nhân gặp chuyện mà tối tăm tâm tình, giờ khắc này đã trở thành hư không

” đương nhiên” nàng cùng hần nhất định bất tự không hợp, từ một chuyện nhỏ, mỗi khi cùng hần nói chuyện, lòng của nàng hỏa liên nhịn không được hướng lên trên, thật sự là làm người ta hảo âm áp.

” sá, phải đi ?” xem nàng môi anh đào chúm chím,phất ống tay áo xoay người rời đi, hần vội vàng mở miệng.

” người bị thương, ta đến xem qua, nếu tánh mạng không nguy hiểm, ta tự nhiên có thể trở về phòng nghỉ ngơi ” còn có tinh thần đùa giỡn nàng, nghĩ đến thương thể không nghiêm trọng, không cần vì hần quan tâm.

” thay lời khác nói, nếu sinh mệnh ta có nguy hiểm, ngươi là quả quyết sẽ không rời đi ? ” bắt được lỗi trong lời nói của nàng, lỗi ngôn ngữ, hần dồi dào hứng thú nhú mảy.

Cát phi Hoa lập tức lâm vào nện lời, sóng nhiệt đập vào mặt mà đến, làm cho nàng chỉ có thể xoay người đưa lưng về phía hắn, không nghĩ bị hắn nhìn ra chính mình lúc này xấu hổ.

” trượng phu đã chết, làm thế tử thì sẽ linh tiền dâng hương, người làm gì nóng vội ” nàng dùng lời nói dè dặt truy vấn của hắn.

Hắn cúi đầu cười trộm. Đây tiểu nữ nhân mạnh miệng , rõ ràng chính là lo lắng hắn, rõ ràng ngay lúc này, lại cố tình muốn chết vì chết mạnh miệng như vậy .

” ban đêm gió mát, xuất môn như thế nào không khoác áo choàng đâu ? ” xem nàng Cát phục sớm cởi, chỉ mang quần áo trong, nghĩ đến hắn là vừa muốn ngủ, nghe được tin tức không kịp mang áo khoác liền trực tiếp đến đây.

” ha thu...”

” cảm lạnh đi “

” miệng quạ đen, ta vừa mới hảo hảo, vừa bị người nói liền...ha thu ! ” nàng oán hận trừng mắt liếc hắn một cái.

Hắn không lương tâm cười ha ha. Cho dù trận ám sát này cùng nàng có liên quan, nhìn đến bộ dáng hiện tại của nàng, hắn cảm thấy đáng giá.

” còn cười, người còn cười “

” trên bình phong có áo khoác của ta, mau mặc vào đi, đừng thật sự nhiễm thượng phong rét lạnh “

” miệng quạ đen, người còn nói ” ngoài miệng mong mỏi hắn, cước bộ lại hướng bình phong đi đến, người nhanh nhẹn mau chân đem kia kiện nam tử ngoại sam mặc vào.

Mắt thấy nàng xoay người sẽ rời đi, hắn trong lòng thoáng sinh một cỗ cảm giác mất mát, không nghĩ làm cho nàng cứ như vậy biến mất ở trước mắt chính mình, lớn tiếng gọi nàng: ” lại đây giúp đỡ vì phu một phen không quá phận đi “

” người muốn làm cái gì ? “

” ta nghĩ, giường phòng ngủ khẳng định so với thư phòng nhuyễn tháp thoải mái hơn, không phải sao? “

” cái gì ? ” nàng nhất thời mặt mày biến sắc. Ý tứ của hắn muốn đêm nay bọn họ đồng giường cộng miên?

” ai nha nha, nương tử, người loạn tưởng cái gì, vi phu thương thành như vậy, cho dù muốn làm cái gì cũng là lòng có dư mà lực không đủ.” hắn cố ý dừng một chút, ”yên tâm, ta chỉ là muốn trở về phòng nghỉ tạm mà thôi “

Cát Phi Hoa sắc mặt thay đổi lại biến, cuối cùng bản hể ra phù dung mặt, đi trở về đến nâng hắn.

Nay, hắn là phu của nàng đã là sự thật, nàng chiếu cố hắn là chuyện thiên kinh địa nghĩa, huống chi, nàng kỳ thật cũng không bài xích chiếu cố hắn, kia làm gì giãy dụa đâu.

Cánh tay trái choàng quá sau gáy của nàng, dừng ở trên vai trái của nàng, Hiệp Nhân Khanh phút chốc cúi người ở bên tai nàng nói nhỏ, ” kỳ thật ta thương là cánh tay, địa phương khác nhưng thật ra hoàn hảo vô khuyết. “ (ông nội nhà người.....)

Cát Phi Hoa thân mình bỗng đứng cứng đờ, mặt đỏ lên, đã nghĩ đẩy ra hắn thoát thân.

Bất đắc dĩ Hiệp Nhân Khanh gắt gao nắm ở đầu vai của nàng không cho nàng thoát thân, cười nói: ” chỉ đùa một chút, làm gì như vậy so đo đâu, nương tử? “

” lại nói hưu nói vượn, ta không ngại ở đêm tân hôn mưu sát chồng “

” nha, nương tử, người phụng phịu uy hiếp người bộ dáng thực ngon miệng, làm cho bản vương hảo muốn cắn một ngụm “

Cát Phi Hoa thề, nàng thật sự chịu đủ. Cấn răng một cái, tay áo phải giúp đỡ hắn đột nhiên hướng cánh tay phải hung hăng ấn xuống.

Không đoán trước hẳn kêu lên thảm thiết, lại nhìn đến hẳn sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh ứa ra, rõ ràng nên cao hứng, nhưng lại đau buồn không kém. Nàng nhất định đầu bị phá hư, này không phải cá tính Cát phi Hoa nàng, còn như vậy đi xuống, cho dù có một ngày hẳn tìm chốn yêu, nàng cũng không làm cho hẳn cùng chính mình giống nhau thống khổ.

” chúng ta đi thôi ” quên đi, nàng làm gì cùng cái thương hoạn chấp nhận

Hiệp Nhân Khanh mồ hôi lạnh mạo hiểm túa ra, ở thời điểm nàng quay đầu lặng lẽ gơ lên khoe miệng

5. Chương 5

Long phượng hỉ chúc cao chiếu, chiếu ra nhất thất vui mừng.

Nhìn trên bàn lễ rượu hợp cẩn, Hiệp nhân Khanh khoe môi gờ lên một cái độ cong.

” đến, nương tử, chúng ta uống chén rượu giao bôi này, nguyện chúng ta đời đời kiếp kiếp làm vợ chồng “

Không ngờ, Cát phi Hoa chính là lạnh lùng nhìn chăm chăm chén rượu kia, lãnh đạm nói : ” ta thực xác định ta đời trước nhất định là tội ác tày trời đắc tội người ” mới có thể cùng hẳn ở kiếp này kết sai nhân duyên. Nếu là đời đời kiếp kiếp dây dưa không rõ..... Ách, nàng tình nguyện nhập a tì địa ngục vĩnh không siêu sinh.

Hiệp Nhân Khanh ý xấu cười, phút chốc để sát vào nàng chặc chặc ngạc nhiên ” ai nha nha, nương tử, người dùng loại này âm điệu nói chuyện, nếu có thể không chế mặt không cần hồng giống như mộng động vật nào đó trong lời nói, hiệu quả sẽ đại không giống với nha.”

Thân thủ xoa hai gò má nóng lên, Cát Phi Hoa cắn răng trừng mắt nhìn hẳn, thật sự không rõ, vì sao hẳn thích chọc nàng tức giận như vậy ?

” người cho dù không nguyện, rượu hợp cẩn cũng phải uống “ hẳn dừng lại, mắt hiện lên một chút tà ác quang mang, ” kỳ thật, cá nhân ta cũng không để ý nghi thức xã giao này, mặc kệ uống hay không uống, người đều đã là thê tử của ta, không phải sao ? “

” vậy người tự người chậm rãi uống đi ” ngoài miệng nói bất quá, nàng quyết định tạm thời hưu binh, nhưng vẫn không khỏi thâm nghĩ, sống cùng nam nhân này nàng chỉ sợ không được vài năm.

” nương tử, người thật đúng là vô tình nha, biết rõ vì phu có thương tích trong người, còn khuyên ta uống rượu nhiều hơn, thật sự là rắp tâm hiểm ác a “

Nhìn biểu tình của hẳn như ”thương tâm muốn chết ”, Cát Phi Hoa đột nhiên thực hy vọng chính mình đã uống đến trước mắt một mảnh trắng xoá, cũng miễn cho giờ này khắc này giận đến co rút.

” quên đi, uống rượu thương thân, không uống cũng thế ” hẳn hướng ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua ” sắc trời đã tối, chúng ta vẫn là sớm đi nghỉ đi. “

Nghe hẳn nói như vậy, tâm Cát phi Hoa nhất thời bất ổn.

” đi, nương tử như thế nào không cởi quần áo ? “

” lạnh ” hai tay còn đem quần áo bó nhanh.

” trên giường có chăn ” vẻ mặt tặc cười

Nàng thề, nếu hẳn lại dùng loại này khiêu khích lại trêu tức âm điệu cùng nàng nói chuyện, nàng nhất định hội không chút do dự đi lên bóp chết hẳn

Xem mắt nàng rạng rỡ sáng lên, giống như sẽ phun ra lửa đem người thiêu đốt đến hầu như không còn, một đôi phần quyền nắm tử nhanh, lại bị chính mình ngăn miệng không trả lời được, Hiệp nhân Khanh thực không phúc hậu nở nụ cười.

” xem người giống như rất muốn cắn ta nha ? ” lại cố ý xúi giục, làm cho hỏa càng dữ dội hơn.

Nàng mới không nghĩ cắn hẳn, sợ cắn đứt nha.

” di, vì sao không nói lời nào ? “

Bởi vì bị người làm cho tức đến không muốn nói chuyện. Nàng tựa đầu chuyển tới một bên.

” tốt lắm, không đùa người “

Đùa nàng ? Người này....thật sự rất ác liệt ! Nàng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

” người biết băng bó sao ? “

Nghe được thanh âm của hắn chuyển nghiêm túc, Cát Phi Hoa quay đầu lại, sau đó liền nhìn đến chính hắn tự cởi áo khoác.

” cánh tay người bị thương, đang làm cái gì? “

” nương tử không chịu hỗ trợ, ta chỉ có thể chính mình động thủ. Nói sau, lúc này chỉ sợ hạ nhân cũng đều rất ăn ý sẽ không đến quấy rầy chúng ta đêm động phòng hoa chúc.” Hắn như trước một bộ hỉ hỷ khuôn mặt tươi cười.

Cát phi Hoa vẻ mặt bình tĩnh giúp hắn cởi áo khoác, ánh mắt chạm đến cánh tay phải cầm đại phiến kia một vết mới máu giập mình, xem ra miệng vết thương vừa băng bó thỏa đáng lại xuất huyết, ngực nàng bắt đầu thật mạnh nhún một cái... thật đúng là chuẩn ! Tâm lại ần ần đau.

” phát cái gì ngốc, thật muốn xem ta đổ máu chí tử nha ” xem nàng có chút tim đập mạnh và loạn nhịp, hắn nhin không được lại đùa nàng.

” tốt nhất tự mình làm ” ngoài miệng nói như vậy, nàng vẫn là đi qua đi giúp hắn.

Đem nhiễm áo quần nhiễm máu toàn bộ cởi, tận mắt có thể thấy được miệng vết thương sâu đến kia, Cát phi Hoa không khỏi toát ra khí lạnh.

Hai tay khẽ run nhưng nàng tự cường lấy lại bình tĩnh, xoay người từ tủ quần áo vớt ra một cái áo trắng , trước giúp hắn rửa sạch miệng vết thương, giúp hắn băng bó.

Hai người dựa vào thật sự gần, gần đến hắn có thể thản nhiên ngửi được mùi thơm trên người nàng, hương khí kia vẫn tiến vào trong lòng hắn, xôn xao tâm hắn.

” tốt lắm “

Hắn hướng cánh tay phải nhìn lại, ánh mắt không khỏi chột lóe, miệng vết thương băng bó rất khá, chính là bởi vì thật tốt quá, càng làm cho người hoài nghi.

Nàng thấy máu tựa hồ không có như thiên kim được chiều chuộng sợ hãi kinh cụ, kia có lẽ có thể nói nói nàng trời sanh tính bình tĩnh nhưng là nếu ngay cả băng bó miệng vết thương đều như vậy vô cùng thuần thực trong lời nói, liền pha ý vị sâu xa .

Nhân sĩ giang hồ kia.....tâm hắn không tự giác thu thanh. Nàng cùng người nọ trong lúc đó đến tột cùng là như thế nào quan hệ? Chờ đợi Phong Vệ tìm hiểu tin tức về đã muốn làm cho tính nhẫn nại của hắn dần mất.

” làm sao vậy ? ” vẻ mặt của hắn như thế nào là lạ .

Hắn hơi hơi nâng lên cánh tay phải, cười nói: ” không nghĩ tới nương tử thủ pháp tốt như vậy, làm cho ta cũng không khỏi hoài nghi nương tử là đại phu.”

Nàng vùi đầu đem áo quần dính máu thu lại, không đáp lời.

” nương tử, người đang tìm cái gì? “

” quần áo của người “

Miệng hắn mở ám cong lên, xấu xa cười nói ” ngủ muốn cởi quần áo , cũng đã cởi , làm gì lại mặc vào ? Người cũng đừng làm không công , nhanh thượng giường cùng nhau ngủ.” nói xong, còn cố ý ám chỉ vỗ vỗ giường.

Mặt lại không chịu thua kém hồng thấu, Cát phi Hoa hai chân như trụ duyên bàn không thể di động nửa bước. Mặc dù cách giường khoảng cách chỉ có ngần ngừn bảy tám bước, giờ này khắc này lại giống như người ta nhìn thấy hoàng tuyền lộ mà sợ, làm bước đi của nàng khó khăn.

” ta cũng không phải lão hổ, người không cần cảnh giác sợ hãi như vậy đi? ” hần dựa ở đầu giường, rất nhàn hạ thoải mái đùa kiêu thê mới cưới của mình .

Xem vẻ mặt hần than thở lại tà , Cát phi Hoa trong lòng thoáng sinh một cổ buồn bực ” có thể làm cho người ta ở đêm tân hôn giết trượng phu, chủ yếu cũng là căn do sợ hãi “

” nha..” hần cố ý kéo dài thanh âm ” thì ra là thế a “

” đương nhiên “

” kia nếu ta làm trượng phu chịu tai bay vạ gió, là vì làm thê tử người ? Vậy nên làm cái gì bây giờ ? “

” cái gì ? ” Cát phi Hoa kinh ngạc mở to mắt

” thật sự không biết ? ” hần nhú mày

Chẳng lẽ là ” hần ” phái người làm ?

Nàng trong lòng tuy có nghi hoặc, ở mặt ngoài cũng không lộ thanh sắc hỏi lại: ” người cho rằng ta biết hay không ? “

Hiệp nhân Khanh đột nhiên cười ha ha, nằm trên giường : ” mặc kệ người , ép buộc một ngày, lại đã bị kinh hách, ta thật sự có chút mệt mỏi, trước ngủ.”

Nhìn mặt hần hướng phía trong nghiêng người mà nằm, không lâu sau liền truyền đến tiếng hít thở đều đều, lúc này Cát Phi Hoa tâm rất cực hoàn toàn trầm tĩnh lại.

Bất quá, nghĩ lại, lúc này cảnh này đêm động phòng hoa chúc, không khỏi làm người bật cười.

Ánh mắt ở phòng trong dạo qua một vòng, cuối cùng như trước dừng ở trên giường.

Đêm tân hôn bị người ám sát, cánh tay phải hần bị thương, hần là không có ý tưởng loạn thất bát tao mới đúng.

Mâu quang vừa chuyển, mặt không khỏi thiêu hồng. . Huống chi cho dù hần thực sự có ý tưởng gì, nàng cũng không có quyền lợi cự tuyệt, dù sao nàng thê tử của hần.

Mặt trời vàng óng ánh từ lúc mở cửa sổ bắn vào, dừng ở trên người Hiệp Nhân Khanh đang nằm trên tháp , giống như cho hần phủ thêm một kiện quần áo quý phái. Tuần nhĩ như vậy, phiêu dật như gió, khí chất ôn nhuận lộ ra quý khí khó nén.

Cả người phát ra mị lực, tựa như gió cuối mùa xuân đầu hạ ảm áp mà hợp lòng người, bất ngờ không kịp phòng thổi đầy lòng người, khiến người say mê.

Hiệp nhân Khanh theo thư trung ngẩng đầu lên, nhìn thê tử mới cưới một tay giữ cửa, một tay phủ tâm, nhìn mình ánh mắt tràn ngập không hiểu ,giây dụa cùng hoang mang.

’ nương tử vì sao không vào ? ” xem nàng một cước ở bên trong, một cước bên ngoài, rõ ràng là muốn vào, vì sao sau một lúc lâu không nhúc nhích ?

Hít sâu một hơi, định thần rồi thanh thoi, Cát Phi Hoa rút cực bước vào cửa, hướng hần đi đến.

” chuyện gì ? ” hần đem thư đóng lại, thẳng tắp nhìn nàng.

” dùng cái gì thấy được ta đến liền nhất định có việc? “

Hần nở nụ cười, tươi cười trung dẫn theo vài tia thú vị. ” chẳng lẽ nương tử rút cực quyết định không hề trốn ta ? “

” ta trốn người làm cái gì? ” dưới ánh mắt ý thức lóe lóe.

” cái này phải hỏi chính nương tử a. “

” hôm nay là ngày nhà thăm bố mẹ , người với ta cùng nhau trở về sao? “

” nương tử hy vọng ta cùng đi sao? ” Hiệp Nhân Khanh liếc mắt một cái liền nhìn thấu của nàng mục đích chân chính.

Ánh mắt dừng ở trên cánh tay phải hắn. ” người có thương tích trong người, vẫn là ở vương phủ tĩnh dưỡng, thiếp thân một người trở về là tốt rồi.”

” nương tử thật sự là sẵn sàng bốn vương a ” nói cho cùng, chính là không cho hắn cùng đi.

” đâu có “

” không biết nương tử muốn ở nhà mẹ đẻ ở bao lâu? “

” vì sao hỏi như vậy? “ Vương gia quả nhiên là người thông minh.

” ta nghĩ nương tử hiểu được “

” Vương gia khẩu khí khẳng định như vậy, thiếp thân nếu nói chính mình không rõ, chẳng phải là làm cho Vương gia thật mất mặt.” nàng tài tình trả lời.

Hắn ha ha cười ” trả lời thực tài “

” nếu Vương gia đáp ứng rồi, kia thiếp thân liền đi trở về “ nàng hạ thấp người vén áo thi lễ, liền phải rời khỏi.

” Phi Hoa “

Nàng lên tiếng quay đầu trả lời, khó hiểu vì sao gọi nàng.

Hắn nhìn thẳng ánh mắt của nàng ” người với ta đã là vợ chồng, nếu quá mức khách sáo liền có vẻ xa lạ “ dừng chút, ánh mắt nghiêm trọng một chút quỷ sắc, ” mà quá mức có lẽ, sẽ không giống phong cách cát đại tiểu thư người “

Cát phi Hoa giận dữ. Hắn có ý tứ gì a, chẳng lẽ nàng đường đường Ngự Sử thiên kim là người không nhìn được cấp bậc lễ nghĩa sao?

Xem nàng ương ngạnh trợn mắt, môi anh đào khinh mân (khinh bỉ + chửi chửi), quanh thân ẩn ẩn tỏa mát ra khuôn mặt tức giận đáng yêu, trong lòng hắn liền mừng rỡ.

” cảm ơn đánh giá của người đối với ta ” nghiêng răng nghiêng lợi.

” ta có sao ? ” hắn một bộ rất kinh ngạc biểu tình.

” coi như ta sai, ta nhận sai lầm rồi , Vương gia đại cũng không tất để ở trong lòng. Ta đây đi trở về ” nàng tự cường quyết tâm kim lửa giận.

” ân “

Thân ảnh thướt tha đi xa, từ trong gian phòng đột nhiên trở nên trống trải đứng lên. Hiệp nhân Khanh mắt hướng ngoài cửa sổ bầu trời trong xanh trống rỗng, bên môi nổi lên một chút ý vị thâm trường cười.

Thăm nhà bố mẹ a, nàng thực nghĩ đến có thể như vậy trốn hồi Ngự Sử phủ sao?

Cát phủ thư phòng.

Cát ngự sử vẻ mặt oán giận kiên khó hiểu hé mắt nhìn sơ bảo bối nữ nhi ” vì sao muốn ta sinh bệnh ? “

” bởi vì ta muốn lưu lại chiếu cố người “

” đây là cái loại lý do gì ? “

” trăm điều trước vì hiếu, vì chiếu cố sinh bệnh lão phụ thân, ta tạm thời không trở về vương phủ thực bình thường “

Cát ngự sử hồ nghi nhìn nữ nhi. Hắn xem nàng không được bình thường, trở về vừa thấy mặt khiến cho hắn tuyên bố với bên ngoài nhiễm bệnh, nằm trên giường không dậy nổi, quả thực là đại bất hiếu.

” cha, chẳng lẽ người cho rằng nữ nhi bất hiếu sao? “

” đương nhiên không phải “ hần lập tức phủ nhận, nữ nhi hần là tài thần sống, đắc tội không nổi.

” vậy người làm sao có thể dùng ánh mắt hồ nghi này nhìn ta? “

” vì sao không muốn trở về? “ hần chỉ thẳng vấn đề trọng điểm.

Cát Phi Hoa trầm mặc một lát, sau đó cong môi nhợt nhạt cười, ” nguyên nhân rất nhiều, nhưng ta không nghĩ nói “

Hiếu được . Cát ngự sử không hề truy vấn, hần nghe lời nói dối cũng không có gì hứng thú.

” đứa bé ngoan, lát nữa người muốn đi ra ngoài sao? “

” hôm nay sợ là không thể ra cửa “ nàng lắc đầu.

” vì sao? “

” cha, người cảm thấy vì sao hần không theo ta cùng nhau trở về? ” nàng không đáp hỏi lại.

” hần bị thương a “

” hần thương cũng không phải chân.” Một lời nói toạc ra điểm mấu chốt

” là sao ? “ cùng nữ nhi đối thoại một chút đi, quyết định không lãng phí thời gian đoán.

” cha, người cho rằng Tiêu Dao vương là cái dạng người gì ? “

Cát ngự sử khó được vẽ mặt nghiêm túc nói: ” đứa bé ngoan, người không cần đem hần làm hoàn khổ đệ tử* “

” ân, ta không dám ” điểm ấy nàng trước thành thân cũng đã lĩnh ngộ thật sâu .

Phát giác ngữ khí, thần sắc nữ nhi khác thường, Cát ngự sử không khỏi có chút kinh ngạc, ” không dám? “ phương diện này rất có hàm ý.

” bởi vì không dám, cho nên cho dù ta hiện tại phi thường muốn lập tức xuất môn, cũng tuyệt sẽ không ở hôm nay bước ra gia cửa nửa bước.” nàng trịnh trọng nói chuyện lạ.

” ý của người là nói, hần khả năng hội phái người đến? “

” cũng có khả năng chính mình đến “

” hần có thương tích.....”

” chân hần không bị thương ” nàng nhin không được lại nhắc nhở phụ thân.

” nữ nhi a, người vẫn là không cần xuất môn “ Cát ngự sử một bộ muốn nói lại thôi.

” cha, làm sao vậy? “

” không, không có việc gì.”

” cha...” Nhất định có việc

” hảo, hảo “ đánh không lại ánh mắt nữ nhi nhìn gần, Cát ngự sử đầu hàng, ” mấy ngày nay bên ngoài có chút tin đồn.”

” mấy năm nay tin đồn còn thiếu sao? ” nàng không cho là đúng.

” nhưng lần này không giống a”

” có cái gì không giống ? “

Cát ngự sử do dự lựa từ như thế nào mới không làm cho nữ nhi bị thương, một lát, hần ra vẻ thoải mái mà mở miệng, ” nhi a, người thật sự không học quá bói toán thuật ? “

” cha a, người nói đâu ? “

Ho khan hai tiếng, Cát ngự sử nhận mệnh . ” chính là người trước thành thân nói người cùng Tiêu Dao vương bát tự không hợp, không nên đón dâu, nếu không nhẹ thì bỏ mệnh, nặng thì diệt gia.....”

” truyền đi ra ? ” nàng bật cười

” làm sao có thể, người cát phủ chúng ta nổi danh miệng nhanh, không có khả năng “

” đó là như thế nào? “

” bên ngoài truyền cùng này không sai biệt lắm, nói người khắc phu, thành thân hôm đó khiến cho Tiêu Dao vương gặp chuyện, đến nay nằm trên giường dưỡng thương “

Nàng tin tưởng bên ngoài nhất định so với này khó nghe nhiều lắm, cha nói thật đúng là hàm súc.

” nữ nhi a ” do dự lại do dự

” cha, người rốt cuộc muốn nói cái gì? “

” Cát ngự sử rốt cục hạ quyết định quyết tâm hỏi: ” người thật sự không có ý trung nhân ? “

” vì sao lại hỏi như vậy ? “

” bởi vì bên ngoài có đồn đãi nói Vương gia gặp chuyện là vì.....” cái loại này làm cho hấn làm cha như thế nào nói ra khỏi miệng.

” bởi vì dữ dội ghen ghét ta thân mật nên ở dưới gây nên sao ? “ nàng tiếp nhận câu chuyện, bình tĩnh nói xong.

Cát ngự sử vẻ mặt kinh ngạc, ” người có biết ?”

” vì vậy trên đời lời đồn truyền nhanh nhất “ nàng bắt đầu dĩ mở hai tay ra.

Cũng đúng, vương phủ bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, nàng hội nghe được cũng không kỳ quái. Nghĩ đến điểm này, Cát ngự sử không khỏi lo lắng đứng lên, vương phủ không thể giống như trong nhà, nữ nhi vừa gả, nhân sự không thông, chỉ sợ muốn chịu ủy khuất .

” cha, ta không sao, không cần lo lắng “ nhìn ra phụ thân lo lắng, nàng an ủi hấn, làm cho hấn yên tâm.

” người là hòn ngọc quý trên tay cha, tâm can bảo bối, cha lo lắng là thực bình thường “

” ta thật sự không có việc gì ! ” nàng lại cam đoan.

Cát ngự sử thân thủ sờ sờ nữ nhi đầu, trấn an mang theo cảm thán, ” người từ nhỏ cũng thực thông minh, cơ hồ cũng không làm cho ta quan tâm, nhưng là nay không thể so từ trước, người mọi sự phải cẩn thận. “ không biết Tiêu Dao vương có không hội giống chính mình giống nhau quý trọng nàng, trân trọng nàng.

Nữ nhi lo lắng khi chưa xuất giá, xuất giá ngược lại so với trước kia càng lo lắng, này đại khái là tâm tình cha mẹ khắp thiên hạ. Nghĩ đến này, hấn nhẹ nhàng mà thở dài.

Thành tây, Lâm Nguyệt Lâu

Thời gian giữa trưa, đúng là tiếng người ồn ào, các loại bát quái nhân thoại cũng đều noi theo.

” này ba cái Ngự Sử thiên kim quả thực người người là tai tinh a.”

” ai nói không phải đâu, tướng quân trực tiếp bị dọa đến biên quan khẩn cấp quân tình phi ngựa rời kinh, Vương gia ở thành thân đêm đó bị người ám sát, cái kia tân khoa Trạng Nguyên liền càng đừng nói nữa, không thành thân liền trực tiếp bị banh vải nhiều màu cấp tạt thành trọng thương, bây giờ còn nằm trên giường không dậy nổi đâu.”

” các người nghe nói chưa ? “

” nghe nói cái gì ? “

” nói Cát gia thiên kim không lấy chồng khi là được vì không bắt được , cùng người có tư tình, tình lang nhân nàng leo lên quyền quý, khác kết tân hoan, nhất thời khó thở thế này mới mua hung đã thương người, làm hại Tiêu Dao vương trọng thương không thể sinh hoạt vợ chồng “

” a !Namnhân thú đến cái loại nữ nhân này thật sự là xui xẻo “

” thú thê tử không trinh còn mang vào huyết quang tai ương, thật sự là đáng thương văn tài tung hoành, phong lưu phóng khoáng Tiêu Dao vương a.”

” ta là Tiêu Dao vương, lập tức liền hưu nàng “

” đúng vậy, loại nữ nhân không trinh lại mang suy vong tuyệt đối không thể cưới “

””

ở bàn trên cửa sổ lầu hai soi xuống một áo trắng công tử dùng sức rất nhanh phát quạt, tuần nhan lặng lẽ nhú mày, mắt lộ hàn quang.

” tính tiền, chúng ta đi.”

” sá ? ” rõ ràng cái gì đều còn không có ăn, đồ ăn cũng không gọi, ngồi đối diện gã sai vặt áo xanh vẻ mặt không tha.

” đi ” áo trắng công tử phát tay áo, trực tiếp xuống lầu.

Gã sai vặt áo xanh vừa thấy chủ tử trở mặt, vội vàng đuổi kịp, trước ngơ ngẩn đến quầy tính tiền sau vội vàng đuổi theo.

‘ thiếu gia, ngài chậm một chút a, tiểu nhân theo không kịp “

Đám đông mãnh liệt trên đường, chỉ thấy gã sai vặt áo xanh thở hồng hộc la lên người phía trước .

Áo trắng công tử rút cục ở chỗ rẽ chỗ ngừng lại, dựa vào bên tường thưởng thức gấp phiến, chờ gã sai vặt của mình.

” thiếu gia.....” gã sai vặt cố gắng bình phục hô hấp dồn dập.

Áo trắng công tử quay đầu lại, sắc mặt đã khôi phục bình thường, khóe miệng thậm chí dẫn theo tia tiếu ý:

” Tiểu Diệp, lực cước bộ của ngươi lui bước nha”

” rõ ràng là thiếu gia đi được quá nhanh “ tiểu thư nhất định là bởi vì không chịu nổi lời đồn vừa mới nghe được ở trà lâu tâm tình khó chịu, nếu không sẽ không đi với bay giống nhau.

” hôm nay chúng ta như vậy được không ? “

Vừa thấy biểu tình kia của chủ tử, Tiểu Diệp lập tức lui về phía sau ba bước, ” ngươi vừa muốn làm cái gì? ” không phải nàng nhất gan, thật sự là bị này chủ tử chinh sợ.

” chúng ta đều tự lấy mười lượng bạc đi hạ chú, trong vòng một nén nhang ai thắng được nhiều, người đó thắng.”

” tiền đặt cược là cái gì ? “ Tiểu Diệp đã muốn bị dọa đến nuốt nước miếng.

” nếu ngươi nói thắng, mười lượng bạc liền thuộc về ngươi ” Cát Phi Hoa rất lớn phương nói

” nếu tiểu nhân thua ?” đây mới là trọng điểm a, nàng tốt xấu theo tiểu thư nhiều năm thế này.

” theo quy củ ” Cát Phi Hoa vẫn là bộ dáng cười meo meo

Tiểu Diệp nhìn không được mặt khóc như nhà có tang ” thiếu gia, tiểu nhân tương lai hai tháng tiền tiêu vật hàng tháng đã muốn không có “

” vậy ngươi có thể lao động kiếm tiền để trả thôi.” Nàng không cho này là cái gì đại sự.

Tiểu Diệp đầu giống như chuyện xưa lẫn lộn ” tiểu nhân không nghĩ “ không có lòng tham sẽ không mất tiền, đây là rất nhiều kinh nghiệm quá mức bị thẩm giáo huấn, tuy rằng phần lớn thời điểm nàng vẫn là sẽ bị tiểu thư lừa.

” thực không có ý nghĩa.”

Chuyện làm cho tiểu thư cảm thấy có ý nghĩa, bình thường đối với hạ nhân các nàng đó cũng không là chuyện tốt, thà rằng tiểu thư mỗi ngày làm chuyện không có ý nghĩa.

Đỉnh đầu nhuyển kiệu theo bên người các nàng đi qua, Cát phi Hoa còn đang ý đồ thuyết phục nha hoàn chính mình ” xuống biển ” *

Cuối cùng, vẻ mặt mặt Cát Phi Hoa một tay sau lưng, một tay điều khiển, nghênh ngang tiêu sái tiến phía trước một nhà đồ phường.

Mặt khác Tiểu Diệp chỉ có thể ủ rũ theo đi vào. Chủ tử tâm tình khó chịu, nàng không thể hy sinh chính mình giúp chủ tử giải trí, chỉ có thể tiếp khách, xem chủ tử chính mình tìm việc vui phát tiết .

Mà đỉnh nhuyển kiệu kia đã ở cách đó không xa ngừng lại. Hiệp Nhân Khanh chui ra ngoài kiệu , nhìn phương hướng đôi chủ tử biến mất, có chút dăm chiêu.

” an hữu, chúng ta đến đồ phường gia đi xem một chút “

” Vương gia ! ” an hữu kinh hô. Đó là đồ phường a, bên trong người vừa tạp lại loạn. Vương gia cánh tay thương chưa lành, vạn nhất bị người đụng vào miệng vết thương làm sao bây giờ?

” đi ” Hiệp nhân Khanh chân đã muốn bước đi. Nàng ở lại Cát phủ vì muốn thưởng đồ phường sao ? Nàng vẫn là muốn gặp người ở đồ phường ?

An hữu chỉ có thể đuổi theo.

Tiến đến đồ phường, mùi đến đập vào mặt làm cho Hiệp nhân Khanh hơi hơi nhíu mi, tiếng cãi cọ thô tục nhất thời lạc vào tai, càng đi vào phía trong, hần mày mặt nhăn càng chặt. Ngay tại hần sắp dừng hết sức kiên nhẫn, rốt cục thấy được kia thân ảnh.

Cát Phi Hoa chính trong tay gấp phiến cười hì hì, một bộ định liệu trước biểu tình nhìn nhà cái điều xúc xắc.

Hiệp Nhân Khanh có chút dăm chiêu nhìn nàng ở trước mắt, nhón gót cao hơn, có điểm trống rỗng, lại chết tiệt hấp dẫn, nguyên lai, người nào đó lộ ra cái loại xinh đẹp này sau khi đổi thành nam trang đúng là càng phong tình.

” khai đại, khai tiểu mua xong rời tay ” nhà cái thôi lắc bắt đầu kêu

Vây quanh ở trước đài dân cờ bạc bắt đầu cầm trong tay lợi thế áp hướng chính mình lựa chọn.

” Tiểu Diệp, ngươi nói là đại hay là tiểu? “ Cát Phi Hoa cười meo meo hỏi nha hoàn của mình.

Tiểu Diệp vội vàng lắc đầu. Nàng mới không cần cấp tiểu thư lại cấp chính mình cơ hội thua tiền đâu.

Cát Phi Hoa mắt liếc liếc nha hoàn một cái, bĩu môi. Cẩn thận như vậy làm cái gì, chơi đùa một chút cũng không hảo. Con mắt vòng vo chuyển, nàng chắc chắn áp đến chữ tiểu thượng, bởi vì áp bên này thiếu.

Cái gọi là đánh bạc chính là lấy nhiều tiểu nhiều đại , muốn thắng sẽ thắng tuyệt bút.

Một thỏi kim nguyên bảo theo sát sau áp ở chữ tiểu thượng, ánh mắt mọi người đều nhìn không được nhìn đi qua.

Nhìn đến Hiệp Nhân Khanh, Cát Phi Hoa trong mắt hiện lên kinh ngạc, nhưng rất nhanh trí hứng thú bùng bùng chờ bắt đầu.

Đối với phản ứng của nàng, Hiệp Nhân Khanh hứng thú nhường mày, cũng rất định tính bảo trì trầm mặc.

Thực bất hạnh , này một phen mở ra là đại, cho nên người nào đó kia đỉnh kim nguyên bảo liền như vậy không có.

Cát Phi Hoa nhìn không được ở trong lòng thở dài. Bại gia tử chính là bại gia tử, đồ lớn như vậy không còn bút tích, một chút cũng không phụng thủ tiểu đồ đi tình khuôn vàng thước ngọc.

” ngươi thực đau lòng ? “

Nàng nghiêng đầu.Nam nhân này đứng đến bên người nàng, còn dán vào lỗ tai nàng nói chuyện, thiếu chút nữa liền thân đến nàng, một chút cũng không có kỵ hiện tại là ở trước công chúng.

” mười lượng vàng ” khẩu khí của nàng mang chút đau.

Người này phá sản giống như ăn cơm, cho dù tài tình đầy bụng, thân phận cao quý, cũng không phải người tốt nhất để nàng phó thác cả đời. Nhưng làm cho người ta phát điên là, nàng không chỉ có đã muốn gả hẳn làm vợ, hơn nữa tâm cũng cơ hồ hoàn toàn dâng tặng cho hắn, loại tình cảnh này thực làm cho nàng cảm thấy ghi tâm khắc cốt đau.

” hoàn hảo ” hắn không cho là đúng như mong muốn.

Cát Phi Hoa mí mắt sụp xuống, ngăn trở thần sắc trong mắt, cười khẽ ” đúng là “

” cái đuôi này đánh cuộc gì? “

” nghe ta ? ” nàng nghiêng đầu nhìn hắn

” đúng “

Nàng thấy không thể sát câu môi dưới tuyến, lại đem tiền đồ lên chữ tiểu thượng.

Nhà cái nhìn không được phân thần nhìn bọn họ liếc mắt một cái, danh tiếng như vậy , thật sự cũng không gặp nhiều. Nhưng hắn lập tức vốn nhờ ánh mắt nhìn đến một màn thiếu chút nữa dọa méo miệng.

Hai cái đồng dạng xuất sắc nam nhân, khí chất ôn nhuận cái kia đứng thẳng cho cái kia thân mình sau sườn lộ ra thống khổ vì hương vị , hai tay cực tự nhiên theo dưới nách xuyên qua, trong lúc vô ý đưa hắn hoàn toàn bao bọc trong lòng chính mình, hình ảnh duy mỹ trung lộ ra một cổ ái muội.

Như vậy chợt lóe thần,cổ tay hắn không tự giác lung lay, vạn nhất bắt đầu, quá sợ hãi.

” thắng ! ” Cát Phi Hoa mặt mày hớn hở.

Mà nhìn đến nàng vui vẻ cười to Hiệp Nhân Khanh cũng không tự giác giơ lên khoe môi, theo bản năng thu thu khuỷu tay

Nhà cái miệng kìm lòng không đậu mở lớn, cơ hồ hoàn toàn quên chính mình đang ở cầm cái.

” còn muốn chơi sao? ” hắn hỏi nàng

” quên đi, chuyển biến tốt hãy thu mới là cử chỉ sáng suốt “

” thật sự không chơi ? “

” người xem bộ dáng ta như là nói giỡn sao ? “

Hiệp Nhân Khanh làm như có thật cao thấp đánh giá nàng một chút, sau đó sắc mặt lộ vẻ nghi ngờ,” nói thật, ta là thực không thấy người không có đang nói chuyện cười. “

” người.....” hắn như thế nào giống như khắp nơi cùng nàng không qua được, có khi nàng thậm chí có loại ảo giác, hắn đủ để chọc giận nàng vì nhiệm vụ của mình.

Thấy nàng mắt như ánh lửa, da thịt như ngọc nhân tức giận mà giằn giụa hơi hơi đỏ ửng, dáng vẻ nàng trong màu sắc của cái áo nếu đem vẽ, đẹp đến quá đổi, Hiệp Nhân Khanh trong lòng thầm than, đừng oán hắn thích chọc nàng tức giận, vì tham chờ xem này sắc đẹp, hắn như thế nào có thể dễ dàng dừng tay.

” nếu không đùa, chúng ta đi thôi “

” hảo “

Hắn cực tự nhiên đáp thượng vai của nàng, nửa ôm nửa che chở khéo léo, tài tình không cho nam nhân bên cạnh đụng chạm đến thân thể của hắn.

6. Chương 6

Làm cho khi hai chân bước ra cửa đổ phường, Cát phi Hoa nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua, không phải do đánh bạc chưa hết, mà là kế tiếp nàng phải đối mặt với nam nhân của mìnhvị hôn phu mới cưới của nàng.

Không nghĩ tới gặp phải hắn, dù sao hắn là " thương hoạn " , đáng lý nên thư thư phục phục ở vương phủ đường thương mới phải, càng không dự đoán được gặp hắn ở đổ phường , ở trong ấn tượng của nàng, phẩm tính cao thượng như hắn, hứng thú cao nhã thoát tục, thành thật mà nói sẽ không lướt qua chỗ này long xà hỗn tạp.

Nha, đầu của nàng thật sự bắt đầu đau.

" suy nghĩ cái gì ? " xem vẻ mặt nàng giống như lâm vào tình thế nghiêm trọng , khiến cho hắn cảm thấy thú vị.

Khuôn mặt tuần tú ở trước mặt phút chốc phóng đại, Cát phi Hoa bước một bước rõ to, thân theo bản năng ở phía sau ngẩng lên.

" cẩn thận ! " Hiệp nhân Khanh thân thủ đỡ lấy thất lưng của nàng, vứt bỏ một chút cười yếu ớt ở môi. Nàng tựa hồ thường thường bị hắn dọa đến nha.

Hai cái các hữu đặc sắc tuần mỹ nam tử tư thế ái muội đứng ở cửa đổ phường , nho nhã cái kia một tay cầm nhẹ miếng ngọc đeo ở thất lưng, hai người cước bộ vi sai, thân thể vi khuynh, ánh mặt trời rơi ở trên hai tuần nhan, giống như cho bọn hắn phủ thêm một tầng ánh sáng đẹp đẽ sáng lạn, mê ly lại mê hoặc người.

Tiểu Diệp cùng An hữu đột nhiên bị một màn trước mắt này dọa đến.

" cảm ơn, ta không sao " trên đường đột nhiên vang lên tiếng ngựa hí làm cho nàng đột nhiên hoàn hồn, vội vàng đứng thẳng thân mình nói lời cảm tạ, thuận tiện thoát ly ma trận của hắn.

Hắn hướng nàng ý vị thâm trường liếc mắt xem một cái, lộ ra một chút hiểu lòng không cười ra.

Mà nàng bị chút cười kia làm mặt nóng lên, xấu hổ không mở mắt.

Thấy nàng lộ ra then thùng nhưng hắn lại cười đến càng vui vẻ

" giữa trưa không sai biệt lắm, chúng ta tìm tửu lâu ăn cơm đi "

Đối với đề nghị của hắn, nàng nhin không được hồ nghi. Vì sao muốn tới tửu lâu? Rõ ràng nơi này cách cát phủ không xa lắm, bọn họ trực tiếp trở về ăn, chẳng những yên ổn ít dùng sức lại tiết kiệm tiền, còn có thể thuận tiện biểu đạt một chút hiếu thuận đối với phụ thân.

" yên tâm, ta mời khách "

Cái trán lướt qua hắc tuyến, nàng nhin không được trừng hắn.

" làm lão bản mời khách, tại hạ tin tưởng chính mình vẫn có năng lực này "

Vấn đề không ở chỗ này được không ? mà là ở chỗ vẻ mặt hắn làm cho nàng có cảm giác không ổn.

" thương thế của ngươi tốt lắm ? "

" này theo chúng ta đi tửu lâu ăn cơm có liên quan sao? "

" ngươi bị thương bên cánh tay phải " nàng nhin không được nhắc nhở hắn, ở vương phủ nàng phụ trách uy (đút ?) hắn cũng liền thôi, cũng không thể đến tửu lâu, trước mặt trước công chúng cũng muốn nàng uy đi?

" ta biết "

" vậy ngươi còn đi tửu lâu ? " nàng nhú mi lại

Hiệp nhân Khanh có chút dăm chiêu liếc nhìn nàng một cái, khước miệng nhẹ giương lên, để sát vào bên tai nàng nói : ” chúng ta muốn cái không gian tao nhã là tốt rồi, yên tâm, ta sẽ không cho người khó làm người “

Nam nhân này thật sự rất là ác liệt !

” vẫn là không cần, người có thương tích trong người, tốt nhất không cần đi nơi nhiều người tụ tập nàng tìm lý do ngăn ngừa hấn

” cảm ơn nương tử quan tâm”

Nghe hấn cố ý đem hai chữ ” nương tử “ dè dặt, âm điệu lại lộ ra một cổ ái muội khác thường, làm ặt nàng nhin không được lại ửng hồng.

” chúng ta muốn đi đâu gia ? “ cố tình trấn định đem ánh mắt hướng người đi đường lui tới trên đường, chính là không nghĩ làm cho hấn biết được cảm xúc của nàng đã bị hấn ảnh hưởng.

” đi ? ” hấn một bộ vẻ mặt kinh ngạc ” người vừa mới không phải khuyên ta nói tốt nhất không cần đi nơi nhiều người tụ tập sao? “

Hậu, hấn tuyệt đối là cố ý ! Nàng mắt bốc hỏa quang.

” người rốt cuộc có đi hay là không ? ” mỗi một chữ ,tự cắn răng

Hấn nhất phái nhân tản tiêu sái cười nói: ” đi, đương nhiên muốn đi. “ không làm sao biết một thân phận khác của nàng đến tột cùng là cái gì .

Lần này tiến đồ phòng không mất công, cứ nhiên làm cho hấn theo một ít đồ khách trong tai nghe được một kiện chuyện thú vị.

Là nàng ảo giác sao? Vì sao nàng hội cảm thấy hấn tựa hồ chờ xem kịch vui?

Cảm giác thật tệ, nhưng nàng không biết nên nói như thế nào để xoay chuyển cục diện hiện tại. Tựa hồ bắt đầu từ khi tú cầu tạp lăm đến hấn , hai người trong lúc đó, nàng vẫn thị xử cho cái hoàn cảnh kia một cái, ai !

” cảm tú lâu “ ba cái chữ to bằng vàng dưới ánh mặt trời lờ lờ sáng lên.

Nhìn đến chiêu bài này Cát phi Hoa nhin không được trừng mắt nhìn. Thế nhưng tới nơi này. Nàng hiện tại hối hận, còn không đi kịp ?

” chúng ta vào đi thôi.”

Không còn kịp rồi, hấn thân thủ vỗ nhẹ của nàng bả vai, còn quăng đến một cái thâm ý khác chăm chú nhìn.

Quên đi. Khẽ cắn môi, nàng kiên trì bước vào cửa. Nếu đã muốn tới, tránh thoát lần đầu tránh không khỏi lần sau.

Vừa bước vào, thân mình chưa đứng vững, điểm tiểu nhị mặt đầy ý cười đi lên.

” hai vị.....” tươi cười hơi giật mình, thanh âm bỗng lộ ra kinh hãi ” Hoa thiếu gia, ngài đã lâu ngày không tới “

Cưỡng chế thân thủ nhu cái trán xúc động, Cát Phi Hoa cười cười cho có lệ, ” có phòng rãnh không ?”

” có có, thỉnh đi theo tiểu nhân “

Hiệp Nhân Khanh tươi cười cùng dẫn theo vài tia trêu chọc ” nguyên lai người là khách quen nơi này a”

” Vương gia, người có điều không biết, Hoa thiếu gia là nửa lão bản của cảm tú lâu chúng ta .” điểm tiểu nhị nhận ra Tiêu dao vương, thái độ lập tức cung kính rất nhiều.

” nga ... nửa lão bản.” thanh âm tha dài, lộ ra vài tia ý vị sâu xa.

” khụ khụ, đồ ăn ta sẽ không đếm, cứ dọn ra một bàn ” nàng tránh đi ánh mắt điều tra của hắn, tự nhiên thẳng đến tiểu nhị phân phó.

” tiểu nhân hiểu được ” làm cho lão bản mất mặt mũi, bọn họ hẳn là không muốn kiếm ăn nữa đi.

” cho hai người ở bên ngoài tìm vị tử, chiêu đãi tốt .” hắn chỉ vào người hầu nói.

Nàng nhin không được liếc mắt một cái, có ý tứ gì ?

Hiệp Nhân Khanh hồi nàng một cái ánh mắt tựa tiểu phi tiểu , chịu không được ánh mắt hắn có điện chằm chú nhìn, nàng lập tức quay đầu đi chỗ khác.

” hai vị gia còn có cái gì phân phó sao ? ” điểm tiểu nhị là người kiến thức rộng rãi, biết cần phải thay hai vị chủ tử nói ra suy nghĩ của mình, mắt dời đi nơi khác nói chuyện, như thế mới có thể phân phó.

” tạm thời không có, đi thôi “

” là, rượu và thức ăn lập tức có, hai vị gia chờ”

” ân “

Điểm tiểu nhị dẫn An Hữu cùng Tiểu Diệp rời đi, trong phòng chỉ còn lại hai người.

Hắn đang đợi nàng mở miệng, mà nàng nhất thời không biết nói như thế nào mới tốt, vì thế bên trong nhả gian lâm vào một mảnh trầm mặc.

” không muốn nói cái gì sao ? “ cuối cùng, hắn không thể không mở miệng trước đánh vỡ trầm mặc.

Nàng có chút tự giễu cười cười, ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt dị thường trong trẻo, ” người không phải đã biết sao ? một khi đã như vậy, ta làm gì lại lãng phí vô mồm “

“ lời kinh thành đồn đãi về ngươi là giả ” đây là câu khẳng định.

” ngươi nói đi ? “

Hiệp nhân Khanh vuốt ve cằm , hơi trầm ngâm mở miệng ” cô lẽ , lời đồn tam gia Ngự sử thiên kim đều là giả ? “ miệng nhiều người xói chảy vàng, ba người thành hổ, vô mồm có khi so đao kiếm còn muốn đáng sợ.

” làm sao có thể hỏi như vậy ? ” nàng khó nén kinh ngạc.

” chính là có cảm giác lời đồn đãi không dễ tin thôi “

” kia cũng là tất nhiên “

” nga ? ” hắn đối với câu nói của nàng hứng thú thật lớn.

” nếu các nàng không phải cố ý làm ra chuyện chọc người chê , tính tình thiên kim tiểu thư được dưỡng ở khuê phòng như thế nào, người ngoài không thể biết được “

” ân, cách nói rất thâm ý ” môi hắn giữ ý cười làm sâu sắc vài phần.

” bất quá là cảm giác thân thiết thôi ” nàng học miệng hắn vừa mới than thở, ngữ khí, thần thái học cả mười phần.

Hiệp Nhân Khanh bị hành động đáng yêu của nàng làm cho hắn thoải mái cười to. Tiểu thê tử có điểm lòng dạ hẹp hòi thật làm cho hắn yêu chết, hắn chưa bao giờ hiểu được nữ nhân lòng dạ hẹp hòi đáng yêu như thế.

Cát Phi Hoa nhin không được lườm hắn một cái. Thoáng nhìn không biết củ chỉ giống như mềm mại đáng yêu này rơi vào trong mắt Hiệp nhân Khanh , làm cho ánh mắt hắn rơi vào buồn bã, giống như không để ý nắm chén trà tay hơi hơi buộc chặt.

” hôm nay đem đồ ăn như thế nào chậm vậy ? ” nàng bắt mắt lăm lăm.

Hắn bị nàng nhỏ giọng thăm oán chọc cười ” là người hôm nay rất nóng vội “

Nàng đơn giản đến cái tương ứng cho hắn cũng không để ý tới.

” ta cũng không thể lý giải thành, bị ta nói trúng tâm sự , người thẹn quá thành giận ? “

” có thể ” thanh âm có vẻ cứng rắn , ánh mắt lại bốc hỏa.

” nếu đúng phải, cơ hội khó được, ta nghĩ có lẽ có chút vấn đề, nương tử có thể giúp vi phu giải thích nghi hoặc “

” xin hỏi “ nàng bắt đầu thừa hành hai chữ châm ngôn.

” ta nghe nói có người ở lại nhà mẹ đẻ lý do là muốn chăm sóc phụ thân bệnh nặng “ hần ghé nàng liếc mắt một cái, vẻ mặt tựa tiểu phi tiểu, trêu chọc không chút che lấp.

” như thế nào ? “

” người không để ý phụ thân bệnh nặng trốn đi ra ngoài chơi đùa như vậy, có tốt không ? “

” mặc dù thân nhiễm bệnh nặng, cũng không tỏ vẻ bệnh vĩnh viễn” mỗi khi nhìn đến hần thoải mái thích ý như vậy cùng ánh mắt lộ ra ngữ khí đùa giỡn, nàng liền một bụng hỏa.

” nga ~ thì ra là thế “ hần thụ giáo gật đầu. Tóm lại, chính là nói như thế nào nàng đều có lý.

” có ý kiến ? “

” không, đương nhiên không có ” hần cười đến dị thường vui vẻ.

Thấy hần như thế, tâm nàng ngược lại nổi lên cảnh giới.

” nương tử a “ hần lời nói thắm thía mở miệng, ” nếu nhạc phụ đại nhân thân mình không việc gì , người ở nhà mẹ đẻ không về nhà mình như vậy , khó tránh khỏi mọi người không rõ ràng, thật sự không thể lo lắng về chuyện nhà một chút sao ? “

”” đau đầu, thực đau.

” vẫn là nương tử đúng như lời đồn đãi bên ngoài, là muốn đương lúc tạ lỗi cùng tình nhân cũ nhen nhóm lửa tình, dắt tay đi thiên nhai ? “

” phanh ” một tiếng, Cát phi Hoa dùng sức cầm chén trà trong tay ấn đến trên bàn, cái chén nhân nàng dùng sức quá mạnh mà vỡ vụn, lập tức máu đỏ từ bàn tay nàng chảy ra.

” Phi Hoa ? ” hần rung mình, nắm tay phải nàng lên, liền nhìn đến mảnh nhỏ đâm thật sâu vào bàn tay phần nộn, màu máu nhuộm đỏ mất hần, tâm hần đau đớn.

Nguyên bản vui đùa, nửa là thử, thấy nàng phản ứng như thế, hần đã biết kia căn bản là chuyện giả dối hư ảo. dưới cơn thịnh nộ của nàng, cảm xúc không chút nào che giấu, không thể nữa điểm giả.

Nàng giận hần vô tâm chất vấn, trong lòng thỉnh linh xảy ra thất vọng đau khổ. Chẳng lẽ nàng trong lòng hần như thế , không đáng tin nhiệm ?

” tránh ra ” nàng ý đồ bỏ tay hần ra, không nghĩ làm cho chính mình giờ phút này chặt vật rơi vào hần trong mắt.

” là ta sai lầm rồi, đừng nháo “hần nhẹ giọng trấn an nàng, cẩn thận chuyên chú lấy ra mảnh nhỏ, động tác mềm nhẹ giúp nàng cầm máu.

Nàng nhân ngữ khí hần ktràn ngập thương tiếc cùng áy náy mà sửng sốt, chỉ như vậy mà trong nháy mắt nàng cơ hồ muốn hần nghĩ đến nàng, đau lòng vì nàng.

Nhưng là đau lòng để ý một người nhiều lần lấy chọc giận nàng làm vui như vậy, đùa nàng, thử nàng làm phương thức biểu đạt sao ?

” không cần người quản ” bật một cổ khí lực thật lớn , làm cho nàng có thể bỏ hần ra, lại đau lòng chọc trúng cái tay , máu tươi ồ ồ mà ra.

Đau đớn, ủy khuất, oán giận, mất mát..... Các loại cảm xúc đan vào trong lòng đầu, Cát phi Hoa giữ cho tới bây giờ nhịn không được , nước mắt giống như cắt đứt quan hệ, trên châu ngả nhào hai gò má.

Tú cầu của nàng vì sao lại tạp trùng nam nhân này ? Rõ ràng trước kia nàng là như vậy bừa bãi vui vẻ, nay lại như vậy thất bại thất , chẳng lẽ động tâm phải trả giá lớn như vậy sao?

Kia nàng có thể động tâm hay không ? Không cần tâm tư không thuộc chính mình này ?

Nàng thương tâm cô đơn, vẻ mặt phần nộ lại bất đắc dĩ tựa như một cây kim đâm vào ngực hần, hồi hận nhất thời phô thiên cầu địa mà đến. Hần sai lầm rồi! Cho dù tức giận, cũng có thể lựa những từ uyển chuyển đến thử nàng.....

” hai vị gia, đồ ăn của các người đến đây “

Theo cửa đẩy ra, thân ảnh điểm tiểu nhị cũng lập tức xuất hiện.

Cát Phi Hoa nhanh xoay người đưa lưng về phía cửa, lấy tay áo lau đi lệ trên mặt.

” đồ ăn buồng, tạm thời không cần tiến vào quầy rầy “ Hiệp Nhân Khanh vẫy tay phái hần chạy lấy người

Điểm tiểu nhị tỉnh táo nhận thấy được bên trong có cổ không khí bất thường, lập tức cúi đầu lui ra.

” người trên tay thương cần trị liệu, không cần tùy hứng ” hần đi đến bên cạnh nàng, kiên định bắt lấy tay phải nàng muốn tránh

” người đi “ ngày xưa dù ngôn luận có không tin tưởng nàng đều có thể chịu được, bởi vì kia không phải thân nhân của nàng, nàng không để ý lời người ta nói, nhưng là hôm nay nàng không làm được.

” Phi Hoa “

” xem ta chặt vật như vậy, người vừa lòng, vui vẻ ? Nếu vừa lòng, vui vẻ , làm gì còn muốn lưu lại ? “ nàng chảy nước mắt cười nói ” đúng rồi, ta đã quên, người chính là muốn nhìn ta bộ dáng chặt vật, ta đây có thể xin hỏi một chút, Vương gia tính nhìn đến bao lâu? “

” tin tưởng ta, ta tuyệt đối không nghĩ đến nhìn người thương tâm ” nâng cằm của nàng lên, hy vọng để vào trong mắt nàng.

Ở trong mắt hần, nàng xem đến mặt chính mình quật cường không chịu nhận thua, nhìn đến kia đã nhiều năm chưa từng nhìn thấy hai hàng nước mắt, nàng nghĩ đến chính mình sẽ không tái kiến nước mắt a!

” ta chưa bao giờ muốn nhìn người thương tâm a “ nàng đau, hần so với nàng đau gấp trăm lần, hần không có khuynh hướng tự ngược, cũng không hy vọng nàng đến ngược đãi hần, hần tình nguyện nàng đổi từng loại phương thức.

Hần trong giọng nói lộ ra tình ý làm cho nàng tim đập mạnh và loạn nhịp, lông mi thật dài giờ giờ lên, nước trong hốc mắt thuận thế rơi xuống, ở trong mắt hần tựa hồ có một vết tích đau đớn, vẻ mặt trĩu mến. Là nàng nhìn sai rồi đi ?

” người nhìn cái gì ? “

” người không cần cảm thấy áy náy, ta bị thương là lỗi chính mình “ sai ở nàng không nên đem tâm dời lên người hần, sai ở nàng biết rõ hần không thích hợp nàng như trước rơi vào, sai ở nàng không thể hảo hảo che dấu tâm tình của mình.

” người biết rõ ta muốn không phải đáp án này.”

” buồn cười ! Ta cũng không phải giun dũa trong bụng vương gia, như thế nào biết tâm sự vương gia tôn quý ngài “ nàng không cần nói ra, nếu không phải, chẳng phải ngược lại sẽ bị hần chê cười.

” của ta đau lòng người thật sự nhìn không tới ? ” hần ôm nàng vào trong tay áo, nhìn gần hai mắt nàng, trầm giọng hỏi.

Run sợ một chút, vì hần trong giọng nói trầm trọng, vì hần trong mắt kia phiền không chút nào che dấu yêu, sau đó nàng bối rối dừng mở mắt, “ Ta..... Ta không biết “

” thật sự là không thẳng thắn. ” hần nhìn không được than nhẹ một tiếng. Đối với việc xem thấu nàng, vì sao một mình đối với tình cảm như vậy cảnh giác sợ hãi ? Như vậy khó hiểu phong tình ?

Nghĩ lại, hần hần là nên cảm thấy may mới đúng. Nếu là nàng đã sớm nhận biết phong tình, bọn họ không có khả năng thành thân, cái kia nam nhân, tuyệt đối sẽ không so với chính mình yêu nàng ít hơn, hơn nữa hần yêu nàng so với chính mình còn sớm hơn.

” tay đau quá “

” rốt cục cảm thấy đau ? “ hần dung túng nàng giờ phút này lảng tránh, ngữ khí cũng khôi phục nhất quán trên đùa.

” người có thể chính mình thử một lần, sẽ biết đau hay không đau “

Hần không cần thử cũng biết rất đau, loại đau này hần không hy vọng lại trải qua.

Chính là trong lòng bàn tay vài đường nho nhỏ vết thương, hần đều như vậy đau, hần không thể tưởng tượng thương tổn lớn hơn nữa ở trên người nàng, hần là phủ còn có thể như thế lý trí.

” tiểu nhị, tiểu nhị.....”

” người làm cái gì ? “

” cho dù người lại thú cô dâu, ta vẫn phi thường yêu sinh mệnh chính mình, chẳng lẽ không cầm máu , nó chính mình hội ngừng sao ? “

Thực thích nàng nhỏ mọn như vậy nha, tuyệt đối so với lã chã chực khóc, lệ quang lờ lờ mảnh mai bộ dáng làm cho hần đau, làm cho hần yêu say đắm vạn phần.

” người đã giảng như vậy, ta nếu không ngăn cản một chút, chẳng phải mất mặt mũi nương tử người? “ hần cười, mâu xẹt qua một chút tà khí.

Cảnh giác ngẩng đầu lên, không kịp né tránh, môi của nàng bị hần chiếm đóng trong miệng.

Hai tiếng kêu rên sau, đã nhớ xong triền miên hôn sâu.

Hần mi phong nhú lại, mắt che dấu bất mãn nhìn nàng sắc mặt đỏ hồng, thần thái kiều diễm chế nhạo : ” đánh lén không phải hảo hành vi “

Mà Cát phi Hoa thống khổ nhìn vết thương chính mình luy luy tay phải. Biết rõ nàng bị thương, còn nhất thời vong tình nắm chặt lòng bàn tay nàng, nàng nếu không kim mạnh cánh tay bị thương của hần, chẳng phải là có vẻ không gia giáo, đã quên đáp lễ ?

” xem ra cần phải giúp người trị thương trước “ nhất thời không khống chế được, ai, muốn kiểm điểm, lúc này nếu có người xông vào nhả gian, hần nhất thể thanh danh liền hủy , đoạn tay áo chỉ phích này chụp đỉnh mũ hần là mang định rồi.

Hai tiếng khẩu khẩu đập cửa, ngoài cửa truyền đến thanh âm điểm tiểu nhị, ” vương gia “

” vào đi ” hoàn hảo, điểm tiểu nhị này thực thất thời, tuy rằng đến đây, nhưng không có nghe đến hần mở miệng, không có cư nhiên đẩy cửa mà vào, quay đầu hần hội nhớ rõ đánh thưởng.

” hai vị gia, có cái gì phân phó ? “ vào phòng, điểm tiểu nhị tiếp đón .

” giúp ta lấy chút thuốc trị thương lại đây. “

” sá ? ” điểm tiểu nhị vẽ mặt mờ mịt, như thế nào ăn cơm ăn ra thương đây?

” còn không mau đi ! ” âm thanh hần lạnh lùng, rét lạnh mặt.

‘ tiểu nhân lập tức đi “

Đuổi đi điểm tiểu nhị, hần che miệng ho nhẹ một tiếng, ” tốt lắm, người có thể xoay người lại “ nàng như vậy thẹn thùng thật sự là hiếm thấy, hần nhìn cười thật vất vả, nhưng nếu lúc này tấn công , chỉ sợ ngày sau hội chính mình thật vất vả.

Cái gọi là tiểu không đành lòng sẽ bị loạn đại mưu, vì hạnh phúc lâu dài suy nghĩ, nhất thời nhẫn nại tuyệt đối là có giá trị .

Nhìn đến nữ nhi cùng tiêu dao vương cùng nhau trở lại trong phủ, Cát ngự sử liền hiểu được, bảo bối nữ nhi bị nhân đãi đến hiện hình.

Bất quá xem thần thái hai người, Cát ngự sử cảm thấy mừng thầm. Khó thấy được nữ nhi không được tự nhiên nha, có việc, tuyệt đối có việc.

” Vương gia là tới tiếp Phi Hoa hồi phủ sao? “

” nhạc phụ đại nhân, danh xưng Vương gia vẫn là miễn đi, như vậy hội chiết sát tiểu tể “

” Nhân Khanh a, người làm sao có thể cùng Phi Hoa một đạo trở về đâu ? ” Cát ngự sử lập tức nghe lời phải thay đổi xưng hô, còn không quên nhân tiện hỏi thăm một chút trong bát quái.

” nhạc phụ không ngại hỏi nương tử, ta nghĩ nàng hội có vẻ trả lời.”

Cát ngự sử lập tức tự giác mất mặt sờ sờ cái mũi. Hắn mới không cần đi khiêu chiến độ nhẫn nại của đứa con ngoan, này con rể thật là hắc tâm can, thế nhưng bí mật với lão nhạc phụ hắn.

” cha, ta bị thương “Cát phi Hoa đáp lại là đem bàn tay bao băng gác đến trước mặt phụ thân.

” Phi Hoa ! ” Cát ngự sử kinh hô, thật cẩn thận nâng tay nữ nhi lên ,về mặt đau lòng, ” sao lại thế này, làm sao có thể bị thương? “

” cha a, người cũng biết, ta từ lần đó thành công phao tú cầu sau liền vẫn thực suy “

” là nha, là thật thực suy a ” nhện không được gạt đầu phụ họa

” nhạc phụ. ” Hiệp Nhân Khanh không mang theo chút cơn tức nhẹ giọng gọi.

” a, không đúng không đúng” Cát ngự sử lập tức phủ nhận ” ta là nói , Phi Hoa gần đây vận khí xác thực có vẻ suy, bất quá là đi ra ngoài giải sầu, liền khiến cho tay phải đường như bao thành bánh chưng trở về “

” giải sầu ? ” lần này âm thanh tuyệt đối chứa đựng cảm giác áp bách.

” con rể a, người trăm ngàn đừng hiểu lầm, ta không phải nói người làm cho Phi Hoa cảm thấy buồn bực, ta chỉ là nói Phi Hoa nàng tâm tình có vẻ hạ.....”

Càng tả càng đen chính là loại tình huống này thôi, Cát phi Hoa nhện không được cúi đầu buồn cười trộm. Trừ bỏ ra ngoài phá sản, nàng vẫn rất yêu lão cha này.

” nương tử, người như vậy tựa hồ không có lập trường a”

” ta là cha nàng, đứng ở bên này có gì sai ? ” cái này đối lão nhân gia bất mãn.

‘ nhưng là nữ nhi gả ra ngoài như bát nước đổ đi, hướng hồ ở nhà theo phụ, xuất giá theo phu, nàng hiện tại tựa hồ là do tiểu tể quản “

Cát phụ nhất thời về mặt hối hận nhìn nữ nhi nói: ” nhi a, là cha không đúng, lúc trước hắn là lập trường kiên định tiếp tục thượng thính tội tập tử, làm cho Hoàng Thượng chuẩn người một lần nữa phao tú cầu “

Vẫn giống mây bay nhàn nhã, gió thổi thích ý Tiêu Dao vương nghe vậy, không thể khống chế run rẩy mặt bộ cơ bắp.

” cha, người rốt cục tỉnh ngộ .”

” là nha.” Tuy rằng nữ nhi là tiểu hồ ly, nhưng vị hôn phu của nàng là hồ ly thành tinh, đạo hạnh càng thêm cao thâm.

Hắn tuyệt không hy vọng nữ nhi khống chế không được vị hôn phu, bởi vì này dạng nàng hội chịu ủy khuất. Giống năm đó thê tử của chính mình vậy, tuy rằng hắn thường xuyên ủy khuất nàng, nhưng là thê tử cho đến bệnh chết đều thực hạnh phúc.

Cát Phi Hoa bỗng dưng biến sắc, cắn răng nói: ” chỉ tiếc, mất bò mới lo làm chuồng, thời gian đã muộn.”

” đứa bé ngoan.... “ thăm ! Mặt lại biến sắc, rõ ràng không là hắn chọc tới nàng được không, tám phần cùng với vị hôn phu của nàng không khỏi liên can.

Này đối bảo bối cha và con gái, tuy rằng nhìn như phụ thân quá mức sùng nịch nữ nhi, kì thực nữ nhi quá mức dung túng lão phụ, nếu không nàng sẽ không uổng tự đeo trên lưng mấy năm nay cái tên ” bất hiếu “, bên trong cát phủ này tiêu phí số tiền lớn, rõ ràng tất cả đều là từ ” thanh liêm chính trực ” Ngự Sử đại nhân mua trở về .

Chẳng qua, hắc hậu nét mặt già nua đánh là nữ nhi danh hào thôi.

” khụ khụ.” hắc ho nhẹ mấy tiếng, để khiến cho đôi cha và con gái kia chú ý.

” người đâu, mau tìm đại phu vào phủ giúp tiểu thư xem thương “

” phân phó đầu bếp nữ làm bát bún móng giò, ta muốn đi giải xui.” cát thị cha và con gái bắt đầu diễn tuồng

” nhi a, còn có bị thương ở đâu hay không ? “

” ta thương tâm “

’ thương tâm ? “

” cha, ta thương đến tay phải a. “

” không ngại sự không ngại sự, đợi này nọ làm tốt , làm cho Đại Diệp Tiểu Diệp uy người “ cha và con gái không phải làm giả , nữ nhi không cần nói ra nhu cầu, hắc liên hiểu được là vì chuyện gì.

”” Đối với cha và con gái này, khi hắc Tiêu dao vương gia là tàng hình sao ? ” nhạc phụ đại nhân “

” a, Nhân Khanh a, người cũng đói bụng sao? Không ngại , không ngại , người tới đi kêu đầu bếp nữ làm thêm một chén. “

Đường đường Vương gia thành thân phía sau đẳng môn nhạc phụ gia, chỉ dùng một chén bún móng giò phải? Có thể hay không rất ủy khuất hắc ?

” cha, Vương gia đều là ăn vậy cá đại yển , há có thể dùng một chén bún chiêu đãi? “

Nghe được thê tử dùng miệng nói ra cái loại này trong bông có kim , như vậy có thâm ý khác trong lời nói, , hắc nếu không nhìn được một chút vẻ mặt, chỉ sợ quan hệ vợ chồng vừa gặp khởi sắc hội lại hồi phục đến nguyên điểm.

” ta chưa ăn qua bún móng giò, đa tạ nhạc phụ hảo ý làm cho ta nếm thử ” hắc chạy nhanh bởi khuôn mặt tươi cười.

” người đâu, nhanh đi nói cho đầu bếp nữ, tổng cộng nấu ba bát bún móng giò. “

” là, lão gia.” hạ nhân lĩnh mệnh mà đi

” ba bát ? ” hắc nhin không được tỏ vẻ nghi hoặc.

Cát ngự sử đúng lý hợp tình nói: ” quang cảnh mới mấy ngày, các người cô dâu mới trước hết sau bị thương, ta còn là trước tiên đi giải xui “

Hiệp Nhân Khanh mặt nhất thời lâm vào nhất hắc. Này lão nhạc phụ thật đúng là không nể mặt, thể nhưng như vậy quanh co lòng vòng nói hắc mang suy.

” nhạc phụ” hắc lại mở miệng.

” còn không mau thúc giục đầu bếp nữ, rể hiền lão đói bụng lắm, các người đảm đương tốt sao ? “

“....” quên đi, hắc vẫn là im lặng chờ ăn mỳ tuyến đi, ít nhất hắc có nói bốn chữ ” rể hiền “, xem như bù lại hắc nho nhỏ tâm linh bị thương .

” Tiểu Diệp, theo ta về phòng đổi quần áo “ này thân giả dạng cùng Tiêu Dao vương một đạo hồi phủ, chỉ sợ ngày mai lời đồn đãi trong kinh thành sẽ lại bắt đầu gợn sóng.

“ vừa lúc, ta trên người quần áo cũng muốn đổi một chút, chúng ta cùng nhau đi. “

Nàng quay đầu trừng hắc.

Hắn vô tội nhìn lại.

” nơi này không có quần áo của người ” chẳng lẽ hắn muốn đổi nữ trang ?

” thật sự không có quần áo ta mặc sao ? “ hắn có hàm ý khác hỏi.

” thật sự ! “

Quần áo nàng nữ phần nam trang là có, nhưng bọn hắn cho dù hình thể không sai biệt nhiều, cái đầu vẫn là có chút chênh lệch.

” có phải thật hay không, tận mắt thấy qua mới biết được, một đường đi thôi ” hắn không cho phép nàng cự tuyệt.

Nhìn chằm chằm không có hiệu quả, nàng phát tay áo bước đi.

Hắn bình thần ung dung mỉm cười đuổi kịp

Phía sau, là đương triều Ngự Sử đại nhân khuôn mặt tươi cười

Đứa bé ngoan của hắn nhất định hội hạnh phúc, Tiêu dao vương là hồ ly thành tinh thì thế nào ? Đứa bé ngoan của hắn ở trước mặt căn bản biến thành thợ săn, hồ ly lại giảo hoạt, hay là muốn nằm sẵn trong tay thợ săn.

Ha ha !

7. Chương 7

Thấy nàng đem y áo quần cuối cùng trong tủ quần áo nhanh nhẹn tung ra, Hiệp nhân Khanh nhin không được vươn ngón trỏ chà xát mi tâm, thoát nhìn nơi này quả thật là không có nam trang, vậy quần áo trên người nàng ở đâu ra ?

Hắn không tin nàng cũng chỉ có một bộ nam trang này, xem ra, khi nàng phao tú cầu sở dĩ mang hắc sa che mặt, chính vì không muốn bại lộ mặt thực, cũng đã nói trước đây nàng vẫn nam trang hành tẩu bên ngoài.

Như vậy, trong thêu các cũng không có nửa kiện nam trang thật sự làm người ta không thể tưởng tượng

Mật thất ! Nhớ tới ngày ấy ban đêm gặp được khách. Mắt hắn sáng lên nửa khép lại, khẽ cười nói: ” vợ chồng vốn là một thể, chẳng lẽ làm cho nương tử bỏ kiện quần áo yêu thích nhất là việc ép buộc sao ? “

” chính người tận mắt nhìn , nơi này không có nam trang, đều không phải là ta không chịu bỏ những thứ yêu thích “

” nương tử a.....” hắn giả ý than nhẹ.

” như thế nào ? “

” bí mật chính mình nói ra so với bị người tìm ra tốt rất nhiều, người không rõ sao ?”

” bí mật ? “

” đúng rồi.” hắn cười, sau đó nhìn giường đầy quần áo chặc chặc lấy làm kỳ lạ ” ai nha, nhìn không ra nương tử thực thích gấm phướng áo quần, vì phu thể nhưng từ giữa tìm không thấy một kiện gấm phướng quần áo bên ngoài đâu.”

Hắn đang ám chỉ cái gì sao? Nay nàng càng ngày càng cảm thấy hắn không chỉ đơn thuần, tuyệt không giống trong mắt thể nhân tài mạo song toàn, Vương gia của cải giàu có đơn giản như vậy.

” nương tử như thế nào không nói lời nào đâu ? “

” người muốn nghe cái gì ? “

” ta muốn nghe người nhất định sẽ nói sao ? ” nói thật, nàng mọi chuyện thuận hắn, sẽ đùa không được.

” người nói đâu ? ” nàng không đáp hỏi lại, khắp nơi phòng bị cẩn thận.

” bốn vương chính là không hiểu “

” không hiểu ? “

” người một khi đã như vậy yêu thích gắm phường gì đó, vì sao ngày đó đem giá y ném xuống ? “

Cát Phi Hoa trên mặt nhất thời hiện lên một chút không được tự nhiên. Kiện giá y kia.....nàng tin tưởng trên đời không có người nào một ngày một đêm chạy vài ngày công, rồi đột nhiên phát hiện chính mình muốn mặc áo quần này nhân khi còn có thể có cái gì hảo tâm tình.

” nương tử, vì phu còn tại chờ người đáp án đâu “

” người cho rằng người nhân lúc tức giận còn có thể bảo trì lý trí ? “

Thật sự là hảo đáp án a, Hiệp Nhân Khanh mỉm cười ” vì làm cho vị lão bản thần bí kia đẩy nhanh tốc độ, vì phu nhưng là tổn số tiền lớn.”

Quả nhiên, nàng nghe được ba chữ ” số tiền lớn “, mặt nhất thời biến đổi.

Trên mặt hần ý cười càng tăng lên. Thật sự là cái tiểu nữ nhân giữ của a, muốn làm cho nàng tức giận, chỉ cần ra tay rộng rãi một chút, liền tuyệt đối có thể đạt thành tâm nguyện.

Đơn giản! Tuy rằng đơn giản lại làm cho hần trầm mê trong đó, sẽ không chán ghét, trò chơi đơn giản như vậy nếu có thể chơi đùa cả đời, cũng thực là hạnh phúc .

Tưởng tượng hình ảnh thê tử xinh đẹp trước mắt vài thập niên sau như trước giống như tiểu lão hổ hướng về phía hần giơ chân, hần sẽ không nhịn được cười nhăn mặt mày.

Hần cười như thế nào làm cho nàng cảm giác lông cốt dựng thẳng lên ?

Cát Phi Hoa hoang mang nháy mắt mấy cái, con người hồ nghi ở trên người trượng phu đảo quanh, ý đồ tìm ra dấu vết để lại giúp chính mình giải thích nghi hoặc.

” di? Nương tử, đây là cái gì ? ” mắt hần sáng lên, thân thủ giả bộ cầm một cái khăn thêu đoan trang trên bàn trang điểm.

Nàng theo bản năng bấu môi, không nói chuyện.

Trên khăn thêu kia nở rộ đóa mẫu đơn, tựa như vườn hoa ở dưới ánh mặt trời nở rộ. Hoa nhi bình thường kiều diễm mê người, làm cho hần cơ hồ tưởng hoa nở trên vải.

Ánh mắt ngừng lại ở một kiện váy dài màu hồng cánh sen đơn giản trên giường, khoe miệng nhẹ cong lên, ” nương tử, hay là người cùng gắm phường lão bản quan hệ không phải là ít ? “

” là như thế nào ? “

” kia bốn vương phải chúc mừng nương tử , kinh thành hậu duệ quý tộc cơ hồ không hề được gắm phường quần áo ưu ái , hơn nữa vật tự tay lão bản chế tạo thiên kim lại khó được “

” ân hừ.” hừ lạnh hai tiếng.

” nương tử, ý của người là? “ hần vẽ mặt khó hiểu.

” người có thể đem khăn thêu trực tiếp đem qua cùng kia váy màu hồng cánh sen đối lập một chút “ nàng đề nghị hần.

Hần vẽ mặt kinh hỉ, ” lời nương tử, thật sự là thâm lòng ta “

Namnhân này trêu chọc nàng, rõ ràng đã nhìn ra, rõ ràng đoán được, rõ ràng liền.....

” chắc chắc chắc,mũi thêu cơ hồ giống nhau như đúc “ hần quay đầu hướng về phía nàng cười.

Nàng bình tĩnh nói: ” một người thêu tự nhiên hội giống nhau.”

” nga ~ nguyên lai nương tử không chỉ một cái thân phận Hoa thiếu gia nha ” hần hình dáng cổ tình bình tĩnh đại ngộ.

” lão bản phía sau gắm phường chính là Hoa thiếu gia ” nàng minh xác trả lời.

” ta đây có thể xin hỏi người nữa lão bản khác của cẩm tú lâu là ai chẳng? “

” người vì sao muốn biết điều này? “

Hắn thân thủ vượt cạm chính mình, biểu tình dần theo điểm thâm trầm, đầu đem ánh mắt hướng ngoài cửa sổ nhìn đại thụ xanh tốt. ” gắm phường, cẩm tú lâu, người chẳng lẽ không cảm thấy hai cái tên này rất thâm ý sao? “

” ta khỏi tên, rất khó nghe sao? “

” a, không phải, đương nhiên sẽ không ” hắn quay đầu đến, vẻ mặt ý cười.

” cổ quái. ” nàng nhin không được lắm bắm một câu

” nương tử.”

” ân ? “

” người thực dễ gọi thôi ! ” hắn hy vọng có thể kêu nàng cả đời.

” nếu trong lời nói của người là gọi người khác, ta về sau hội nhớ rõ không hề rằng ” trên mặt hắn như trước bình tĩnh không gợn sóng

” thật sự không có nam trang ? “

” quần áo trên người người nguyên bản cũng rất sạch sẽ, huống hồ vương phủ cách nơi này cũng không xa “
ngụ ý, hắn có thể hồi vương phủ đổi.

“ ta có chút khốn đốn, mượn nương tử hương khuê phòng nghỉ ngơi một lát có thể chứ ? ” hắn còn cố ý ách xì 1 cái.

Nàng có chút dăm chiêu nhìn hắn một cái, gật đầu, ” ta đây đi theo cha ăn mỳ tuyến “

” hảo. Sau khi ăn xong, nhớ trở về giúp ta ngủ nha “

Những lời này làm cho Cát phi Hoa vừa đi tới cửa nội thất té ngã, thiếu chút nữa bị cửa sẩy, xấu hổ quay đầu bực tức trừng mắt liếc hắn một cái. Hắn tuyệt đối là cố ý !

Đáp lại nàng là tiếng cười thoải mái của Hiệp nhân Khanh.

Nhìn trước mắt mình, phong thư trong tay phụ thân không ngừng tả hữu chớp lên, Cát phi Hoa mày dần dần nhíu lại, chậm chậm buông đũa, ” cha đây là cái gì ? “

” thư “

” của ai ? “

” của người “

” vì sao thư của ta ở trong tay người ? “

” bởi vì người truyền tin giao trên tay ta “ Cát ngự sử lạnh lạnh nói.

” ân? ” trong lời nói lộ ra thâm ý.

” có người muốn gặp người “

” sau đó ? “

” nữ nhi a, người muốn đi hay là không đi ? ” hắn nhin không được lời nói thắm thía nói.

” đi nơi nào ? “

Âm thanh trong trẻo đột nhiên từ nhà ăn cửa truyền đến, làm cho cát thị cha và con gái theo bản năng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nguyên bản nói muốn nghỉ ngơi Tiêu Dao vương chính phe phẩy gấp phiến nghiêng người dựa ở khung cửa thượng, nhìn bọn họ.

” cha, đi nơi nào ? “ thu hồi ánh mắt, nàng tiếp tục truy vấn.

Cát ngự sử chần chờ , ánh mắt trong lúc đó nhìn ở nữ nhi cùng con rể một lát, cuối cùng quyết định tin tưởng nữ nhi, ” hần nói có người quên tháng sáu tây tử ven hồ chi ước “

” ta hỏi nội dung thư ” nàng chỉ ra trọng điểm.

Cát ngự sử nét mặt già nua đỏ lên, lắp bắp nói: ” này.....Đứa bé ngoan, người làm sao có thể hỏi như vậy ? “

” người luôn luôn hiểu được khi nào hành sử uy nghiêm “ nàng như thế trả lời

Dựa ở cửa Hiệp nhân Khanh nhin không được mắt lộ ý cười. Có đôi khi chỉ đơn thuần xem cha con Cát gia nói chuyện, chính là một loại sung sướng làm người ta hưởng thụ.

” bên trong cái gì đều không có “ cát phụ có chút nhụt chí suy sụp hạ hai vai, hữu khí vô lực đem thư quăng đến trên bàn.

Chỉ có Cát Phi Hoa từ đầu đến cuối đều có vẻ trấn định qua.

Nghe được đáp án, nàng một lần nữa nắm đũa lên, cúi đầu ăn mỳ tuyến

Sá? Cứ như vậy?

Cát ngự sử cùng Hiệp Nhân Khanh đồng thời giật mình .

” đứa bé ngoan, người xác định chính mình không có gì để nói ? “ hần cái kia hồ ly con rể nhưng là một bộ biểu tình mưa gió sắp đến khủng bố a.

” người biết thì đã nói, người nói ta cũng đã nghe đến, lại có cái gì cũng chỉ đến hỏi người viết phong thư này, người cho rằng ta còn cần nói cái gì ? “ cũng không ngẩng đầu lên trả lời.

” nha.” Cát ngự sử mắt sờ sờ cái mũi, vui đầu ăn mỳ tuyến. ý tứ nữ nhi là, việc này hần không cần nhúng tay vào.

” muốn đi hỏi bản nhân sao? “ dựa người trên cửa cả buổi, rốt cuộc di động hai chân đi đến.

” ân. “

” người có biết hần ở đâu sao? “

” thư nếu đã ở trên tay cha, cho dù ta không đi tìm hần, hần cũng sẽ chính mình tìm tới ta, như vậy có biết hay không có cái gì khác biệt. “

” thật sự là hảo đáp án. Hần là nửa lão bản kia sao ? ” Hiệp Nhân Khanh trên mặt mang theo tươi cười, trong lòng ề ẩm .

” người nói đi ? “

” kế tiếp ? ” hần nhìn tiểu thê tử tâm tình không phải tốt lắm, nói chuyện giống như mang binh khí, làm cho hần có điểm bị thương.

” tiếp tục ăn cơm “

Cát ngự sử ở một bên nghe xong gật đầu, ” đúng đúng đúng, ăn no tính tình mới tốt , bình tĩnh tìm phương hướng giải quyết vấn đề “

Hiệp Nhân Khanh nhin không được lấy tay cầm quạt cọ xát ở chính mình bóng loáng cảm hồi đứng lên. Đây Cát ngự sử khi đối mặt nữ nhi cái loại này tuyệt đối tín nhiệm cùng không hề lý do duy trì, làm cho hần buồn cười rất nhiều lại không khỏi có chút bội phục.

Phụ thân dung túng sủng nịch như thế, cư nhiên không có dạy ra một cái kiêu hoành ương ngạch, ngược lại nói đến nữ nhi, không thể không nói là có một vài điểm khen ngợi.

Mâu quang chuyển trầm, nếu tương lai chính mình cũng giáo dục ra một cái nữ nhi giống Cát Phi Hoa như vậy, đến tột cùng là chính mình bị tức tử trước, vẫn là nữ nhi trước bị hần đùa chết đâu?

Ai nha, này thật sự là hảo vấn đề!

Tâm tư hiểm ác chuyển động, ánh mắt hấn dừng ở thân người đang ăn mỳ tuyến, đem nàng từ đầu tới chân, từ dưới lên trên đánh giá lại đánh giá, mâu quang trầm xuống lại trầm, khóe miệng khẽ nhếch dạng ra một chút tràn ngập tà khí cùng mỉa hoặc cười. Xem ra hấn thêm sức lực mới được.

Không nói lời nào, một cổ lãnh ý đảo qua toàn thân, Cát Phi Hoa nhin không được nhú mi, mang chút hoang mang hướng hấn liếc mắt một cái.

Cùng cặp kia sâu thẳm giống như vực sâu, con ngươi ngăm đen như mực trực tiếp chống lại, không hiểu, lưng lại phiếm lạnh, đồng thời một cổ nhiệt khí tự đầu đầu hạ, lan tràn tới toàn thân ! Ánh mắt hấn nhìn nàng quá mức nóng bỏng tà ác, giống như nàng là bãi cống phẩm, mà hấn đã muốn chuẩn bị động thủ hưởng dụng.

” đúng rồi, cha. “

” đứa bé ngoan, làm sao vậy ? “

” bất bảo lâu ta đã mua lại, người về sau đi ăn không cần trả tiền “

Cát ngự sử lập tức hai mắt mở lớn, ” thật sự ? “ thật sự là cái hiếu thuận nữ nhi a !

” cùng với đưa tiền cho người khác, không bằng chính mình kiếm.” khóe miệng không thể giảm bớt tổn thương, nàng như thế nói.

Hiệp Nhân Khanh lấy quạt che miệng, âm thầm buồn cười. Thật sự là biểu tình đáng yêu lại không được tự nhiên, cho dù là hiếu kính phụ thân tuổi già, nàng nói như thế có chút đặc sắc.

” đứa bé ngoan a, cha chỉ biết người là nữ nhi hiếu thuận nhất”

” ân. “ không chút để ý đáp nhẹ một tiếng, cuối cùng ăn xong

” kia đem kia gian kì cổ hiên mua như thế nào ? ” Cát ngự sử một bộ ”có thương có lượng ” biểu tình.

Hạnh mâu khinh nâng, không nhẹ không nặng hừ một tiếng, ” không hiểu đem một cái đương triều ngự sử làm lễ viếng có thể có bao nhiêu ngân lượng “

” ta chưa nói, ta chưa nói “ thật sự là nữ nhi yêu so đo. Hấn chính là đề nghị mà thôi, làm chi tức giận.

” ha.....” nhin không được , Hiệp Nhân Khanh rốt cục phá công cười to ra tiếng.

Giấy viết thư ngâm qua nước, nguyên bản chỗ trống như tuyết nhưng lại chậm rãi lộ ra chữ viết.

Cư nhiên chơi loại xiếc này ! Hiệp Nhân Khanh ánh mắt lạnh lùng, tay cầm lấy cán quạt buộc chặt.

” nương tử, người liền như vậy không kiêng kị ta ? “

” ta nếu không nói cho người, người vẫn là hội nghị cách đi thám thính hết thấy, cùng với như thế, cần gì phải đi một vòng lớn như vậy, đem vấn đề phức tạp đơn giản hóa có thể “

” một đồng con số lớn nha ” hấn để sát vào vừa thấy

” khoản mục sổ sách “

” các người có cùng ý lớn sao ? “

” hoàn hảo “

Đáp án thực mơ hồ, ” nếu các người trở mặt sẽ như thế nào ? “

” ích lợi trước mặt, sinh lợi tương quan, nếu tưởng trở mặt, phải có thực lực “

Hấn nhin không được càng tới gần nàng, cẩn thận nhìn biểu tình đoan trang của nàng. Có cổ quái, từ khi bắt đầu nhận được phong thư này, nàng liền trở nên dị thường bình tĩnh cùng đậm mạc, liền ngay cả hấn có ý định khiêu khích đều không có thu được phản ứng có hiệu quả.

” Phi Hoa, người có tâm sự ? “

” người chấp nhất, có khi làm việc gặp qua cực đoan ” nàng mi gian nhiễm thượng ưu sầu.

” cực đoan ? “

” bảo hồ lột da, nguyên liền chịu trách nhiệm phiêu lưu, ngày này rốt cực cũng đến. “

” Phi Hoa” Nàng căn bản là hỏi không có người đáp, treo ngược khẩu vị hần, hần thực bất mãn.

Mâu quang hướng phương xa, âm thanh của nàng lộ ra ngưng trọng cùng lo lắng trước nay chưa từng có , ” có người đối với một việc quá mức chấp nhất, nếu không chiếm được, thà rằng hủy đi, thậm chí không tiếc đồng quy vu tận. “

” là hần sao? “ Hiệp Nhân Khanh tâm rùng mình, có chút bất an.

Lúc này đây nàng không có trả lời, lại trầm mặc thật lâu, thẳng đến ráng màu đầy trời, tịch dương đưa trễ

Nàng đứng trước cửa sổ, thân ảnh mảnh khảnh trong ánh nắng chiều càng hiện vẻ đơn bạc, nhưng quanh thân bầu không khí yên tĩnh trầm ổn vô hình trấn an người khác bất an tâm tình.

Nhưng là, vì sao nàng lại bất an ?

Ai tới trấn an tâm tình bất an của nàng ?

Hiệp nhân Khanh thân thủ đem nàng nhét vào trong lòng chính mình, nói : ” vợ chồng nhất thể, chuyện của người là chuyện của vi phu, thiên đại chuyện có ta ở đây.”

” có lẽ ta nên tin tưởng người.” trong thanh âm của nàng mang theo chần chờ.

” người đương nhiên hần là tin tưởng ta, hơn nữa hần là trăm phần trăm tin tưởng, mà không phải giống như bây giờ lộ ra hoài nghi cùng không xác định “

” người bị thương “

” lại như thế nào ? ” nàng loại này bình thản cùng lộ ra miệt thị trong lời nói, thực làm cho thân là ngũ thước nam nhi hần phần nộ.

” nếu bị thị vệ thật mạnh bảo hộ người bị người gây thương tích, hần nếu ra tay, người cho rằng chính mình còn có mệnh ? “

Này tuyệt đối là đối hần coi rẻ, luôn luôn lạnh nhạt Tiêu Dao vương bị người khí đến xuất huyết bên trong, cầm quá thê tử, trừng phạt thật mạnh hôn lên môi của nàng.

Thẳng đến mùi máu tươi chui vào trong miệng, hần mới buông tay ra, vươn đầu lưỡi liếm máu trên môi. ” không cần chọc giận ta! “

” có hay không nghe qua quân tử báo thù ba năm không muộn ? “

” ân, cổ huấn. ” hần gật đầu.

” kia tiểu nữ tử báo thù, tùy thời không muộn.”

”” hần cảm thấy chính mình vẻ mặt đậu hoa.

” ta là người không nói lý vĩnh viễn bị người chọc giận đúng hay không ? “ hoa nhan bình tĩnh nháy mắt tựa như hồi xuân đại địa , mày liễu vi loạn, ý cười trên môi.

Hần bị đùa giỡn !

Hiệp Nhân Khanh lập tức nội tâm giãy dụa không thôi, do dự muốn bóp chết nàng trước, vẫn là trước yêu nàng sau lại bóp chết nàng.

” con số đó rốt cuộc đại biểu ý nghĩa gì ? “ hần thở sâu, thử bình phục lửa giận trong lòng.

” lợi nhuận phân phối các nơi” lần này đáp án của nàng thực minh xác.

” người vừa rồi nói thật hay giả ? “

” nửa thật nửa giả.”

” hàm hồ ” hần lạnh lùng cười giễu, này rõ ràng là hù hần.

“ vẫn nghe nói Tiêu dao vương là người trí tuệ, cho nên một nửa giả tự người lĩnh ngộ đi “

” cư nhiên trêu chọc vị hôn phu của người ? “ khi nào thì hần thành đối tượng bị trêu chọc ?

” như thế nào? “

” không như thế nào “ đúng là tính khiêu chiến này, không giống người thường làm cho hần mê thượng nàng, hơn nữa thích thú.

” các nơi chia hoa hồng, vì sao trên mặt người không thấy sắc mặt vui mừng, ngược lại vẻ mặt u sầu? “

” ai ! “ một tiếng u thán.

” hiện tại là như thế nào? “ loại này một chữ châm ngôn hàm ý, hần đoán không ra.

” con số như vậy làm cho người ta tâm hoa nộ phóng, ngày sau sợ là sẽ không có ” miệng một bộ không tiếc hận lắm.

” muốn sách ? “

Nàng có thâm ý khác liếc hần một cái, ” bởi vì có người không thích ta vui vẻ “

Hần không ngu ngốc, đương nhiên nghe được ” có người ” trong miệng nàng là chính mình ” nếu người này đối với người không hai tâm , thân là một cái nam nhân rộng lượng, ta khẳng định sẽ không trở ngại người đi tìm thú vui “ ở hần xem ra, thú vui của nàng chính là kiếm tiền càng nhiều càng tốt.

Nàng lộ ra biểu tình kinh ngạc, ” chẳng lẽ đây là khoe khoang ? ” rộng lượng nam nhân ? Hần ?

” chẳng lẽ bốn vương còn chưa đủ rộng lượng sao?” hần nguy hiểm nheo mắt lại.

” tỷ như” nàng không sợ chết tiếp tục khiêu khích hần cực hạn.

” người thẳng cho đến hôm nay vẫn duy trì hoàn bích thân ! ” hần đồng dạng sáng sủa nói.

Nàng nhất thời má phấn đỏ bừng, cứng họng, nhất thời phát không ra nửa điểm thanh âm .

Cái này hần đặc ý cười lộ lên. ” như thế nào, chẳng lẽ bốn vương nói sai rồi ? “

Rất ác liệt !

” tiểu thư, sách người muốn lấy đến đây ” Đại Diệp hợp thời xuất hiện, làm cho xấu hổ vây quanh Cát phi Hoa chảy ra.

” Đặt trên bàn “

” cần nô tỳ lưu lại mài mực sao ? “

” ân, giúp ta mài mực “ nàng quả thật yêu chết Đại Diệp

Một bên Hiệp Nhân Khanh khẽ nhíu mày. cơ hội hai người hảo hảo một chỗ lại không có, nàng chẳng qua là ở trốn hần.

Không quan hệ, ở cát phủ hần liền tạm thời buông tha nàng, chờ trở lại vương phủ, hần nhất định phải làm cho quan hệ bọn họ thành thật.

Bất quá, hần theo bản năng lấy phiền bính nâng cầm, vì sao Đại Diệp muốn bắt hai thanh bàn tính phóng tới trên bàn?

” Đại Diệp, bên phải cất bớt, tay phải ta có thương tích “

” nô tỳ nhất thời đã quên.” Đại Diệp vội vàng lấy đi một cái bàn tính.

Oa, không nghĩ tới tiểu thê tử hần thể nhưng có thể hai tay gãy bàn tính đâu.

Kế tiếp, trong thư phòng chỉ có tiếng đánh bàn tính thanh thúy vọng ra, trang giấy lẩm nhẩm sần sật thanh, cùng hai vị cô gái ngẫu nhiên nhẹ giọng nói chuyện với nhau.

Một tay chống má nửa nằm ở trên nhuỷn tháp trong thư phòng, Hiệp nhân Khanh không một tiếng động, giống như biến thành một vật phẩm bài trí trong thư phòng Ngự sử thiên kim.

Cảm y giống nhau như đúc, bội sức cùng trang sức cũng giống như đúc, nếu tướng mạo nàng không giống Hiệp nhân Khanh, khoảng cách hai cái đầu phân biệt, có thể nói đối là song bào thai.

” này đến tốt cùng là chủ ý của ai ? ” nàng thân thủ xoa thái dương huyệt, ánh mắt chuyển ở trên người hai cái nha hoàn bên cạnh.

” Vương gia phân phó .”

Động tác nhu thái dương huyệt ngưng lại, quay đầu nhìn về phía người khởi xướng. ” xin hỏi vương gia, thân thể bị bệnh nhẹ ? “

” không có.”

“ như thế nào kêu các nàng cho người với ta hai người ăn mặc như vậy ? “

Hắn giống như thâm trầm suy tư, rồi sau đó cười khẽ, ” như vậy thời điểm chúng ta cùng đi trên đường, người đi đường quay đầu không phải sẽ rất nhiều sao ? “

Trên trán một đồng hắc tuyến !

Hồi lâu sau, nàng mới một lần nữa tìm về thanh âm của mình, lại dẫn theo mấy phần tối nghĩa, ” Vương gia đến tốt cùng muốn làm cái gì ? “

” người không nghĩ theo ta như vậy cùng tiến lên phố? “ hắn biết rõ còn cố hỏi.

” không nghĩ.” nàng trả lời vô cùng khẳng định

” vậy hủy bỏ cùng người nọ gặp mặt !” đây mới là mục đích của hắn

” không đi, sự tình như thế nào giải quyết ?” nàng không muốn làm rùa đen rút đầu

” tự ta giải quyết “

” ta không tiếp thu sự kiện này thích hợp tự Vương gia đi giải quyết “

” ta đồng dạng không tiếp thu vì, thân là một người nam nhân không cho phép thê tử của chính mình một mình đi theo một nam nhân gặp mặt.” chuyện khác đều có thể thương lượng, chỉ có chuyện này ngoại lệ.

” vương gia “ nàng thu khẩu khí, ” hắn là bạn hợp tác làm ăn, bạn hợp tác năm năm “ cuối cùng nàng cố ý cường điệu thời gian, nhắc nhở hắn, nàng đối người nọ thập phần hiểu biết.

” năm năm !” có người với ma ở cùng một chỗ, trong tay gấp phiến ” ba ” một tiếng cắt thành hai đoạn. Người kia cư nhiên cùng thê tử hắn quen biết năm năm, ở chung năm năm! (quen thôi chứ không ở chung.....)

” nếu thật muốn có cái gì ngoài ý muốn, sẽ không đợi cho hôm nay- năm năm sau, Vương gia “

” hừ !” đánh chết hắn cũng không tin nam nhân kia lần này giống như trước , nói không chừng trực tiếp bắt thê tử trốn chạy, hắn mới không cần làm cái kia tiền mất tật mang chu công cần.

(Chu công cần: người này, có trong sử sách, trong tam quốc diễn nghĩa, vì sao nói tiền mất tật mang như chu công cần thì, một quá....bờ li sốt gu gồ ^^)

” hắn hy vọng ta một người đi.” Nàng vạch vằn đề

” ta không hy vọng người một người đi”

” có chút chuyện ta chỉ nghĩ một mình hỏi hắn.”

” cái gì? ” tinh mục nhíu lại, mũi nhọn nhẹ duỗi

” mỗi người đều có bí mật, vương gia ” nàng ý vị thâm trường瞥hắn liếc mắt một cái, ” ta tin tưởng người cũng có bí mật không muốn cho ta biết.”

Hắn phát hiện, có đôi khi thê tử quá mức thông minh, thân là trượng phu cũng sẽ có áp lực .

Chỉ là hấn thật sự lo lắng, hấn thực lo lắng cái nam nhân kia!

” nếu cho người đi theo, người có thể cam đoan không bị hấn phát hiện ?”

” tất nhiên.” điểm tự tin ấy hấn vẫn phải có.

Nàng trầm ngâm một lát, sau đó quyết định, ” vậy cùng nhau đi thôi.” hôm nay không cho hấn đi theo, sợ là chính mình không thể ra khỏi cửa, vậy một đạo đi thôi.

” nương tử, người quả nhiên sáng suốt.”

Lòng của nàng hỏa lại toát ra đầu. Hấn vì sao luôn muốn chọc nàng tức giận đâu?

” vương gia cũng không nhân rồi nhiều “ áp chế tâm hỏa, nàng đáp lễ một câu

” khách khí khách khí.”

” kia Vương gia có thể thay quần áo không ? “

” như vậy rất tốt, này thân bạch ngọc cẩm y vừa lúc sấn ta ngọc thụ lâm phong hình tượng “

Vị này danh mãn kinh hoa*, đầy bụng tài tình Tiêu dao vương, căn bản chỉ là tự kỷ quá độ khổng tước. Nàng quyết định không hề lãng phí vô mồm, trực tiếp phân phó hai cái nha hoàn, ” giúp ta tìm kiện lam trang thư sinh.”

(*nổi danh đẹp nên tự cao tự đại)

” tiểu thư, nơi này tất cả đều là cẩm y ngọc phục, không có tố sắc thư sinh trang.” Đại Diệp chi tiết hỏi bầm

” liền đổi kia kiện màu lam hảo “

” nga “

Nhìn thê tử sau khi đổi quần áo xong, hấn nhin không được chắc chắn ra tiếng, “nương tử a, người nếu thật sự là thân nam nhi , chỉ sợ làm kinh thành tứ đại công tử thoái vị “

Nàng nhần, dù sao nam nhân này chính là thích trêu chọc nàng, đùa cợt nàng phương thức yêu, mười phần biến thái.

” ta nếu thật sự là thân nam nhi, sẽ không lưu lạc đến thăm cảnh đặng Thái Lâu phao tú cầu, lại càng không thăm đến gả Tiêu Dao vương phủ ! “

Lời này mùi thuốc súng thực nặng ! Đại Diệp Tiểu Diệp ở một bên cúi đầu buồn cười, Vương gia lại chọc giận tiểu thư.

Hiệp nhàn Khanh lại nhân âm thanh của nàng mà tâm tình đại vui thích, cười đem hai tay đặt ở vai nàng, tiến đến bên tai nàng nói nhỏ, ” nếu thật sự là như vậy, nói không chừng bốn vương sẽ nhân đoạn tay áo chỉ phích mà danh mãn kinh hoa , thật sự là tiếc nuối. “

“..... Hiệp Nhàn Khanh ! “

Sau im lặng ngắn ngủi, lão bà Tiêu dao vương phủ mới thú vào cửa, Hà đông sư rốt cuộc nhin không được lần đầu bạo phát.

Sườn núi xanh, bờ nước biếc, hai cái nam tử tướng mạo xuất chúng trong lương đình pha trà chuyện trò vui vẻ, giống như một bộ lõi cuốn vào cảnh ngoạn mục danh họa, làm cho người ta nhìn không chuyển mắt.

Quả nhiên là đêm đó hấn đụng tới nam nhân kia.

Tuy rằng Hiệp Nhàn Khanh thực không nghĩ thừa nhận, nhưng là thê tử một thân nam trang cùng vị kia áo xanh trang phục nam tử đứng chung một chỗ,cảm thấy hình ảnh hài hòa nói không nên lời. Trên người bọn họ có một loại đồng khí chất, chính là cái loại này làm cho người ta sáng ngời cùng mang cảm giác đàng hoàng.

Hắn biết rõ, thời điểm nàng cùng chính mình đứng chung một chỗ, cũng là hai loại giai nhiên bất đồng tuần mỹ, hắn nhả nhận tú nhã, nàng lại bay lên khiêu thoát.

Hắn đột nhiên bắt đầu ghen tị hai người tương tự khí chất, rõ ràng là thê tử của hắn, lại cùng nam nhân khác lẫn lộn như vậy, hắn nhận không được muốn hoài nghi chính mình có phải hay không trong lúc vô ý đã bồng uyên ương.

Mày mặt nhanh nhẹn, hắn làm sao có thể có loại ý niệm này trong đầu ? Thê tử hắn đương nhiên sẽ không thích nam nhân kia, nếu không hắn căn bản không có khả năng thú đến nàng, sớm bị cái nam nhân có tâm kia nhanh chân đến trước.

” tiểu đệ lấy chén rượu này mời trà hoan nghênh Nhâm đại ca vào kinh đô “ nàng châm trà , lúm đồng tiền như hoa.

” vi huynh ấy này “

” ngày xưa hóa đơn đều là từ người khác mang đến, lần này có gì ? đại ca tự mình đưa đặt ? ” nàng giống như lơ đãng hỏi.

Nhâm Thế Thanh cười cười, nhấp một miệng trà, ” ngu huynh là nghe nói kinh thành tam đại Ngự Sử thiên kim phụng chỉ phao tú cầu, nguyên nghĩ đến xem náo nhiệt, đáng tiếc đến kinh thành, mới biết được bỏ lỡ.”

” bỏ qua liền bỏ qua, đại ca cũng không tất đáng tiếc, các nàng cùng đại ca vốn cũng khó có thể xứng đôi “

” Hoa đệ cho rằng như thế ? ” hắn kinh ngạc.

” đại ca tùy tiện kéo cái kinh thành dân chúng hỏi thăm liền biết, các nàng Khuê Dị cũng không hảo, cho nên mới hội cao tuổi chưa gả, nếu không có phụng chỉ phao tú cầu, chỉ sợ là muốn cô độc sống quãng đời còn lại.” nàng thần sắc không thay đổi, nói nói cười cười.

” trên đời đồn đãi tám chín phần mười sai lệch, ngu huynh không cho rằng như vậy “ hắn sắc mặt nghiêm.

” cho dù sai lệch lại như thế nào, thế nhân tám chín phần mười đều tin như vậy đồn đãi “

” ném tú cầu chọn chồng, khó tránh khỏi lầm chung thân ” hắn trong lời nói có chuyện.

” nhân sinh gặp gỡ luôn luôn như thế, cái gì của người dù không đi cầu, cũng sẽ bay đến trong tay người. Nếu là vô duyên, gặp thoáng qua cũng không chút nào ngạc nhiên ” nàng tứ lạng bạt thiên cân.

(thật lạ, tra gút gò tìm được nghĩa của cái này là bốn lạng bạt ngàn cân, là đường lối thi triển Đả cầu bồng pháp, là chiêu trấn phái của thiếu lâm)

” vô duyên sao? ” hắn cúi đầu, thanh âm trầm đi xuống.

” trên đời việc tốt tùy duyên, đại ca không cần quá mức so đo.”

Hắn một lần nữa ngẩng đầu, ” nếu là có người muốn cưỡng cầu duyên phận ? Người nói có thể chứ ? “

Bình tĩnh cười, nàng cúi đầu châm trà, ” cũng là vô duyên, đại ca cho rằng cưỡng cầu liền nên sao ? “

” không thể được sao ?”

” nếu muốn tiểu đệ nói “ nàng giương mắt nhìn thẳng hắn, ” chỉ sợ không thể được.”

Chậm rãi buông chén trà, Nhâm Thế Thanh đứng dậy đi đến một bên, bình tĩnh nhìn mặt hồ, thanh âm có vẻ sâu thẳm mà mất mát, ” giữ một gốc cây ăn quả hồi lâu, cuối cùng lại phát hiện trái cây rơi vào trong lòng bàn tay người khác, nói này có thể nghĩ đến tâm tình người giữ “

Nàng giống không có nghe đến giống như bình thường châm trà ẩm trà, chuyên chú phẳng phát trên đời chỉ còn lại có nàng một người.

8. Chương 8

Tịch dương đưa trể, hồng mau đầy trời, ra phủ gần một ngày Hiệp Nhân Khanh một sửa ngày xưa nhân nhã, bước nhanh vào phủ môn, một đường hồi thư phòng chính mình.

” phân phó xuống dưới, về sau phạm là ăn mặc màu xanh tự nhiên tuyệt không cho phép xuất hiện trên người vương phi ! “

” dạ, vương gia “

” ba “ một tiếng, trong thư phòng hé ra tiếng bàn học được khắc từ gỗ cây tử đàn vỡ vụn, luôn luôn tôn quý vẫn nhược Tiêu Dao vương, tuần trên mặt không chút nào che dấu nổi biểu lộ tức giận.

Nam nữ có khác, đối với thê tử người khác động cước, hấn đã chết sao ?

Nếu không đáp ứng nàng tuyệt không hiện thân, để chính nàng giải quyết, hấn nhất định sẽ ở cái kia nam nhân lấy tay chụp vào nàng ngọc thủ liền hết sức ra tay.

Dám khinh bạc thê tử Hiệp nhân Khanh hấn, nếu không phải nàng né mau, tị hảo, hấn không tính lại tuân thủ ước định của hai người, nhất định hiện thân cùng nam nhân kia đánh một trận.

” vương phi “

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến âm thanh thị vệ thỉnh an, Hiệp Nhân Khanh hai tròng mắt phun hỏa nhanh nhìn chăm chăm cánh cửa , gặp kiêu thê mở cửa mà vào.

” Vương gia.”

” nương tử”

Hai tiếng xưng hô, tâm tình khác nhau, một bình tĩnh, một âm trầm.

” bàn học như thế nào vỡ ? “

” hừ! “

” Vương gia là tự giận mình? ” nàng cẩn thận đánh giá thần sắc hấn.

” người nói đầu ? ” nhẹ nhàng liếc xéo nàng một cái.

Loại này mùi thuốc súng mười phần, nàng phủ nhận cũng khó a, ” Vương gia không cần tức giận như thế “

Xem nàng nói được dễ dàng như vậy. ” nếu ta đem một nữ nhân trước mặt của người ôm trong ngực, người có cảm tưởng gì ?”

Mặt nàng sắc khê biến, nhấp mí mắt, trầm mặc.

“người tới, lập tức cấp Vương phi chuẩn bị hương canh tắm rửa.” hấn nhất định phải tẩy hương vị cái nam nhân kia !

” vương gia..”

” chẳng lẽ ngươi muốn luyện tiếu nhiệt độ cơ thể hấn? ” vẻ mặt hấn lập tức mông lung, thô bạo.

Lần đầu tiên thấy hấn lộ ra thần sắc ghen tị, ngang ngược, Cát phi Hoa sợ tới mức không tự giác lui về phía sau mấy bước.

” sợ ta? Người nếu thật thương hấn như vậy , như thế nào không theo hấn mà đi quên đi ?”

Đừng tức giận, hấn chính là nhất thời nói mà không nghĩ. Nhưng là hốc mắt vẫn là không tự giác đỏ.

Tiếng động tê tê mãnh liệt, trong lúc đó, trên người nàng y bào màu xanh đã muốn hóa thành phiến phiến Phi hoa phân tán, chỉ dư quần áo bên người.

(phi hoa là tên của nàng nữ chính mà, ta dịch ra nó là hoa thơm)

” Vương gia.” cảm thấy vừa then vừa giận. Như vậy nàng như thế nào đi ra thư phòng ?

Xuyên thấu màn cửa sổ bằng lụa mỏng, ánh nắng chiều dừng ở nàng da thịt như ngọc bân, tựa như nhiễm thượng một tầng ánh sáng màu hoa hồng, mỹ nhân châu lệ doanh trờ, lúc này cảnh này, dễ dàng khiêu khích hấn ẩn nhần lâu ngày xúc động nguyên thủy nhất.

” Vương gia !” tiếng kinh hô, nàng bị người lấy một loại tốc độ khó có thể tin đặt trên nhuyễn tháp ở thư phòng.

” người là thê của ta “ hấn nhẹ chuyển lời lẽ nỉ non

Điều này nàng chưa từng phủ nhận

” mà chúng ta chưa đi chu công chi lễ “

Ngượng ngừng sắc nhanh chóng nhiễm lần thân thể của hấn.

” hiện tại như thế nào? “

Thanh âm mỉ hoặc truyền vào trong tai Cát phi Hoa , lòng nàng bị bắt làm tù binh, làm cho nàng vô luận như thế nào cũng không nói lời cự tuyệt, chỉ có thể thẹn thùng đem mặt xoay hướng một bên, xem như ngằm đồng ý.

” chúng ta trở về phòng.”

Nàng phút chốc đổi mặt hấn, nao nao.

Ngọc diện mỉm cười, “đêm động phòng cần phải ở phòng ngủ, ngày sau không ngại lại đến nơi khác thử xem xem.”

Nàng bị lời nói của hấn như sấm nổ vẽ mặt đỏ bừng.

Theo giá áo hấn lấy đến một kiện áo ngoài, cấp nàng che lại, sau đó trước mặt mọi người vương phủ, không e dè đem nàng ôm hồi phòng ngủ hai người.

Đêm động phòng hoa chúc đến muộn, tình yêu tới trễ ôn tồn.

Mẫu đơn sơ trần thừa mưa móc, một mảnh xuân sắc nhiều họa lương.

Nói không hết cảnh xuân kiều diễm, nói không xong loại tình cảm hoan ái.....

Triền miên qua đi, nguyệt nha đã khuynh.

Gìn giữ hương vị trong lòng, ân ái hai người hãy còn ,vành tai và tóc mai chạm vào nhau, thân thể quấn lấy.

” một mỗi sao? “

” ần. “

“ tối nay uyên ương thủy thành đôi, bốn vương này tiểu đẳng khoa thật sự là khoan thai đến chậm a.”

” “ hấn là oán giận nàng sao ?

” gọi người giúp người tắm rửa đi.”

” ta mệt mỗi.” thanh âm mỗi một nững nịu vô lực

” kia quên đi.”

” Vương gia hết giận ? “

” sớm tiêu .” hấn ở môi nàng nhẹ ẩn lại hôn. Hiện tại nàng cả người đã là của hấn, không đem nam nhân kia tức chết xem như tiện nghi cho hấn.

” khuya rồi, đi ngủ sớm một chút đi.” cảm giác rõ ràng ý đồ của hấn , nàng muốn dùng lời nói đánh mất ý niệm trong đầu hấn.

“ nương tử chẳng lẽ là đang ám chỉ cái gì ? ” hấn đem lời của nàng vào tai này ra tai kia, vừa nói vừa cúi xuống hôn

Buồn ngủ hạnh mâu tức thì phụt ra một chút hỏa diễm.

” vi phu khí là tiêu , chỉ có hỏa còn thực vượng.” hần một bộ vẻ mặt ” ta cũng thực bất đắc dĩ “ .

Nàng nhân hần cộ xát mà nhiệt độ cơ thể tăng lên*. Người này có thể nào không biết yểm chừng như thế ?

” phù dung trưởng âm*, đêm xuân khổ đoãn, ai ! Bồn vương thẳng đến hôm nay mới tự thể nghiệm đến tư vị này. “

Còn muốn nữa nha ! Nàng chịu không nổi mở mắt ra, mới phát hiện hần đã muốn nằm xuống nghỉ ngơi, nói kia là nói nàng dừng lại.

” người bao lâu mới không còn trên cột ta như vậy ? ” nàng tức giận khinh chủ xoay người nằm dừng ở thân hần.

” một đời có hay không quá ngắn ? Chúng ta đây hẹn ước đời đời kiếp kiếp tốt lắm “

” hảo. ” nàng sáng khoái đáp ứng.

” thật sự ? “

” thật sự. “ chỉ cần đêm nay buông tha nàng, làm cho nàng hảo hảo ngủ một giấc.

” vì biểu đạt vi phu vui sướng, chúng ta lại ôn tồn một lần tốt lắm.” nói xong, lập tức hành động.

” Hiệp Nhân Khanh....” có người rất cục không thể nhịn được nữa, hai đám tề phát.

” ha ha.....” hần thích xem nàng tức giận đến khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, cả đời đều xem không ngấy.

Gỡ xuống bắn gạc trên tay phải, bóng loáng nhẵn nhụi, không có lưu lại sẹo

” bóng loáng như trước, nương tử có vừa lòng ? “

Dùng sức rút tay chính mình về, né tránh hần không đứng đắn vỗ về chơi đùa xoa nắn, cho hần hai chữ, ” vừa lòng.”

” Hôm nay là ” vân lai tự” hội chùa ba năm một lần, hơn nữa chùa chiền kia ao sen nở rộ, nhất định thực náo nhiệt, nương tử muốn hay không đi dạo ? “

” cũng tốt “

” mang lên “

Lấy cái gì? Nàng hồ nghi nhìn hần hướng hạ nhân phân phó.

Tuyệt trắng sa duy, tinh xảo nhuyễn mạo, dĩ nhiên là đỉnh đầu duy mạo!

” làm cái gì ?”

Hần làm như thật ,vòng quanh nàng đánh giá một vòng, sau đó than nhẹ một tiếng, ” nương tử như vậy bằng cơ ngọc cốt, xinh đẹp, bốn vương lo lắng sẽ có bọn đạo chích đồ đệ nhìn không được dụ hoặc mà lấy thân phạm pháp, vẫn là phòng hoạn chuyện chưa xảy ra tốt hơn “

Cách nói thật đúng là đường hoàng, bất quá, cũng là hợp ý nàng, vì thế nàng cười tiếp nhận, ” vẫn là Vương gia lo lắng chu toàn.”

” người tới.”

” Vương gia có gì phân phó ? ” thị vệ ở ngoài cửa lạy hỏi.

” hảo hảo bảo hộ Vương phi, nếu bại lộ nửa điểm, chỉ có hỏi các người “

” di, người không cùng đi sao ? “ kỳ quái, hần gần đây cực ngoan cố dính nàng, không có lý gì hôm nay không đi theo, hội chùa vốn là nơi long xà hỗn tạp, khó tránh khỏi sẽ có tình huống ngoài ý muốn phát sinh.

” tuy rằng ta rất muốn, đáng tiếc vi phu thân là thần tử, Hoàng Thượng triệu kiến, không thể kháng chỉ “

” ân. Ta đây tự đi, không cần bảo hộ “

” nếu nương tử cố ý như thế, không bằng ngay tại trong phủ ngắm hoa, phẩm trà tốt lắm.” hần vẻ mặt ” tuyệt không miễn cưỡng “.

Tính hần ngoan cố, cho dù trong lòng đem hần mắng đến thối đầu, nàng vẫn cười nói, ” cũng là, có thị vệ phụ trợ, an toàn vô lo, đa tạ vương gia quan ái (quan tâm + ưu ái ?) . Kia thiếp thân thể này xuất môn “

” Chờ bốn vương tự mình cho người đội này đỉnh duy mạo.”

” làm phiền Vương gia “

Nguyên bản là một bộ tình chàng ý thiếp, hình ảnh ân ái, vì sao thân là hạ nhân bọn họ nhìn, dưới môi nhìn không được giương lên ?

Từ sau khi vương gia cưới vương phi, lời kinh thành dân chúng ước đoán một câu cũng không ứng nghiệm, đừng nói vương gia có ý niệm hưu thê trong đầu, liền ngay cả sắc mặt chán ghét vương phi cũng không từng xuất hiện qua.

Hần đối Vương phi sủng ái có thêm, mọi cách che chở..... Khụ, tuy rằng thích cố ý chọc Vương phi tức giận, nhưng cũng không ác ý chọc ghẹo, chỉ có thể xem như vợ chồng có thêm không gian đặc biệt để hoạt động thôi.

Chính là hình thức này lại làm cho kinh thành có một loại khác đồn đãi, nói vương gia bị Cát gia thiên kim có vu thuật hoàn toàn nắm ở trong tay, đối hần hô to gọi nhỏ.....kỳ thật đều là vương gia chọc vương phi trước.

Wương gia nguyên bản hình tượng như gió bàn tiêu sái, nguyệt bàn thanh cao, nay trở thành kinh thành hậu duệ quý tộc người phát ngôn mới trong một thế hệ sợ vợ.

” không thể làm ột nam nhân xa lạ tới gần vương phi trong vòng mười bước” gần đi hết sức, Hiệp nhân Khanh lại thêm vào một câu.

Những lời này ghen tuông quá mức rõ ràng, làm cho thế cái phân phó hạ nhân nghe không hện mà cùng cúi đầu buồn cười.

” Vương gia nếu lo lắng, sau khi gặp qua Hoàng Thượng đuổi theo còn kịp.” nàng cho hần lương tâm đề nghị.

” bốn vương nguyên liền tính như thế , không cần nương tử nhắc nhở.”

Bất quá là đạo cái hội chùa liên khẩn trương như vậy, quên đi, nam nhân này căn bản không thể nói lý.

Nhìn theo thê tử được hộ vệ rời phủ, trong mắt Hiệp Nhân Khanh hiện lên một chút nghi hoặc. Căn cứ tình báo của hần, nam nhân kia tốt nhất đừng có hành vi kích thích, thê tử của Tiêu dao vương hần không phải nam nhân khác có thể mơ ước.

Nếu không phải sợ nàng phát hiện khác thường, hần thực không nghĩ làm cho nàng đi dạo cái gì hội chùa. Càng làm cho người phiền lòng là, Hoàng Thượng thế nhưng ở phía sau triệu kiến hần, nếu có thể, hần thật muốn đem bóng dáng hoàng gia hộ vệ long thủ vứt ra ngoài, hần mới có thể cùng thê tử dắt tay nhau đi du sơn ngoạn thủy.

Quên đi, nghĩ nhiều vô ích, trước đi gặp Hoàng Thượng.

Vân lai tự ba năm một lần hội chùa, hơn nữa hoa sen nở rộ, vô luận tham thiền lễ phật, vẫn là mua bán hàng hóa, hay là là văn nhân nhà thơ ước hẹn thưởng cảnh, hơn nữa các cô gái khuê phòng du hồ đập thanh, người đến người đi rất náo nhiệt.

Bên cạnh Cát phi Hoa có tới sáu gã thị vệ phụ trợ không phải là việc chọc người chú ý nhất, nhưng không hề nghi ngờ là tiêu đề lớn nhất để nói.

Nguyên bản ở kinh thành ba ngự sử thiên kim chính là tiêu đề lớn nhất để nói, nay một thiên kim đi biên quan, một thiên kim tùy phụ tiền nhiệm, chỉ có giữ Cát thị thiên kim ở kinh đô, hơn nữa nàng cưới sau nhưng lại làm cho tài tử đứng nhất kinh thành Tiêu dao vương trở thành đại biểu hậu duệ quý tộc sợ vợ, nếu không trở thành đề tài tiêu biểu thật sự quá khó khăn.

Dân chúng nghị luận thỉnh thoảng trở thành tin đồn, hoặc nhiều hoặc ít rơi vào trong tai đương sự.

Giờ này khắc này, hộ vệ vương phủ không thể không bội phục tu dưỡng của Vương phi, trấn định tự nhiên, không có chút cảm xúc lộ ra ngoài, quả nhiên biểu hiện như vương gia bọn họ.

Chính là không nghĩ tới sẽ có người bên đường cản lại, xuất khẩu khiêu khích.

” người là cái kia thôi nát không ai bằng Cát gia tiểu thư ? “

” ta tựa hồ cũng không nhận thức vị này là tôn quý tiểu thư “

Vương phi bọn họ tựa hồ trong lời nói lộ ra ý khiêu khích, khiêu khích không thua gì cô gái xinh đẹp bên đường này nha.

” bằng một nữ tử không hề phụ đức như ngươi, cũng xứng cùng ta hướng người tài tử nhất làm bạn cả đời vinh hạnh ? “

Cát phi Hoa thở dài thật sâu, dùng một loại ngữ khí tiếc nuối ân hận kiêm phiến não nói : ” kỳ thật, nếu không có Thánh Thượng long ân, vinh hạnh như vậy thiếp thân chỉ sợ kiếp này mơ tưởng vô vọng. Sai là ở thiếp cùng gia phụ thân phận bình thường, hành vi ngỗ nghịch kháng chỉ này, chúng ta là vạ vạ làm không được.”

Cô gái xinh đẹp hoa nhan hốt nhiên biến đổi, cắn răng nắm tay, “ phu...hoàng thượng nhất định cũng thập phần hối hận chính mình bị mất đi một thể hệ tài tử chung thân hạnh phúc.”

Cát Phi Hoa hơi hơi nhíu mắt. Cô gái trước mắt hẳn là công chúa, tùy tùng bên cạnh kia, mặc dù thân là nam nhân, lại cầm một cái khăn sọc sỡ, thật sự là phi nam phi nữ, gay a.

” thiếp thân cũng không nói quân chủ thị phi.” Người thích nói thể nào là chuyện của ngươi, dù sao Hoàng thượng sủng ngươi cũng không thể đem đi phạt nặng.

Oa, trước kia không phát hiện, Vương phi bọn họ có bản lĩnh làm đối phương không biết nói cái gì cho phải.

” hừ, ngươi đừng đắc ý, ta sẽ không cho ngươi vừa lòng đẹp ý ! “

” thiếp thân mỗi mắt mong chờ “

Nguyên bản tưởng tra tấn cô gái này, mắt thấy nàng từ đầu đến cuối thông dong bình tĩnh, ngược lại là mình bị tức đến nhảy tán loạn, hỏa trong lòng cháy càng mạnh, bước một bước dài vọt đến trước mặt nàng quát: “ ta không có đang nói chuyện cười “

Đáng tiếc, người bị khiêu khích như hắt nước trước gió thổi, cử động bình tĩnh, ” thiếp thân hiểu được “

” ta muốn nhìn ngươi đến tốt cùng dựa vào cái gì.....” nàng lời còn chưa dứt, phút chốc động thủ.

Tuyết sa thật dài không hề phòng bị bị nhắc lên, xinh đẹp dung nhan bất ngờ không kịp phòng lộ trước mặt người khác.

Trong đám người truyền đến một mảnh âm thanh kinh diễm, nguyên lai Cát gia thiên kim tính tình cực kém xinh đẹp mê người như thế, chớ trách có thể mê hoặc Tiêu Dao vương.

Gió thổi mao sa rơi, một lần nữa che khuất hoa nhan xinh đẹp kia, làm cho không ít người tiếc hận không thể xem nhiều một hồi.

Cho dù không thể đem đóa hoa này hái ở trong tay, nhưng có thể đứng xa xem cũng là một loại hưởng thụ a, đáng tiếc, có người đem phần xinh đẹp này cất giấu thật sâu, không muốn cùng thế nhân chia sẻ.

Cô gái sau một lát tim đập nhanh và loạn nhịp, ngọc nhan nổi lên một mảnh não ý, ” cho dù như vậy, ngươi cũng không xứng với một phần vạ của Tiêu dao vương “

Lời này thật sự là thẹn quá thành giận.

” nha.” Cát Phi Hoa dấu diễm cảm xúc đáp nhẹ một tiếng.

” chúng ta đi “

Cô gái giận bài xích một tiếng, không kịp hoàn toàn xoay người đi, đã bị một mảnh hỗn loạn làm cho hướng đến người Cát phi Hoa đổ đi.

Vài bóng đen nhanh chóng như Bôn Lôi bàn (?) căm ghét đánh đến, mục tiêu đánh thẳng người được hộ vệ bảo hộ Cát phi Hoa.

Cát phi Hoa theo bản năng bước về sườn phía sau, né tránh, cũng không lường trước được cô gái này ngã về hướng mình, hai người nhất thời đứng ở một chỗ, nàng bất hạnh bị cô gái áp đảo.

Kể từ đó, hắc y nhân muốn bắt nàng, nhất định phải đem cô gái đặt trước người nàng thu đi mới được.

” bảo hộ vương phi “

” bảo hộ công chúa “

Nhân mã hai phía nhanh chóng phản ứng, xông về phía trước đi ngăn cản hắc y nhân tiến thêm một bước.

” oa, đừng bắt ta “ công chúa kêu thảm thiết.

” tiểu thư, cẩn thận.” Đại Diệp Tiểu Diệp cùng kinh hô.

Chật vật tránh thoát một trảo, lại bị người đem ống tay áo xé toàn bộ, da thịt như ngọc nhất thời không chỗ nào che lấp.

” vương phi....”

Cát phi Hoa trong lòng sợ hãi dị thường, Vì sao có người ám sát nàng? Nàng không nhớ rõ chính mình từng đắc tội với người a.

Mất thấy tình thế nguy cấp, Đại Diệp Tiểu Diệp không hèn mà cùng tiến lên, đặt ở trên người công chúa, mục đích dùng thân thể mình gạt gao bảo vệ tiểu thư, làm cho hắc y không người nào động thủ (bao công chúa lại nhưng để bảo vệ tiểu thư, lấy công chúa làm lá chắn à ?)

Cử động này tuy là hiểm chiêu, nhưng thật ra hiệu quả thập phần rõ rệt, hắc y bịt mắt nhất thời hành động bị cản trở, mà hộ vệ song phương cũng xông tới bên người chủ tử.

Trận này ngoài ý muốn, cuối cùng đại đội quan binh tới mới dừng lại.

” nô tài lớn mật, dám đặt trên người bôn cung “ chặt vật không chịu nổi công chúa chỉ vào Đại Diệp Tiểu Diệp lớn tiếng trách cứ, rồi sau đó nhỏ giọng lầm bầm ” ăn như vậy để mập làm chi ? Thiếu chút nữa ép ta tới không thở nổi “

Cát Phi Hoa bị nước miếng chính mình sặc đến, công chúa này thật là nhất bảo (vật quý giá nhất) trong cung a.

” uy, Tiêu Dao vương phi, nhớ kỹ, ngươi thiếu bản cung một cái nhân tình. “

Di ? Nàng khi nào thiếu ?

” thiếp thân nhớ kỹ.” nhưng trong miệng vẫn ứng thanh.

” các ngươi trở về hảo hảo điều tra chuyện hôm nay cho bản cung, rõ như ban ngày, thế nhưng có người muốn ám sát bản cung, thật sự là thối nát, dám miệt thị hoàng gia “

Vị công chúa này thật tự tình là đúng, hắc y nhân kia rõ ràng là hướng vương phi nhà họ mà tiến, bắt quá, bọn họ sẽ không cùng công chúa tranh cãi.

Dù sao hoàng gia lớn nhất, công chúa lớn nhất.

” có bị thương hay không ? “

Chưa ra cung chợt nghe đến nàng cùng công chúa song song gặp nạn, trong lòng lo lắng vạn phần, cũng may Hoàng Thượng cũng lo lắng tình hình công chúa , Hiệp Nhân Khanh mới có thể chấm dứt lần này tấu.

” không có việc gì, ta không bị thương.”

” đã bị kinh hách “ xem nàng sắc mặt tái nhợt, chỉ biết nàng đã bị nhiều kinh hách

” làm sao có thể phát sinh loại sự tình này ? “ nàng cau mày, trầm tư không thể lí giải.

” việc này giao ta xử lí tốt rồi, người không cần lo lắng, chỉ cần hảo hảo tĩnh dưỡng “ hần đau lòng nói.

Bỗng dưng ngừng đầu, nàng theo dõi hần ánh mắt nói: ” có phải hay không người gây phiền toái ? “

“ ai nha, nương tử, nếu thật sự là vi phu rước lấy , cũng có thể là hoa đào kiếp mà không phải sát kiếp mới đúng đi.” nhện không được lại dùng lời nói đùa nàng.

” hoa đào kiếp.” nàng nghiêng ngẫm lập lại.

Hiệp Nhân Khanh lập tức giật mình, cúi đầu xuống thở dài : ” ta vẫn coi nàng là muội muội, không nghĩ tới nàng chạy đi tìm người phiền toái.”

” nàng thực đáng yêu.....”

” nương tử, trời đất chứng giám ...” hần nhấc tay thề, mới tưởng giải thích lại bị nàng đánh gãy.

” ta cũng thích muội muội này . “

Hần không khỏi trừng mắt nhìn nàng. Nàng nghĩ thôi cũng quá lâu đi, có cần đem một câu cắt thành hai như vậy ?

” ta quả thực không thích hợp mặc nữ trang ra ngoài.”

” nương tử câu này cảm khái pha ý vị sâu xa a.” nhất định có giả dối !

” ta chỉ là muốn chính mình phao tú cầu thôi “

Hần bị chính miệng nàng giao phó thể sự vô thường làm kích thích. Hiện tại là như thế nào? Cho dù lúc trước là tạp lẫm, nay bọn họ lưỡng tình tương duyệt *, làm gì vẫn canh cánh trong lòng cái nam nhân không trọng yếu kia đâu?

(*: hai bên đều yêu)

” nếu việc này là hoa đào kiếp của nương tử, nên làm thế nào ? “ nhất thời giận quá, nói ra tình hình thực tế.

” của ta ? ” lông mi thật dài giương lên, một chút hồ nghi trên mi

Hồng ! Không nên vạch trần , nếu nàng cố ý đi theo cái nam nhân cố chấp kia câu thông, đến lúc đó cục diện diễn biến thành cái tình huống gì, hần thật sự không có nắm chắc.

” là Nhâm đại ca “

Hiệp Nhân Khanh trong lòng lập tức dấm chua bốc lên, ghen tuông giàn giụa. Nhâm đại ca, thể nhưng còn kêu thân thiết như vậy!

” loại này thời điểm, người còn tôn xưng hần một tiếng đại ca ?” hần muốn kháng nghị, này rõ ràng là đãi ngộ khác biệt.

“ hần là ta kết bái đại ca, xưng hô như thế có gì không đúng? “

Không có gì không đúng, chính là hần tâm tình siêu khó chịu mà thôi.

” chuyện này ta sẽ không nhúng tay “

Di? Hần là không phải nghe lầm ? Nàng nói là không nhúng tay sao?

” người nói không hề nhúng tay ? “ sợ nàng đổi ý, hần lại xác nhận.

” đúng “

” vì sao ? “

” ta đối với tính tình cố chấp của hần đã muốn bắt lực “ nàng nghĩ đến lần trước đã nói rất rõ ràng, cũng nghĩ đến hần rốt cục buông ý niệm cố chấp, bắt đầu thông tuệ.....

” người biết đã bao lâu ? “ nguyên lai nương tử đã sớm phát hiện.

” năm ta mười sáu tuổi, trên đường đi Dương châu bị vài cái đồ đệ đùa giỡn vài câu, tính cả người nhà bọn họ đều bị giết chết, tình trạng chết rất thảm “

Nói thực ra, ngay cả hắc như vậy đường đường bảy thước nam nhi nghe xong đều lâm vào mao cốt dựng thẳng, loại ý niệm cố chấp này quả nhiên đáng sợ.

” vậy người còn dám cùng hắc tiếp tục kết giao “ nương tử hắc quả thực người phi thường.

” phú quý hiểm trung cầu thôi “

(cái này theo ta là có phú quý thì sẽ có nguy hiểm)

Hiệp Nhân Khanh toàn thân đột nhiên nổi da gà. Tư tưởng tiểu thê tử lão bà thật sự khủng bố a.

” nói sau, hắc tuy có ý niệm cố chấp, cũng không sẽ làm bị thương hại ta.”

Nữ nhân này ý nghĩ quá mức thông minh, thật sự là làm cho hắc muốn bóp chết nàng, lại muốn hảo hảo đau tích nàng.

” nhưng thật ra Vương gia ngày sau cẩn thận một chút.” nàng lạnh lạnh nhắc nhở.

” ta ? “

” đúng vậy. Nếu hắc y nhân này thật sự là hắc phái tới , mục đích cũng chỉ là muốn bắt đi ta thôi, lần này hắc biết ta bị kinh hách, sẽ không lại dùng thủ đoạn quá khích như vậy, ngược lại có thể từ nay về sau đem mục tiêu tập trung ở trên người Vương gia “

” nói tiếp.”

“ giết Vương gia, làm cho ta trở thành quả phụ, như vậy ta mới có cơ hội tái giá “

” đủ ngoan.” nghĩ nghĩ, ánh mắt hắc nửa ma quỷ, nguy hiểm đánh giá nàng, ” người sẽ tái giá sao? “

” Vương gia để ý sao ? ” nàng cười cười không đáp hỏi lại.

” người nếu không sợ theo ta vào trong quan tài, có thể thử xem xem.” nàng là của hắc , ai cũng không chuẩn cùng hắc thưởng !

Nghe vậy, nàng nở nụ cười, thân thủ bám lấy cổ hắc, kiễng mũi chân tiến đến bên tai hắc nhẹ giọng nói: ” ta đương nhiên sẽ không.”

Động tác này của nàng đối Hiệp Nhân Khanh cực kì hưởng thụ, hai tay nắm lưng áo của nàng, tìm được hai phiến mê người kia, môi anh đào hôn xuống.

Sau đó, bọn họ cùng nhau bỏ lỡ cơn chiều.

Nhâm Thế Thanh, nam, ba mươi, Phong Lô Bảo bảo chủ, giang hồ nhất bảo nhị cung tam gia đứng đầu, phú khả địch quốc..... Lưu loát liệt kê sự tích cuộc đời hắc trên trang giấy, nhưng lại nhiều đến ba mươi trang.

Mang chút hoang mang, không chút thực nữ cho lắmg gãi gãi thái dương, rốt cục xem xong tư liệu ở đâu rơi xuống này Tuyên nam công chúa ngẩng đầu lên , ” vì sao cho ta xem này này nọ nọ? “

Dựa ở trên nhuyễn điểm Hiệp Nhân Khanh vẽ mặt chính trực thành khẩn. ” công chúa, người có nhìn kỹ chưa ? “

” đương nhiên là có.” Công chúa xinh đẹp hoài nghi mày liễu dựng thẳng

” vậy người nhìn ra cái gì ? “

” hắc cũng dám so với hoàng gia giàu có.” kiều nhan giận tím mặt.

Quả nhiên như hắc sở liệu !

“ cho nên hần mới có thể càn rỡ như vậy, dám ở trên đường phố ám sát công chúa điện hạ. “ âm điệu bình thản có ý định nhắc lên cơn sóng gió động trời.

” buồn cười.”

” đối loại cuồng nhân này, công chúa há có thể tha hần ? “

“ người đánh không lại hần nha.”

Tuần mỹ Hiệp Nhân Khanh cái trán gảo hoạt hạ tam điều hắc tuyến, Tuyên nam công chúa này, ngữ khí thường thường khinh người.

” công chúa a” hần lời nói thâm thía nói, “ trên đời này lợi hại nhất không phải vũ khí cũng không phải võ công. “

” đó là cái gì? Quyền thế?”

” không, là tình.”

” tình ?” tuyên nam công chúa cái hiểu cái không.

“ người chỉ cần làm cho hần yêu thương người, sở hữu hết thảy chính là công chúa điện hạ người, hơn nữa sẽ vì công chúa làm bất cứ chuyện gì người muốn.” chiêu này gọi là mượn đao giết người ách, mượn tay công chúa bỏ cái đinh trong mắt.

” tựa như người đối với Vương phi sao? “

Hần mỉm cười, ” đúng, tựa như ta đối với Vương phi.”

” làm cho hần yêu thương ta.....” tuyên nam vẻ mặt có chút đăm chiêu.

Hiệp Nhân Khanh mắt hiện lên một tia chắc chắn.

“ là chủ ý tốt nha.” không lâu sau, Tuyên nam phát ra tiếng hô nhảy nhót.

” kia công chúa còn chờ cái gì? “

” chờ cái gì ? ” nàng ngơ ngác lặp lại

” chạy nhanh đi quần lấy hần, làm cho hần sớm ngày yêu thương người nha.” hần giũt giấy tận lực.

” ân,” nàng dùng sức gạt đầu, ” ta trở về hướng phụ hoàng xin phép, sau đó ra cung đi tìm hần “

” thần không tiễn “

” không cần không cần, nhớ rõ thay ta hướng Vương phi tỷ tỷ vấn an.”

” thần nhớ kỹ.”

Vì thế, Tuyên nam công chúa giống một con bướm cái thích đùa hoa bay ra cửa lớn vương phủ, bay về phía kim bích huy hoàng hoàng cung.

” Vương gia, người lường gạt công chúa như vậy, không phúc hậu ” thanh âm không đồng ý nhẹ nhàng tự cửa vang lên.

Hần nghe vậy cười nói: ” như thế nào là không phúc hậu đâu ?”

” nàng vốn là tới tìm người “

” hình như là tìm người, thuận tiện xem ta.” tiểu cô nương si mê hần bảy năm, thế nhưng dễ dàng thay đổi mục tiêu như vậy, thật sự là làm cho hần ngã phá kính mắt a. (trực tiếp đánh bại ?)

” nhưng người lại làm cho nàng quên đi ý nguyện ban đầu, thậm chí còn lường gạt để nàng nghĩ đến một cái âm mưu “

” công chúa bảy tuổi năm ấy lần đầu tiên nhìn thấy ta, liền thề phải gả cho ta.” Đây cũng coi như loại ý niệm cố chấp khác đi, lấy cố chấp đối cố chấp, hần là sẽ không tưởng được hậu quả, ha ha.

” đây là tân nương Hoàng Thượng chuẩn bị cho người sao? “

” không phải.”

Nàng đành chỉ, không truy vấn nữa.

“ người không hề hỏi ? “ hần ngược lại nhịn không được.

” nếu không phải công chúa không hợp ý của người, hoặc do nàng có người khác trong lòng, đương nhiên, nàng không hợp người ý hần là nguyên nhân chủ yếu.” thông minh như Cát Phi Hoa, liếc mắt một cái liền nhìn thấu.

” nương tử a, có khi ta thực hoài nghi người từng chính mắt thấy hết thấy, nếu không vì sao người luôn hiểu được rõ ràng như vậy ? “

” sự tình nguyên bản sẽ không phức tạp, là có người bắt nó trở nên phức tạp thôi.” Nhịn không được liếc hần một cái, nàng không ngốc như vậy được không.

” lời này nghe qua tựa hồ châm biếm hơn là cam đoan “

” có sao ? ” công phu giả ngu nàng khá nhất.

” dùng cái gì thấy được nhất định là công chúa không hợp ý ta đâu ? “

Thản nhiên liếc mắt nhìn hần, nàng gợi ra một cái không rõ ý tứ hàm xúc cười.” bởi vì thiếp thân tin tưởng lấy Vương gia trí tuệ cùng tâm tính, nếu thật sự là thích vì công chúa kia, đã sớm ôm giai nhân về, ý nguyện của công chúa căn bản là không ở suy tính trong lòng Vương gia.”

” lần này ta xác định là ý châm biếm ” hần gật đầu nói.

” vương gia không rõ sao ? “

” bỗng vương nói để ý người sẽ không nói sao ? “

” sẽ không “

” cho nên, ý kiến bỗng vương đối với người mà nói cũng không trọng yếu.” ngữ khí không tự giác dẫn theo điểm ai oán

” cũng vậy, lúc trước Vương gia cũng không băn khoăn đến ý nghĩ của ta, không phải sao ? “

Khụ khụ, thói quen tiêu sái như cũ thật không tốt lắm.

” nương tử, không phải nói hôm nay phải về nhà mẹ đẻ sao ? ” chạy nhanh nói sang chuyện khác, lấy sách an toàn.

” đang đi , chính là đi ngang qua thư phòng nghe được một ít chuyện thú vị liền hoãn bước chân “

” ta đây sẽ không trì hoãn hành trình của nương tử, nương tử nhớ rõ đi sớm về sớm “

” người không đi theo đi sao ? ” nàng tò mò.

” không được, người chiếu cố một chút hình tượng Tiêu dao vương ta trong lòng dân chúng ở kinh thành “

Nàng bị những lời này của hần đùa cười ra tiếng: ” kia Vương gia liền tận lực duy trì hình tượng đi, ta đi trở về.” hình tượng? Hần còn có hình tượng sao? Ha ha, cười thật tốt. Nhưng so với trước đây mọi người đối với hần ca công tụng đức, nàng liền yêu hần như vậy, làm cho cuộc sống của nàng vĩnh viễn sẽ không buồn tẻ chán nản.

(trong bản convert, tên của cô công chúa này có lúc là nịnh, có lúc là nam, ta thấy Tuyên nam hay hơn nên để vậy.)

ở trên, có một từ là cự thẳng, cự là chống cự, là to, lớn, đến ; thẳng là lên, tiến lên. Ta không biết nên giải nghĩa thế nào, mọi người có thể cho ta chút ý kiến được không ?

9. Chương 9

Sau hoa viên Cát phủ, sơn giả lưu thủy, khúc kính thông u.(núi giả giữ nước,linh hoạt che kín lối tắt cong cong) Đứng ở cây cầu nhỏ, thân thủ trước núi giả nhẹ nhàng xoa bóp một vài huyệt động , một đạo cửa ngầm tùy theo mở ra.

Ở thân ảnh Cát Phi Hoa biến mất sau cửa ngầm không lâu, một đạo thân ảnh bí mật lập tức bay ra khỏi Cát phủ.

Theo bậc thang đi xuống dưới, nàng dừng lại ở hai phiến đá rất nặng trước cửa, chuyển động hai cái vòng bằng sắt trên cửa, cửa đá chậm rãi hướng hai bên dời ra.

Địa thất rộng mở, một cái chén đựng đèn nhỏ giắt trên trần nhà, bốn vách tường được khảm một vài dạ minh châu, trong mật thất sáng ngời, không kém gì ban ngày.

Ước đoán giá sách đầy sổ sách cùng vải dệt đến một nửa, có vẻ có chút không lẫn lộn.

Ánh mắt xẹt qua mấy dệt vải, dừng ở mỹ nhân đồ trên tường nhà đá kia.

Người trong bức họa, xinh đẹp đoan trang, mặt mày xinh đẹp sáng sủa, thân hình cân xứng, Cát phi Hoa đứng trước bức vẽ cùng người trong bức vẽ diện mạo có chút tương tự.

” nương, hôm nay là ngày giỗ người, ta đến bái tế người “

Nàng ở trước bức vẽ lạy, cung kính khấu ba cái vang đầu, sau đó mặt cười yếu ớt, đối với người trong bức vẽ nói : “ cha nhất định đến xem qua người đứng hay không ? Hẳn tính tình một chút cũng chưa thay đổi đâu “

” cha thân mình khỏe mạnh, chính là như trước phá sản, đây đều là thói quen bị người nuông chiều. Nương a, lúc trước người vì sao muốn dung túng hần như vậy ? Phải biết rằng kiếm tiền thật sự rất vất vả..... “

Thanh âm mềm mại đáng yêu nhưng trong trẻo lạnh lùng chậm rãi phiêu tán trong địa thất, nhưng lại làm cho địa thất ảm áp.

Không biết qua bao lâu, một thanh âm mềm nhẹ lại bao hàm tiếc nuối đau đớn vang lên.

” người muốn cùng nhạc mẫu đại nhân nói việc nhà đương nhiên không thành vấn đề, nhưng người có thể đứng dậy trước hay không ? Quỳ nửa ngày, vì phụ nhưng là xem ở trong mắt đau ở trong lòng “

” đi ? “

” như thế nào, tài trí một hồi lại không nhận thức được trọng phụ của mình ? ” rất đứng đắn sẽ không giống hần .

” người không phải nói không đến sao ? “

” đó là bởi vì có người không chịu nói rõ hôm nay là cái ngày trọng yếu gì “

Trầm mặc nhìn hần một lát, nàng mỉm cười, ” Vương gia muốn biết bí mật, cho dù đem quá trình biến thành phức tạp, cũng sẽ biết như cũ. “

” nha ~~” hần hứng thú nhướng mày.

” người biết rõ nếu người theo ta một đạo trở về, ta sẽ không ở trong này tế bái mẫu thân, cho nên người cố ý nói hôm nay không đến. “ lòng vòng dụ dỗ muốn can dự bí mật của nàng.

Triển khai gấp phiến nhẹ nhàng đóng lại, ” nương tử nói đạo lý rõ ràng. Nhưng này bốn vương xin hỏi nương tử, nơi này được cho là bí mật sao ? “

Nàng chậm rãi đứng dậy, nhân quỳ thẳng mà hai chân có chút tê, chân lão đảo một cái.

Hần lập tức tiến lên, đem nàng cả người ôm vào lòng, mày kiếm hơi hơi nhăn, ” lần sau đem ghế dựa cùng nhạc mẫu kể chuyện nhà đi “ nàng như vậy tự ngược, nhưng là hần đau .

” kỳ thật, ta mới rồi chưa nói xong.”

” cái gì ? “

” Vương gia như trước đối với ta đang có hoài nghi chi tâm.” đây mới là lời nói thật.

Hắn bị nàng nhìn có chút chột dạ đứng lên. Hắn thừa nhận, hắn là hoài nghi, hắn sợ nàng hại hắn lo lắng mà lại đi gặp mặt cái kia Nhâm Thế Thanh, sợ mất đi nàng, cho nên hắn chỉ có thể làm cho bóng dáng hộ vệ một tác cũng không rời đi nàng.

” vương gia ” thanh âm của nàng không hạ đứng lên.

Tiêu, Nhân Khanh không biết nên thay chính mình biện giải như thế nào, hắn biết rõ nàng thống hận hắn không tín nhiệm, có thể sự kiện tại đây, hắn thà rằng nàng thống hận chính mình cũng không có biện pháp tiêu sái không chút nào để ý, dù sao nam nhân kia bởi nàng cùng nhau đi qua năm năm.

Đúng, hắn chính là ghen tị, bởi vì, ai quy định người thứ tới tay, có được thân mình cùng tâm, lo lắng sẽ không tồn tại ? Thê tử hắn tài mạo song toàn như thế, làm cho người ta mơ ước như thế, là nam nhân bình thường đều lo lắng.

” ta sẽ không giải thích.” hắn không tiếp thu chính mình có sai, nếu thật sự có sai, sai ở hắn quá yêu nàng.

“ ta vẫn nghĩ đến chỉ có nữ nhân vô vị ăn dấm chua làm người ta chê cười, nguyên lai nam nhân cũng như vậy.”

Nàng nói lời này có ý tứ gì? Có ý tứ gì, trượng phu chính mình ghen, nàng hắn là thật cao hứng mới đúng, này thuyết minh hắn yêu nàng, yêu đến phát điên.

” ta sẽ chờ sau khi chuyện này có kết quả sẽ cùng hắn gặp mặt “ nàng tỏ vẻ bất đắc dĩ.

” nhưng là các người sinh ý.....” thê tử hắn là tiểu lão hổ tham tài, chính là điểm ấy làm người ta lo lắng, tên kia nhưng là phú khả địch quốc, bá chủ một phương.

” ta nói rồi, ích lợi trước mắt, sinh lợi tương quan, nếu muốn trở mặt, là phải có thực lực “ bởi vì thực lực của nàng không đủ, cho nên hắn sẽ không trở mặt. Nàng xem đến, tựa hồ người kia cũng có khả năng.

”” lời này nghe qua, bộ dáng rất đáng tin.

” hắn đối ta cực kì nể trọng cùng tín nhiệm, bởi vì hắn chắc chắn ta sẽ trở thành Phong Lôi bảo gia chủ mẫu “

Lời này nghe vào trong tai Hiệp Nhân Khanh, dừng ở trong lòng, nhin không được ghen tuông tràn ra.

” một cái hội trở thành chủ mẫu tương lai, đối với sinh ý nắm giữ, tuyệt đối không thể chỉ là bạn làm ăn đơn giản “

Quả thực là được như lòng bàn tay mới đúng. Giờ này khắc này, hắn đột nhiên mãnh liệt đồng tình cái tên quá cổ chấp kia, gặp gỡ Cát phi Hoa ” phú quý hiếm trung cầu, kiếm tiền thứ nhất, còn lại thứ nhì ” nữ tử ôm ý tưởng kì lạ này, hắn liền tiền mất tật mang, căn bản chính là chuyện dự kiến được.

” cho nên, trừ phi người thật sự để ý ta kiếm được nhiều tiền , nếu không tương lai ta cùng hắn quan hệ bạn làm ăn không có khả năng chuyển biến “

Hắn là để ý bạn hợp tác làm ăn của nàng , đối với chuyện nàng kiếm tiền không hề dị nghị. Dù sao thê tử có tiền, làm trượng phu cũng là được lợi lớn nhất, hắn để ý mới kỳ quái.

” gấm vải này như thế nào dệt chỉ có một nửa ? “ nếu hắn nhìn không lầm, mặt trên tựa hồ là rồng bay phượng múa, như ẩn như hiện, làm cho người ta sợ hãi than không thôi.

” đây là long phượng cẩm hàng năm tiến cống hoàng cung “

” “ hắn tựa hồ mơ hồ đoán được cái gì, chẳng lẽ là.....

” năm nay thời điểm ta dệt được một nửa, Hoàng Thượng đột nhiên hạ một đạo hoang đường thánh chỉ. “

Quả nhiên là chỉ chuyện phao tú cầu.

” cống phẩm cũng không phải là người không nghĩ tiến cống là có thể “ người không phải là hấn giết, đừng dùng ánh mắt kia nhìn hấn.

” cống phẩm lợi nhuận rất lớn, ta không nghĩ buông tha cho nó “

Hấn đã quên, cái chữ “tiền ” này , độ mưu cầu danh lợi của thê tử luôn cao.

” long phượng cầm này chỉ có người dệt sao ? “ nàng có thể tìm người khác hoàn thành nó a!

” trước mắt, có thể dệt đến trình độ này chỉ có ta, hơn nữa có thể sử dụng đến gấm vải này cũng chỉ có hoàng đế cùng phi tần được sủng ái, cho nên long phượng cầm hàng năm hướng đến chỉ có một lượng, đồ án khác chỉ có chín tấm “

” cho nên tổng cộng chỉ có mười tấm ? ” hạo thiếu.

” cái gọi là lấy hiếm làm quý, nhiều khó được hoàng gia quý trọng “

Quả nhiên là gian thương ! Như vậy nàng mới kiếm được nhiều.

” không biết tay nghề của nương tử học ở chỗ nào ? “

” gia mẫu đối với việc kế tục hướng tình cảm đến con một, mưa dầm thấm đất, ta cũng học mười giữ được tám, chín phần.”

Nguyên lai, nhạc mẫu đại nhân hấn vô duyên kia cũng là nhân vật lợi hại ! Nhạc phụ thế nào, người thật đúng là phúc trạch thâm hậu.

” kia nương tử hôm nay hồi phủ trừ bỏ bái tế nhạc mẫu, có hay không còn tính hoàn thành vải long phượng cầm này? “

” cầm chúc này thực phí tinh lực cùng thời gian, ta có khả năng thời gian này ở nhà nghỉ ngơi chút.”

‘ nương tử “ hấn ngữ khí không khỏi nặng nề, “ vi phụ nhắc nhở một câu, nay cát phủ chính là nhà mẹ đẻ của người, nhà của người ở Tiêu Dao vương phủ.” Nàng luôn đem hấn đặt ra sau

” thiếp nghe lời dạy “ ý tứ nàng nghe một chút, cho dù vẫn cố ý đợi ở cát phủ.

” ta đây làm sao bây giờ ? “

Cái gì làm sao bây giờ ? Nàng vẽ mặt khó hiểu.

” chẳng lẽ người về nhà mẹ đẻ, muốn cùng mang gia quyến theo sao? “ giống như nàng mới là người đứng đầu một nhà.

Cùng mang gia quyến ? Nâng tay áo che miệng, thanh thúy tiếng cười nhàn nhã xuất khẩu, ” Vương gia chân ái nói giỡn “

” ta giống đang nói chuyện cười sao ? ” hấn nhưng là thực đứng đắn.

” vậy người muốn như thế nào ? “

” chúng ta vẫn là hồi phủ đi. “ hấn thích hàng đêm ôm lấy nàng cùng ngủ.

” cống phẩm không thể đứng hạn nộp lên, hội rơi đầu “

” ở vương phủ cũng có thể hoàn thành nó a “

” phải không ? “ thâm ý khác nhìn hấn liếc mắt một cái.

” Tiêu dao vương phủ to như vậy, chẳng lẽ kém so với một gian mật thất của Ngự sử phủ sao ? “

” người vương phủ, miệng lưỡi cũng giống người Cát phủ ta sao ? “

Hấn bị sắc mặt không chút nào che dấu hoài nghi của nàng kích thích ” nương tử, lời này có ý tứ gì ? “

” dĩ vãng lời đồn đãi như thế nào khuyếch đại, bên trong Cát phủ không có chỉ tự phiến ngữ, nhưng ta ở vương phủ, không cần ra khỏi cửa, cũng biết những lời hăm hại trên đường đối với ta “

Cái kia, cái kia..... Hắn không thể thành thật thừa nhận là chính mình cố ý làm cho hạ nhân đem lời nói rót vào trong tai nàng đi, nếu không, hắn lòng dạ hẹp hòi, hai người trong lúc đó khó tránh khỏi, hơn nữa hiện tại là thời khắc phi thường, hắn tuyệt không ngốc đến nỗi ở hậu viện nhà mình phóng hỏa, cấp tình địch có thể thừa dịp chê cười

” ta cam đoan cái loại sự tình này ngày sau tuyệt không hội lại phát sinh ! ” hắn nhấc tay thề.

” ta hẳn là phải tin tưởng người sao ? “

” nương tử a “ miệng than thở một hơi dài, ” trượng phu là để thê tử cả đời dựa vào, nếu ngay cả ta đều không thể tín nhiệm, người còn có thể tin tưởng ai ? “

” đồng dạng, thê tử cũng là bạn đồng hành cả đời của trượng phu , nếu thường xuyên nghi ngờ độ trung thành của thê tử , vợ chồng đường vừa muốn như thế nào đi xuống đi?

Đi một vòng lớn, nàng muốn nói cho hắn việc này ! Quả thật là thành phủ đủ thâm*, tính nhẫn nại đủ hảo, không hổ là gian thương.

(*: xây thành phải đủ độ sâu)

Từ xưa đến nay, oán phụ chỗ nào cũng có.

Nói đến oán phụ, rất ít nghe thấy. Nhưng không nghe, cũng không hẳn là không có.

Nay, Tiêu Dao vương tuổi còn trẻ liền mới nếm thử tư vị oán phụ thật thống khổ.

Ba ngày sau khi bị thê tử vắng vẻ, hắn bắt đầu nguyên rửa chế độ cống phẩm thật sâu, lại đem đổ oán trách chuyển đến đương triều thiên tử bất mãn.

Quần áo thôi, dùng cái vải gì dệt đều có thể, làm cái gì long phượng cầm, muốn long phượng cầm cũng không cần vội vàng, vì sao cố tình là thê tử hắn tự tay dệt ?

Mỗi ngày nhìn dung nhan nàng một mắt, hắn cho dù có nhiều nhiệt tình cũng chỉ có thể ai oán cưỡng chế đi, hắn thật sự không đành lòng lại áp bức nàng, đem nàng trá thành thịt .

” Vương gia.”

” chuyện gì ? “

” có người đưa tới một phong thư.

” nga ? “

” cấp cho Vương phi “

Nguyên bản vẻ mặt lạnh nhạt nhanh chóng hiện lên một chút âm ỉ, thân thủ, ” đưa đến “

” không đưa ho vương phi sao ? “ hạ nhân có chút bất an, Vương phi cũng không dễ chọc, nếu biết thư của nàng không đưa đến trong tay nàng, hắn sợ chính mình hội đổ đại mi.

” bốn vương tự thân đưa cho nàng”

” ” Vương gia tựa hồ lại tức giận .

” đi xuống. “

” dạ “

Trùng mắt phong thư trong tay sau một lúc lâu, cuối cùng hắn vẫn là không thể bảo trì phong độ quân tử, đem tín rút đi ra.

Một mảnh tuyết trắng !

Này, này..... Hắn nếu là không tức giận, sẽ không là nam nhân bình thường.

Muốn cho tín thư này tự hiển lộ, Cát phi Hoa phải nhúng qua được thủy, mà được thủy kia, người của hắn đến nay còn không nghiên cứu ra.

Một đám phế vật !

Hắn nếu đi theo nàng nói muốn được thủy kia, phải nói cho nàng hắn thu được thư kia..... Ai nha, thật sự là phiền toái.

Quên đi, vẫn là đem thư giao cho nàng đi.

Mở ra cửa ngầm trong thư phòng tiến vào sau mật thất, nhìn đến thê tử đang hưởng thụ hai vị nha hoàn bên người mát xa, để hóa giải toàn thân đau nhức.

Ánh mắt lại rơi xuống ở long phượng cầm đã hoàn thành đặt một bên, khuôn mặt tuần tú tối tăm nhiều ngày nhất thời như ánh mặt trời chói mắt.

” tiểu thư, cô gia đến đây.”

” ân ? Có việc ? “

” vô sự không thể đến xem thê tử của ta sao ? “ hắn nhìn thư trong tay mà hơi tức giận

Âm dương quái khí, nàng thân thủ nhu nhu thái dương huyệt, phát phát tay, ” Đại Diệp, Tiểu Diệp, các người trước đem cầm đoán thu hảo, ta cùng Vương gia nói ra suy nghĩ của mình.”

Hai cái nha hoàn lập tức ngằm hiểu, dùng bố cái trụ long phượng cầm, hành lễ lui ra.

” hiện tại có thể nói .”

Hắn trầm mặc đem thư đệ đi qua.

Nàng hơi giật mình, sau đó tiếp nhận, rút ra giấy viết thư.

” hắn đến tột cùng muốn như thế nào?” trong giọng nói mang theo ghen tuông.

Nàng dùng ngón út dọc theo bên thất lưng với tay vào trong túi hương lấy ra một chút bột mịn, đặt vào trong ly trà trên bàn, sau đó đem nước trà hắt lên giấy viết thư.

Một hàng chữ lập tức hiện ra rõ ràng – Tây tử ven hồ, dưới ngân nguyệt (trăng bạc), mong ngắm người đến.

” ba ” một tiếng, có người trong đầu cái gọi là dây thần kinh ” lý trí ” tại lúc này lập tức đứt đoạn. Hắn cũng dám minh mục trương đảm câu dẫn ái thê Tiêu dao vương hắn !

” Vương gia bớt giận.”

Hắn không thể nhịn được nữa.

” Giang nam là nơi tháng sáu hàng năm các chương quây gặp mặt bàn giao sổ sách, thời hạn đến là lúc ta xuất giá, đại ca hắn là đem thời gian hoãn “

Thần kinh tự động tiếp tục, lửa giận nháy mắt không còn tung tích.

” đại ca nói lời thất thố như thế, liệu định thư này vương gia cũng sẽ xem nên cố ý mà viết “ nụ cười của nàng mơ hồ lộ ra một chút vui sướng khi người gặp họa.

Thật sự là cái tiểu nam nhân đáng giận, không chiếm được liền như vậy không cam lòng sao ? Nếu là hắn độ lượng hơi nhỏ một chút, vợ chồng bọn họ trong lúc đó chẳng phải là sinh hiềm khích ?

Không đúng! Hắn lập tức tỉnh táo lại. Nhân thể Thanh rõ ràng là muốn loại tình huống này phát sinh, thật sự là tặc tính không đổi, tâm này có thể diệt trừ.

” đây là hắn khiêu khích “ hắn nghiêng răng nghiêng lợi

Nàng cười mà không nói, xem như cam chịu. Tây tử ven hồ chỉ ước, nàng đã sớm biết, bên ngoài vô tình, nàng cũng nhất định sẽ đi, đại ca làm điều thừa, quả thật ý tứ hàm xúc khiêu khích nặng nề.

” hắn tưởng đều không cần tưởng ! “

Nàng khó hiểu nhìn hắn.

” hân nghĩ ta sẽ cho ngươi một người đi sao ? “

Nàng nở nụ cười, ” dù sao Vương gia là cái nhàn vương, cùng thê xuất ngoại du sơn ngoạn thủy hợp tình hợp lý. “

Hiệp nhàn Khanh thân thủ nhẹ nhấc lên một lọn tóc dài của nàng, cầm đến trước mũi, ” cùng người đẹp du sơn, nhân sinh việc tốt “ may mà, Hoàng Thượng lần này phải hân tra chuyện ở Giang Nam, vừa lúc nhất cử lưỡng tiện.

‘ chuyện trong kinh ta đã xử lý thỏa đáng, chuẩn bị chúng ta liền đi xuống phương nam “

” ân.” đã nhiều ngày không thể hảo hảo đánh giá nàng, hôm nay mới phát hiện nàng vốn là mảnh khảnh, kích thước lưng áo không ngờ nhỏ chút.

” nương tử.”

” làm sao vậy, Vương gia ? “

” thân mình ngươi mỏng manh yếu ớt, làm cho vi phu như thế nào không lo lắng đâu “ cơ thể mẹ có khỏe mạnh mới có thể dựng dục con nối dõi.

” mấy ngày nay có chút mệt, hảo hảo điều dưỡng một chút thì tốt rồi. “ vừa nói chuyện đồng thời ngáp một cái thật to, kiều nhan hiện vẻ mệt mỏi.

” mệt mỏi ? ” hân một phen ôm lấy nàng

Tựa đầu dán trước ngực hân, nghe tiếng tim đập vững vàng, rốt cuộc khốn đốn không thể khống chế, mí mắt nặng nề đóng lại, không lâu liền đã tiến vào mộng đẹp.

Nhìn thiên hạ trong lòng, trong mắt Hiệp nhàn Khanh biểu lộ thần sắc tràn đầy yêu thương, ôm nàng xoay người ra mật thất, thẳng hướng phòng ngủ mà đi.

Hoa đào quá nồng, mẫu đơn rất diễm, vẻ xinh đẹp của nàng thích hợp lấy mai cúc để hình dung.

Trí tuệ xuất sắc cùng bên trong âm thầm ẩn giấu tư chất phong lưu , thay nam trang không thể phân biệt, âm dương khó phân.

Quần áo ngày thường thanh lịch, một thân nhẹ nhàng khoan khoái, cũng không thích tô son điểm phấn.

Phu nhân, tiểu thư nhà khác trên đầu người người vấn ngọc trai cài ngọc bích, hiện ra khí chất phu gia quyền thế phú quý, chỉ có nàng thường thường chỉ lấy một cây ngọc trâm cài tóc, cho nên hân có chút phê bình kín đáo, nàng lại khư khư cố chấp, hân sai người mua một đồng trang sức hết thấy đặt ở trước gương trong phòng làm bài trí.

Nhìn xem nàng ngủ say trên giường, hân cầm trong tay một cây trâm phượng ở trên đầu nàng so đo, châu sức đẹp để quý giá chói mắt cùng nàng rất xứng đôi a.

Lại lấy một đoá hoa cỏ màu tím đình hương lại đây so.....cũng tốt lắm.

Trong lúc ngủ mơ Cát phi Hoa không cẩn thận đưa tay vươn ra ngoài chăn, bỗng dưng bị một trận cảm xúc lạnh lẽo làm bừng tỉnh.

Hai mắt mờ mịt nhìn trên gối kia một đồng phụ tùng sắc sỡ lóa mắt, làm nàng bừng tỉnh đúng là cây song phượng sai bằng vàng ròng kia.

” ngủ no rồi ? ” thần sắc hân xấu hổ, thân thiết hỏi.

” ngươi đang làm cái gì ? “

” bổn vương đang nghiên cứu trang sức này đến tột cùng làm sao làm cho nương tử chóng mắt ” hân nghiêm trang nói.

” chỉ như vậy ? “ nàng hoài nghi.

” bổn vương vì sao muốn nói dối ? “ đánh chết cũng không thể nói chính mình nhàm chán, cho nên thay nàng tìm trang sức xứng đôi.

” người muốn nói dối, có đôi khi cũng không cần lý do.” Hai mắt nàng giống như nhìn thấu tâm hần.

” phải không ? “

” bởi vì có một số người trời sinh không ưa nói thật “

Hần xác định, nguyên lai nương tử tức giận rời giường.

” người nếu không ngủ ăn no liền tiếp tục ngủ, bổn vương đi thư phòng đọc sách.

“ vẫn là trước tránh, chờ nàng hết giận nói sau.

” ta đói bụng “

Nguyên lai rời giường không phải vì giận, là vì đói bụng, thiếu chút nữa đã quên nàng khi đói tính tình cũng sẽ rất kém cỏi

” người tới, làm cho phòng bếp chuẩn bị chút đồ ăn, Vương phi đói bụng “

” dạ, nô tỳ đi “ bên ngoài lập tức truyền đến tiếng thị nữ đáp lại cùng tiếng bước chân vội vàng rời đi .

Thân thủ nâng nàng từ trên giường đứng dậy, thuận tiện thưởng thức thần thái mới tỉnh ngây thơ.

Tuy rằng trước kia hần mặc quần áo đều có người hầu hạ, nhưng là từ sau khi thú nàng vào cửa, hần ngược lại phi thường vui với việc tự mình hầu hạ nàng, vì nàng chải chuốt từng sợi tóc, khinh trà son phấn, rất hưởng thụ khuê phòng tình thú này.

” gài ngọc điêu này bước đi, phượng đầu phun ra vòng minh châu, hội theo bước chân của người chậm rãi mà nhẹ nhàng phát ra tiếng đánh thanh thúy, đúng là châu ngọc cúi đầu, hương khí di động, mỹ nhân tỏ rõ kinh sợ.....”

” động tác quá lớn lúc ấy đánh vào trên mặt ta “

Nàng thật đúng là am hiểu sâu kỹ xảo nói chuyện, câu nói đầu tiên đánh cho hần xám xịt bại trận.

” đoá hoa cỏ này như thế nào ? “ không ngừng cố gắng, tuyệt không bại bởi lời nói.

” ta không thích màu tím “ lại là đơn giản từ chối.

” vậy người thích màu gì ? “

” màu trắng “

Trầm mặc.

” làm sao vậy ? “

” về sau người không cần mang hoa cỏ “ hoa cỏ màu trắng, đó là nữ nhân có hiếu mới đeo hảo không tốt . Nay hần cùng nhạc phụ thân thể thật sự tốt, bảy tám mươi năm sau cũng không cần cái này.

” cây ngọc lan hoa sai đâu ? “

” lần đó Đại Diệp dùng nó đâm đến đầu của ta “ lộ ra vẻ mặt chán ghét.

Kỳ thật đó là do lúc đó nàng nửa ngủ nửa tỉnh xem như đâm nhầm, nhưng Hiệp Nhân Khanh không biết sự việc.

Cầm thương ái ân, hần lập tức đem nó hồi hộp trang sức.

Ép buộc nửa ngày kết quả là, Tiêu dao vương phi cuối cùng cũng chỉ dùng cây trúc cầm chống đỡ mái tóc dài, sau đó ra ngoài ăn cơm.

Lần này khuê phòng mật đấu, Vương gia, bại !

Ba ngày sau, sảnh chính Cát phủ.

Về mặt kích động Cát ngự sử tay phải kéo yêu tể, cảm khái nói: ” con rể a, nghe nói nơi Giang Nam tranh chữ đồ cổ rất nhiều, nhớ rõ giúp nhạc phụ hồi kinh mang nhiều chút “

” việc này cứ để tiểu tể lo “

“ nữ nhi nha, dọc theo đường đi cẩn thận thân thể “

Cát phi Hoa sắc mặt không tốt dạo qua một vòng ở hai cái nam nhân không nở chia tay, sau đó hừ lạnh, ” các người tính tình mười phần như là thân sinh phụ tử “

” giai tể như bán nhi, chúng ta coi như là phụ tử a.” Cát ngự sử mặt đầy tươi cười, vì giai tể này mà kiêu ngạo.

” một đôi phá sản phụ tử ! “

Hai nam nhân sắc mặt đồng thời đen lại.

” ngoan niếp....”

” nương tử...”

” đồ cổ tranh chữ chỉ cần nói là có thể tới tay sao ? “

” ách..... Muốn dùng bạc mua “ Cát ngự sử thực trông cậy

Tiêu Dao vương lại lắc lắc trong tay gấp phiến, cười nói: ” ai nói nhất định phải tiêu tiền mới có thể có cái gì ? “

” nha, phải không ? “

” có khối người muốn nịnh bợ bổn vương “

” nịnh bợ một cái nhàn vương ? “ cũng không phải đầu óc bị hư đi

Hắn nhìn liếc mắt một cái, tươi cười có điểm quỷ dị, ” vương gia ta nhàn như vậy, vẫn thả phong lưu, nhân phẩm bất phàm, mỹ nhân muốn giữ ta cả đời, vẫn là rất hiếm có, có thể chất đầy xe “

Cát ngự sử sau khi cách một tháng, lại một lần thấy điểm báo nữ nhi nổi bão, cảm giác hình như là chuyện thật lâu trước kia, hắn thể nhưng thập phần tưởng niệm.

Mất sáng ngồi nhanh chóng tụ tập mưa rền gió dữ, phần quyền chậm rãi nắm chặt, rồi sau đó giọng nói lạnh lùng theo hàm răng tách ra, ” Hiệp Nhân Khanh, người xác định ? “

” bổn vương cũng chỉ là nói lỡ gặp chuyện không may thôi ” hắn vẽ mặt vô tội.

Mí mắt nhắm lại, đem tâm tư cất giấu, cười lạnh một tiếng , “hảo “

” hảo ” Cát thị cùng con rể tỏ vẻ khó hiểu.

” vậy người cứ làm một cái tử ủng hữu ôm, hưởng hết tề nhân chi phúc Tiêu Dao vương gia. “

Không quá tài tình, hắn vội vàng thu liễm thần sắc, ” nương tử “

“thừa cơ hội này, chúng ta đâu đã vào đây “

Đại họa lâm đầu, bọn họ lần này là muốn đi gặp Nhâm Thế Thanh a.

Mất hạnh lại mở, mưa gió đã qua, hàn dập dờn bông bênh dạng, “ cũng tốt, ta cá tính tham tài quả thật cùng Vương gia có chút không hợp nhau, kể từ đó, giai đại vui mừng “

Vui mừng cái rắm ! Hắn chính là tưởng đùa nàng, không nghĩ tới ngựa mất móng trước, lần này làm chuyện ngu ngốc. Nàng tức giận như hắn dự kiến, nhưng là, lửa giận này thiêu đốt quá vượng , vượng đến mau đem hắn thiêu hủy.

Vợ chồng cãi nhau, người bên ngoài tránh xa.

Cát ngự sử trải qua thế sự tang thương, không hề răng lén lút rút lui khỏi đại sảnh, trước khi đi còn không quên ôm đi chỉ ngọc hồ mình âu yếm nhất.

Ai ! Nữ nhi thịnh nộ, trình độ phá sản có khi so với hắn còn hơn, vẫn là cẩn thận một chút, phòng hoạn chưa xảy ra.

” nương tử, vi phu là nói giỡn “

” lời nói vô tâm,có lẽ đúng là tiếng lòng chân thật của vương gia “

Tuấn nhan một mảnh đen lại. Quả thật là chuyể đá ném chân mình, loại tư vị này quả thực không xong.

” nương tử.....”

” Vương gia nếu muốn nạp thê thiếp, tất nhiên là không có phương diện cùng ta đồng hành, chúng ta như vậy mỗi người đi một ngã đi.”

Một phen túm trụ cánh tay thê tử, đem nàng mạnh mẽ ôm vào trong lòng, hấn trong thanh âm tràn ngập vô hạn hối hận,

” nương tử, là ta sai, ta hướng người nhận sai, còn không được sao ? “

Chơi với lửa tất sẽ bị thiêu, ngày sau nhớ lấy không thể tùy ý phóng hỏa.

” nhận sai ? Vương gia sai cái gì sao ? “

” ta không nên ăn nói bừa bãi. ” nếu đã nhận thức gặp nạn, mặt mũi không thành vấn đề.

” ba vợ bốn nàng hầu, sở hữu mỹ nhân toàn thiên hạ là mộng đẹp của nam nhân, Vương gia quả thật có năng lực thực hiện việc này. “

Lúc này nhiều lời nhiều sai, ít lời tốt hơn, nếu không thể dùng lời nói câu thông, hấn trực tiếp dùng hành động trấn an nương tử .

Sau đó, ở chính sảnh Cát phủ, trước mặt vài tên phó dịch, danh mã kinh hoa Tiêu Dao vương tổn hại lễ nghi hôn môi đỏ mọng của thê tử.

Trong phòng nhất thời cảnh xuân đại thịnh, phó dịch đều mau mau chạy trốn.

Sau lại, cảnh xuân ở khuê phòng cát thiên kim tiếp tục nở rộ, bọn họ hành trình trực tiếp hoãn lại đến ngày thứ hai.

10. Chương 10

Trong toa xe ngựa xa hoa thoải mái.

Trên sàn lót thảm Ba Tư thật dày, bốn phía toa xe đồng thời dùng thảm treo tường, cho dù người bên trong xe thân thể không cẩn thận đánh lên xe , cũng sẽ không có gì tổn thương.

Hơn nữa đồ dùng trà, án thư, nhuyễn tháp không thiếu thứ gì, đầy đủ tựa như phòng ở.

Lúc này, trên thảm màu tím nhạt có một người lẳng lặng ngủ say, dung nhan điềm tĩnh mà xinh đẹp giống ánh mặt trời, ấm áp lòng người.

Nhất giường áo ngủ bằng gấm mỏng manh bao trùm ở trên người nàng, màu đỏ của chăn làm màu da nàng càng nổi bật như ngọc bần mê người.

Mi nhắm lại, lông mi thật dài cong nhẹ, trước mắt hình thành hai đường sẫm màu, cánh môi hồng nhuận như anh đào bần tiên điểm ướm ất.

Một cái bàn tay to, thon dài từ một bên tiến đến, tại hai phiến môi đỏ mọng kia nhẹ nhàng phác hoạ.

Nàng mệt muốn chết rồi, khóe miệng lại nhân này nhận biết mà không thể ngăn chặn mà giương lên, tựa như mèo con trộm tinh thành công giảo hoạt lại đắc ý.

Chỉ muốn là duyên ương không muốn là tiên, nguyện cùng giai nhân xa triều đình

Nghĩ đến điều này, mày kiếm khinh long giãn ra, triều đình a.....Thân phận hộ vệ long thủ này một khi xác lập chính là cả đời một kiếp, trừ phi hấn mưu phản hoặc tử vong.

Nếp nhăn trên mặt khi cười một lần nữa ở bên môi mở ra, giống như xuân hồi khắp mặt đất , trong phút chốc mây trôi sương tan, tao nhã vô hạn.

Màu quang bỗng nhiên tối lại, hần cúi người ở môi đỏ mộng mê người của nàng nhẹ chạm một cái, cuối cùng chỉ đơn giản cùng nàng nằm ở trên sàn, đem người giữ trong lòng mình, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Theo xe ngựa dạo diên, hần dần dần lâm vào cảnh trong mơ .

Cát phi Hoa nhân khát nước mà tỉnh, nhìn đến khuôn mặt tuần tú phóng đại trước mắt, hơi hơi sợ run một cái, lông mi thật dài giờ giờ lên, trí nhớ từng giọt từng giọt tụ tập lại.

Màu da như ngọc nhân nhớ lại mà hồng thắm, nghĩ đến hần bữa bãi mà dã tính đoạt lấy, nghĩ đến bọn họ mồ hôi đan vào, hơi thở giao hòa , hình ảnh tình sắc, nàng nhin không được thẹn thùng thân thủ che hai gò má.

Thật sự là đáng xấu hổ, nam nhân nho nhã tuần mỹ này, ngày thường luôn một bộ tao nhã, bộ dạng quân tử nho nhã khiêm tốn có lễ, chỉ khi nào ở trên giường, mỗi khi biến thành sói tản ra dã tính cùng đoạt lấy , làm cho nàng thường xuyên nói như chim kêu cầu xin lại vẫn không chịu bỏ qua cho nàng.

Rõ ràng nàng tức giận hần, nam nhân này lại dùng thủ đoạn hạ lưu “khẩn cầu ” tha thứ của nàng, thật sự là quá đáng !

Nghĩ đến đây, nàng không khỏi nắm tay hướng hần đánh xuống.

Không ngờ nửa đường bị người ta chặn lại, hần hai mắt chưa tỉnh, trước đã buông ra tiếng cười, ” nương tử, còn tự giận mình a “

Nàng đương nhiên tức giận, hần công khai ôm nàng nhập thêu các như vậy, cả ngày chưa ra, ngu ngốc cũng biết bọn họ ở bên trong làm cái gì, điều này làm cho nàng ngày sau đối mặt người Cát phủ như thế nào.

” người ta vợ chồng, cá nước thân mật vốn là thường tình, có cái gì hạo thẹn thùng ? “ trên tay hần hơi hơi dùng sức, lại đem giai nhân hồi trong lòng.

” buông tay “

” bỗng vương thật sự là cực kỳ yêu cảm giác ôm ấp nương tử đi vào giấc ngủ, rất hương diễm “

Nàng nhân hai chữ ” hương diễm ” trong miệng hần lại nóng nảy ” buông tay “

” làm sao vậy ? Chẳng lẽ là nương tử không thương vi phu ? “ hần cố tình ai oán.

“ ta khát “

” là vi phu không phải, đến, ta nâng người đứng lên “

Giúp nàng trên mặt đất ngồi dậy, rót chén nước trà trên bàn, đưa tới bên môi nàng.

” nương tử thỉnh uống “

Thấy hần bày tỏ ân cần như vậy, còn tưởng hần lúc ấy đùa nàng, cuối cùng một tia hỏa trong lòng Cát phi Hoa biến mất không còn tung tích, há mồm uống chén trà kia.

Đem cái chén thả lại trên bàn, hần đem nàng ôm ở trước ngực, thân thủ đặt trên bụng của nàng, mang theo một tia mong đợi, nói, ” người nói nơi này có thể hay không đã có cái tiểu sinh mệnh ? “

Tay nàng tìm lòng không đậu cũng xoa bụng chính mình, chần chờ, ” có sao ? “

” nương tử hoài nghi vi phu không cần công sao ? “ hần hơi bực tức

Nghe được tiếng động phần nộ của nam nhân ở phía sau, nàng thông minh không lại tranh cãi, ” có lẽ thật sự có “

” đến trạm dịch, chúng ta tìm đại phu đến xem xem.” hần lập tức hưng phấn đứng lên.

” vương gia “ nàng buồn cười vỗ hần một chút, ” tra không được “

” vì sao ? “

Nàng đỏ mặt, thấp giọng như muỗi nói: ” chúng ta viên phòng bắt quá mười ánh sáng cảnh, hỉ mạch sẽ không hiện ra nhanh như vậy “

Là hẳn nhất thời choáng váng đầu, đã quên suy tính vấn đề này. Ai !

” hy vọng có nhanh chút “

” Vương gia muốn đứa nhỏ như thế sao? nàng nhịn không được nhú mi, nếu cái bụng nàng thủy chung không tiêu không tức, hẳn là phu cũng sẽ giống nam nhân khác, lấy điều không sinh con mà nạp thiếp mới ?

Hắn đem cảm đặt ở đầu vai của nàng cọ xát , thanh âm trầm thấp mà gợi cảm, ” không phải nguyên nhân này, ta chỉ là luôn luôn nghĩ, nếu chúng ta sinh nữ nhi, ta đem nàng giáo thành tính cách giống người, đến lúc đó nha đầu kia giống người chốn trù nhạc phụ, cục diện vẫn là ta nắm trong tay phần thắng trọng đại.”

” nhảm chán “ sau một lúc lâu, nàng chỉ có thể bài trừ này hai chữ dâng tặng hắn.

Đang đề ở bả vai nàng hạ gần xuống hôn khẽ một cái, hắn nở nụ cười, ” không cần nghĩ nhiều, ta sẽ không đối ba vợ bốn nàng hầu có hứng thú ! Chân ái một người liền đã trọn hỉ, bốn vương tâm cũng chỉ chứa một trái tim.”

Nàng nhàn câu cuối cùng của hắn mà tan ra, một chút hạnh phúc ở lúm đồng tiền trên mặt nàng xinh đẹp nở rộ.

Cường đạo cũng là một nghề nghiệp, trải qua bao triều đại, luôn cảm đoán không dứt, cho nên hẳn hôm nay đã được hội ngộ, cũng thật sự là không có gì để giật mình.

Nhìn thê tử bên người, Hiệp nhân Khanh trong mắt không khỏi ý cười sâu sắc, “ xem ra nương tử đối với trường hợp này là thấy nhưng không thể trách “

” xuất môn bên ngoài, gặp gỡ vài lần cường đạo ăn cướp, bình thường “

” nhưng khuê các nữ tử giống nương tử thân nhiên chống đỡ, dù sao không nhiều lắm “

” không nhiều lắm không có nghĩa là không có, kia chính là thành kiến của nam nhân thiên hạ đối với nữ tử thối ” chỉ cần có một cơ hội, nàng tin tưởng nữ tử biểu hiện không thua nam nhân.

Hắn thông minh liền không hề tiếp tục đề tài này. Tài thời đại này nữ tử không tài đó là đức, nữ nhân đặc biệt độc hành giống thê tử hẳn, vốn là không nhiều lắm, Hoa nhi không nhiều càng xác định nữ nhi tiếp theo rất hiếm có thực, muốn hái hoa càng phải cẩn thận, đừng bị chết vì đóa hoa tiếp theo.

” đây là lúc qua trạm dịch quan viên hiếu kính làm ” nhất phẩm cao ” , nương tử mau ném thử “

” món ăn nổi tiếng ở địa phương ? “

” chẳng lẽ không đúng ? “

Nàng nở nụ cười ” ta lui tới kinh hàng hai mấy năm, thế nhưng không biết nơi đây có món ăn nổi tiếng, kết quả thật cô lậu “

(cô lậu: kiến thức nhỏ bé, hoặc quê mùa)

” nương tử.....” không cần như vậy ngấm ngầm hại người đi, hẳn đối với hiểu biết này quả thật không bằng nàng. Nhưng nếu luận chính sự, hẳn tuyệt đối không thua người.

” bất quá, nếu quan viên trạm dịch nói như vậy, ta muốn ném thử là như thế nào mỹ vị.”

” ta uy người. “

Nàng hơi hơi chần chờ , sau đó há mồm cắn một ngụm điểm tâm.

” hương vị như thế nào ? “

” liên hà chi hương, nhục quế chi vị, tổ yến, vây cá..... Quả nhiên không hổ là nhất phẩm cao “ mỗi một vị kết hợp liền khiến cho người trở mắt, đầu bếp có thể trung hòa các hương vị, nguyên liệu nấu ăn , vị ngọt cùng vị mặn, càng hiện rõ mỹ vị.

” xem ra thói quen thích ăn uống của nhạc phụ, nương tử cũng được lợi rất nhiều a ” hần cảm khái khôn xiết

” nếu là tiền chính mình, ta nếu không cẩn thận nhấm nháp không khỏi lỗ vốn “

Quả nhiên giống cá tính của nàng.

Hướng ngoài cửa sổ xe nhìn thoáng qua, hần lắc đầu, ” cường đạo này không tự lượng sức “

” là người rêu rao quá mức ” nếu nàng là cường đạo, cũng nhất định đã kiếp hần này nhìn qua thập phần màu mỡ.

” rõ ràng còn có thị vệ đi theo bảo hộ.” hần cố ý nói

” các đời quan viên bị đả kiếp , thậm chí diệt môn thiếu sao ? “

” bốn vương không phải quan viên bình thường, là Tiêu Dao vương “

” cũng chỉ chứng minh người du thủy càng nhiều thôi “ trừ phi cường đạo là người mù mới có thể buông tha hần- dê béo không cầm.

” nương tử thật sự là lời ít mà ý nhiều a. Nếu thị vệ chống cự không được, làm sao bây giờ ? “ đi chung đường tịch mạch không thú vị, đành phải đùa áy thê lấy tự tiêu khiển.

” đánh không lại bỏ chạy “

” chạy không được ? ” hần từng bước ép sát

” vậy nhận mệnh “

Hần kinh ngạc nhướng mày, ” nhận mệnh ? Vạn nhất hần thấy sắc đẹp của người, muốn người làm kia đồ bỏ áp trại phu nhân làm sao bây giờ ? “

” nhận mệnh “

Hai chữ đơn giản thật to kích thích trái tim đương triều Tiêu dao vương chúng ta.

” nhận mệnh ? ” thanh âm theo bản năng cất cao, đây là trước đó không lâu mới nói tuyệt không hội tái giá người ta sao?

” vương gia muốn nghe đáp án như thế nào ? “ người muốn đùa, ta phụng bồi, rõ ràng trên sắc mặt không lo lắng, , lại cố ý hỏi nàng vấn đề này, nàng muốn như ý hần, liền đem tên đảo lại mà viết.

Di ? Hoa phi cát, cũng không tệ lắm nha, nàng muốn hay không phối hợp một chút, đem lời nói trong lòng chi tiết nói ra ?

” Cát phi Hoa ” đáng tiếc, khi nàng do dự có người đã thiếu kiên nhẫn trước ” người dám nhận mệnh ? “ hần thành quỷ cũng muốn quay đầu bóp chết nàng, kéo nàng đang đi đầu thai, đời đời kiếp kiếp làm vợ chồng, dây dưa không ngớt.

Trong lòng mừng rỡ, Cát Phi Hoa trên mặt nghiêm trang, lần nữa cố gắng nén xuống háo hức, ” nếu thiếp không giả ý ủy thân cấp cường đạo, làm sao chờ thời cơ vì vương gia báo thù ? “

” không cho phép ! ” hần thà rằng nàng thanh danh trong sạch theo hần cùng chết, nói hần ích kỷ cũng tốt, hần chính là không dễ dàng tha thứ nàng thân mình xinh đẹp bị nhúng chìm, cho dù hần đã chết cũng đừng nghĩ !

” chẳng lẽ Vương gia muốn ta tự tử ? “

” bốn vương sẽ ở thời điểm cuối cùng tự tay giết chết người “

Nàng nghe vậy lại nở nụ cười, ” đa tạ Vương gia “

” cảm tạ ta ? ” hần ngược lại ngăn ra

” tục ngữ nói, nữ nhân có phúc chết trước phu, vương gia giết ta, ta hẳn phải chết trước vương gia, chẳng phải xem như có phúc ? “ nàng lúm đồng tiền như hoa, tiếp tục nói : “ nói sau, thiếp thân sợ chính mình xuống tay mất chính xác, có Vương gia đại đao cũng giảm đi của ta phiền toái. “

Hắn không thèm nhắc lại, chính là thân thủ đem nàng gắt gao ôm vào trong lòng

Sinh đồng tử, tử đồng huyết

Nàng không oán, hắn không hối hận.

Bên ngoài xe ngựa, thị vệ vương phủ nhìn bình thường, đều là hộ vệ hoàng gia, thân thủ cũng không bình thường, cường đạo tìm Tiêu Dao vương rủi ro, cũng là đá phải miếng sắt lớn, kết cục thật thảm.

Tây tử ven hồ, bên bờ tháp liễu.

Sao như đậu đầy bầu trời đêm, gió đêm tựa như tình nhân nhẹ tay phe phẩy qua, ôn nhu mà đa tình.

Ban đêm lãng mạn đa tình này, thích hợp phát sinh chuyện gặp gỡ bất ngờ, nhưng mà bọn hắn trong lúc đó không khí bao phủ có chút trầm trọng.

“ đại ca, giao ước hôm nay ta nguyên bản cũng không nghĩ đến “ nhìn ánh nước sóng sánh lóe ra mặt hồ, thanh âm Cát Phi Hoa lộ ra một tia mỉm cười.

” chẳng lẽ hôm nay người theo ta rồi sau đó liền chỉ còn tình nghĩa bạn làm ăn sao ? “ Nhâm Thế Thanh đau lòng hỏi ra miệng.

” nếu đúng như vậy, ta sẽ không kêu Thanh đại ca “

” Hoa đệ.....”

” đại ca chuyện gì ? “

Hắn muốn nói thôi, cuối cùng phát ra một tiếng thở dài, đưa mắt cùng nàng nhìn phía trời đầy chấm nhỏ ở tây tử hồ.

” phật gia thường nói bỏ được bỏ, có từ bỏ mới có, có lẽ bỏ qua phong cảnh đẹp chỗ này, phong cảnh tiếp theo càng hơn trước “

” Hoa đệ thật sự đối đãi như thế sao ? “

” trước kia, ta từng nhìn lầm một người, ta nghĩ hẳn nếu không chiếm được cái gì, chắc chắn không tiếc hủy diệt cũng sẽ không làm cho bất luận kẻ nào có được, sau lại ta mới hiểu được, hẳn đúng là vẫn không hạ thủ được “

Nghe vậy, Nhâm Thế Thanh trầm mặc một lát sau cười nhẹ đứng lên, ” có lẽ người cũng không nhìn lầm “ hẳn từng có ý niệm này trong đầu, ngay tại lúc này vẫn là nghĩ như vậy, nhưng lời của nàng làm cho hắn chần chờ .

” ta không nhìn lầm, cũng không quyết định cho ta, mà tại cá nhân kia “ thanh âm của nàng bình tĩnh mà mềm nhẹ.

” người kia đối với người mà nói rất quan trọng sao ? “

” ngày đó kết bái, cùng sinh cùng tử, nếu nói không quan trọng, ta là lừa mình dối người “

” loại tình cảm kết nghĩa.....” hắn cười, nguyên lai nàng từ đầu đến cuối đối với hắn chỉ có tình cảm kết nghĩa này sao ? ” ta nghĩ nếu không có thánh chỉ, hết thảy sẽ bất đồng “ đều do Hoàng Thượng nhiều chuyện, yêu cầu nàng ném tú cầu chọn rể.

” hết thảy sẽ không bất đồng. “ thanh âm của nàng như trước mềm nhẹ, ngữ khí lại thập phần kiên định.

” vì sao ? “

” triều đại nữ tử, mười bốn liền bắt đầu lập gia đình, nếu có chút tâm, đại ca nghĩ còn có cục diện hôm nay sao? “ nói mấy câu ngắn gọn, chỉ ra điểm hắn không thấy được.

” nguyên lai vẫn là ta sai lầm rồi “

” từ trước đại ca đã không vạch trần, ngại gì ngày sau tiếp tục duy trì nguyên trạng ? “

Hắn than nhẹ, ” người ta hai người hiểu lòng không nói, ý tứ nhưng lại kém nhiều như vậy “

” nếu đại ca khúc mắc nan giải, tiểu đệ cũng chỉ có thể từ nay về sau tránh không gặp mặt, cũng giúp lẫn nhau khỏi xấu hổ khó xử.”

“ ta nghĩ đến người không hội đánh hạ cơ nghiệp đã vất vả buôn bán “ nàng không phải luôn luôn đem kiếm tiền đứng ở vị trí thứ nhất ?

” tiền tài cũng chỉ là vật ngoài thân, với sự ngoan cố của ta, không thể sai khiến, này cũng coi như ứng nghiệm thuyết lí bỏ được của phật gia “

” thời gian năm năm cũng không phải nói một câu có thể hết “ hắn yên lặng chờ đợi năm năm, chẳng lẽ cứ như vậy vui lòng buông tha cho?

” nhân thế tang thương cũng là cái nháy mắt trong lúc đó “ hy vọng hắn có thể học được buông.

” Hoa đệ nãi ta tin nhầm người.”

” đại ca cũng phí ta tín nhiệm người “ phí là nàng nữ phần nam trang, giả danh hành tẩu bên ngoài .

” cho nên đại ca không giỏi quản lí tài sản nếu không đem đại phiến gia nghiệp cấp người quản lí tín nhiệm, chẳng lẽ không phải là một cái ngu nhân ? “ hắn đem ánh mắt theo trên mặt hồ thu hồi, ngược lại nhìn người bên cạnh muốn yêu cũng không thể yêu.

” đại ca đem ta người đương gia ? “

” chúng ta trong lúc đó chưa bao giờ phân người ta “

” vậy đừng cho ta người nhà mang nhiều tâm “ nàng quay đầu, ánh mắt chống lại hắn.

Lại là một trận trầm mặc làm người ta hít thở không thông.

” bỏ được trong lúc đó sở dĩ trải qua tra tấn, có khi cần phải có người chia sẻ “ tự tự thông thả, tự tự trầm trọng.

Nàng không nói gì.

” bốn vương hoan nghênh Nhâm huynh tùy thời chỉ giáo “ một đạo tiếng động trong sáng từ gió đêm đưa đạt.

Hai cái đồng dạng xuất sắc, lại đồng dạng mặt trầm như thiết nam nhân, yên lặng tương đối, không nói được lời nào.

Tuy rằng không phải lần đầu gặp mặt, cũng là lần đầu tiên chân chính thấy mặt của đối phương.

Nhâm Thế Thanh không dự đoán được đêm đó nam tử sâu không lường được thế nhưng là bản nhân Tiêu Dao vương.

” Vương gia là thật người dấu diễm tướng.” hắn không thể không cảm thán, ở điểm này mà nói, hắn cùng nàng có chỗ tương tự, đều thích hợp bị thế nhân vô mồm làm mệt.

” cũng vậy ” tuy rằng lúc ấy từng đoán hắn thân phận không đơn thuần, lại không dự đoán được là nhất bảo nhị cung tam gia đứng đầu Phong Lôi bảo trên giang hồ.

” ta cùng với nghĩa đệ ước hẹn có việc trò chuyện với nhau, không biết Vương gia vì sao hội cùng nhau tiến đến ? “

” ta xem tối nay ánh trăng mê người, bỏ qua cảnh đẹp tìm lại không dễ, liền thừa dịp đêm đến đi giải sầu, không nghĩ lại đụng phải bảo chủ cùng nàng uống trà nói chuyện phiếm “ hắn tiêu sái cười, nhẹ vậy trong tay gấp phiến, ngẩng đầu nhìn biển sao đầy trời nói.

Nhâm Thế Thanh đột nhiên hiện ra một chút cười. Vị này Tiêu Dao vương nhìn như tiêu sái, lại rõ ràng né tránh ánh mắt của nàng, mà hắn thấy được bất mãn trong mắt nàng. Chỉ có trước mặt Tiêu dao vương, nàng mới bày ra thật tình.....

Nàng vĩnh viễn cũng không muốn hắn, hắn nên buông tay.

” công sự tán gẫu đã xong, giao ước cùng đệ ven hồ tâm sự, nếu sớm biết vương gia lịch sự tao nhà thế này, nhất định mở miệng mời “

” đó là bốn vương không phải, không đem tâm ý chính mình sớm báo cho Nhâm huynh biết “

” đâu có “

Nhìn ngữ khí như nói chuyện phiếm, ánh mắt lại không ai nhường ai.

Cát Phi Hoa đem tầm mắt một lần nữa di hồi mắt hồ, muốn như thế nào bãi bình ân oán tự bọn họ đi, chỉ cần không nguy hiểm tánh mạng, nàng không tiện nhúng tay nam nhân tranh đấu.

Tối nay giao ước, công đức viên mãn, nàng tâm tình bỗng nhiên bay lên lên.

Ba ngày sau, ngoài thành Hàng Châu mười dặm trường đình.

Nhân sinh trên đời, tụ tán ly hợp là chuyện thường tình.

Mười dặm trường đình, bỏ ra bao nhiêu nhân lệ.

Thành xe như dẹt hoa đại lãng mạn. Trước trường đình ba người tâm tình khác nhau, ngoại ô cảnh đẹp cũng vô tâm.

” đại ca, đưa quân ngàn dặm chung tu từ biệt, đưa đến nơi đây đi.” Cuối cùng cũng là Cát phi Hoa đánh vỡ trầm mặc.

” thuận buồm xuôi gió.” Nhâm Thế Thanh trong mắt hiện lên mát mát

” Nhâm bảo chủ mời trở về đi, ngày khác thượng kinh, Diệp mỗ chắc chắn thịnh tình khoản đãi “

” khách khí ” tuy là nói như vậy, hắn rất rõ ràng nếu bước chân lên đất kinh thành, sẽ là chuyện thật lâu về sau.

” chúng ta nhân giới muốn thả xa, thiên hạ to lớn, kỳ hoa dị thảo vô số, đại ca đừng bị một đóa hoa nhân thảo mà ngăn cản cước bộ ” Cát Phi Hoa ngữ điệu mang theo cái loại này Hoa Hoa đại thiếu gia, tình trường lãng tử hương vị.

Hai nam nhân nhìn không được liếc nhau, ở trong mắt đối phương nhìn đến bất đắc dĩ.

” đại ca, đừng đối công chúa quá mức thất lễ ” xoay người, nàng rút cuộc nhìn không được nhỏ giọng dặn dò.

Nhâm Thế Thanh thần sắc trên mặt hiện lên một chút xấu hổ, hung hăng hướng nhân nhân thiên phong Tiêu dao vương bên cạnh trừng mắt liếc một cái. Hắn thế nhưng đùa thế này, bị tôn quý hoàng gia công chúa bỏ lên thân, hắn trừ bỏ một đường né tránh, trước mắt không có biện pháp.

” nhâm huynh, cái gọi là mỹ nhân như hoa, đừng bỏ lỡ thời khắc hoa nở “ Hiệp Nhân Khanh lạnh lạnh nói, dù sao muốn cân não không phải hắn, ha ha.

” tại hạ hội ghi nhớ lời Vương gia “ Nhâm Thế Thanh cắn răng nói.

” chúng ta đây liền cáo từ “

Hiệp Nhân Khanh giúp đỡ thê tử lên ngựa, sau đó chính mình lại đi lên một con ngựa khác, giục ngựa đi trước, cùng chờ ở ba dặm phía trước chỗ xe ngựa hội hợp.

Nhìn hai con ngựa càng lúc càng xa, Nhâm Thế Thanh thần sắc thực phức tạp, có chúc phúc, cũng có mất mát, thậm chí còn có một tia mong ngóng.

Có lẽ, lần sau gặp lại hắn đã có thể buông ý niệm cố chấp đối với nàng.

Quế thụ phiêu hương, mãn viên hương thơm.

Dựa trên nhuyễn tháp ở dưới cây quế, nữ chủ nhân Tiêu dao vương phủ thoát nhìn về mặt mỗi mặt, sắc mặt tái nhợt, thân mình tựa hồ bị bệnh nhẹ.

Cuối hành lang dài, một đạo thân ảnh vội vàng mà đi.

” nương tử..”

Nghe được tiếng người, Cát phi Hoa mở mắt, ngẩng đầu nhìn, vẻ mặt không khỏi lộ kinh ngạc, ” vương gia “ hần phụng chỉ bởi Hoàng Thượng du lịch, lúc này làm sao có thể hồi kinh ?

” nương tử vất vả “ hần ngồi trên nhuyễn tháp, cầm tay nàng, mặc dù vẻ mặt phong trần, sắc mặt lại khó nén vui mừng.

” Hoàng Thượng “

” ta hết thấy đều an bài thỏa đáng, yên tâm, vi phu sẽ không lấy đầu chính mình ra nói giỡn “

” ta thật sự không có việc gì “

Hần thân thủ xoa mặt tái nhợt gầy yếu của nàng, vẻ mặt thương tiếc nói: ” nguyên bản chói lợi ngọc nhan, nay tiêu tụy như vậy, làm sao có thể nói không có việc gì.”

” đại phu nói, qua mấy ngày nữa tình huống sẽ chuyển biến tốt “

” mấy ngày nữa là bao lâu ? “ xem nàng như vậy, hần hảo tâm đau.

” ước chừng nửa tháng nữa đi “ nàng không xác định

” tiểu thư, nửa tháng là đại phu nói tình huống tốt nhất, nếu là tình huống nghiêm trọng, có thể kéo dài tới lắm bôn “ Tiểu Diệp nhện không được ở một bên xen mồm

” này còn rất cao ! Hiện tại đã tiêu tụy như vậy, nếu là kéo dài tới lắm bôn, thân mình của người sẽ suy sụp
” Hiệp nhân Khanh luôn luôn bình tĩnh lần đầu tay chân phát hoảng.

Đại Diệp ở một bên cười trộm.

Tiểu Diệp vụng trộm hướng về phía chủ tử làm ngoáo ộp.

” vương gia...” Cát Phi Hoa cũng nhện không được muốn cười. Nàng ồm ẹn mọi người không lo lắng, như thế nào phụ thân cùng ngoại công đều lo lắng như vậy ? Nghĩ đến mấy ngày trước đây khi phụ thân lo âu tiến đến thăm, nhìn lại tình hình trượng phu trước mắt, nàng không khỏi cười ra tiếng.

” người cười cái gì ? “ hần khẩn trương đến chết, nương tử thế nhưng còn cười được.

” người hội khẩn trương là lần đầu tiên làm phụ thân, đối với nhạ phụ, rõ ràng đã muốn làm ngoại công , so với người còn khẩn trương “

Đại Diệp ghen cười nói: ” lão gia nói, lão phu nhân năm đó thời điểm sinh tiểu thư là phi thường bình thường , căn bản là không có gì không khỏe, nào biết tiểu thư sẽ là loại tình hình này, tức giận đến nỗi lão gia luôn luôn mắng cô gia “

” mắng ta ? ” hần làm chuyện gì ?

” ân.” Cát Phi Hoa rõ ràng nằm sấp úp đến nhuyễn tháp tiếp tục cười

Tiểu Diệp tiếp nhận lời nói của tỷ tỷ, “ lão gia nói sớm biết như thế, lúc trước nên kiên trì thỉnh tội tập tử, thẳng đến Hoàng Thượng chuẩn mới thôi, tiểu thư sẽ không cực khổ như hôm nay.”

Hiệp Nhân Khanh nhện không được thân thủ nhu nhu cái trán. Nhạ phụ bảo bối này, loại sự tình này như thế nào có thể bình luận như vậy, lại ngược dòng đến việc ném tú cầu lúc trước.

” còn có di chứng khác sao ? “

” trừ bỏ không thể dùng thức ăn có vị mặn, cái khác hoàn hảo, người không cần lo lắng “ lời còn chưa dứt, một trận ghê tởm nảy lên yết hầu, nàng trực tiếp hướng về phía trước nghiêng nghiêng thân mình, đem nước bọt phun đến trước nhuyển tháp.

” vương phi hôm nay có thể ăn cái gì ? “

” hồi Vương gia, hôm nay tiểu thư ăn cái gì đều phun, cho nên.....”

” người tới, mau tới a ! “ Hiệp Nhân Khanh lập tức quay đầu gọi người.

” vương gia “

” thỉnh vài vị đầu bếp nhập phủ, giúp Vương phi điều trị ẩm thực, hôm nay nếu giống nhau không thể làm vương phi ăn cái gì đó, các người đẹp mặt ! “

” ân !” đột nhiên trong lúc đó cảm giác ghê tởm tăng lên, làm cho nàng phun đến sắc mặt vàng như nến, cả người không có một tia khí lực, ốm yếu nằm ngã vào phía trên nhuyển tháp.

” người tới a.....” Tiêu dao vương chúng ta nhin không được rốt cuộc phát điên.

Năm thứ hai, Vân lai tự hoa sen nở rộ, Tiêu dao vương phủ thêm một tiểu quận chúa.

Ngày đó, tiêu tiền như cặn bã Tiêu dao vương tịch khai ngàn bàn, yến hội theo cửa vương phủ đặt tới thành đông phủ ngự sử.

rầm rộ làm cho kinh thành dân chúng nghị luận mấy tháng lâu

Mà người bên ngoài không biết là, bởi vì quá mức phô trương lãng phí, Tiêu dao vương cùng Cát ngự sử đồng mệnh ông tể, bị cấm chừa song song, một cái là trong vòng ba tháng cấm đặt chân tới phòng ngủ, một cái là trong vòng ba tháng cấm đặt chân đến vương phủ.

Đáng tiếc là, nghiêm khắc trừng phạt không làm cho bọn họ học ngoan.

Tiểu quận chúa đầy ba tháng, nhạc phụ con rể không ngờ mạo hiểm, lại tịch khai ngàn bàn.

Lần này chọc Tiêu Dao vương phi ôm nữ nhi đến ngoài thành ” Tử Vân am ” đi tu thân dưỡng tính.

[hoàn]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cu-ga-vuong-gia-phu>